

Geleceğin Umutları

*Renkli Dünyalarımıza
Yolculuk Yapmaya Ne Dersiniz?*

ŞİŞLİ GÜLŞEN MUSTAFA MUZURİ İLKOKULU

2022- 2023

Bu kitap, Gülsen Mustafa Muzuri İlkokulu öğrenci ve öğretmenleri tarafından hazırlanmıştır.

Geleceğin Umutları

YAZAN VE RESİMLEYEN
GÜLSEN MUSTAFA MUZURİ İLKOKULU ÖĞRENCİLERİ

KİTAP KOMİSYONU

Okul Müdürü :	Mehmet Fevzi GÖKCE
Müdür Yardımcısı :	Murat DEPMECİ
Müdür Yardımcısı :	Erol YALÇIN
Rehber Öğretmen :	Nevin GENÇ
İngilizce Öğretmeni :	Gözde KUŞCU
Anasınıfı Öğretmeni:	Hatice CANIKOĞLU
Sınıf Öğretmeni:	Yasemin YURGA AKBULUT
Sınıf Öğretmeni:	Zehra YONCA BOYRAZ
Sınıf Öğretmeni:	Emine KONCA
Sınıf Öğretmeni:	Kemalettin ÇELİK

Ön Kapak Tasarım:

Gonca Tiryakioğlu - Ayşe ÇEKAL

Baskı:

Akademi Matbaa: 0542 685 92 81

Haziran 2023

2020-2021 Eğitim - Öğretim yılında başlayan, okulumuz öğrencileri tarafından yazılan “Pandemi Günlükleri ve Çocuk Yazarlarla Renkli Dünyalara Yolculuk” kitabı serüvenini bu yıl da devam ettirmekteyiz.

Kitabımız dijital kitap ve basılı kitap olarak tasarlanmıştır. Kitabımızın içeriği, okulumuz öğrencilerinin hayal dünyasında oluşturdukları hikayelerden oluşmaktadır. Hikaye yazmak elbette zor ve meşakkatli bir süreçtir. Hayaller olmadan başarı olmaz. Öğrencilerimizin sıcak ve samimi duyguları ile kaleme aldığı hikayeleri gelin birlikte okuyup hayallerine ortak olalım.

Bu serüvende öğrencilerimizi tebrik ederim. Yine çalışmalarımızı gönülden sahiplenen değerli velilerimize, kıymetli öğretmen ve yöneticilerimize teşekkür eder, şükranlarımı sunarım.

10/06/2023
Mehmet Fevzi GÖKCE
Okul Müdürü

HIRSIIZ İLE ÇİFTÇİ

Hırsızın biri çiftçi ile dost olmuş. Bir gün çiftçi hırsız evine yemeğe davet etmiş. Hırsız çiftçinin evine yemeğe gelmiş, sofraya oturmuşlar. Hırsız bakmış ki sofrada çorba ve ekmek var. Hırsız çiftçiye “Dostum senin ki yaşamak mı ben bolluk için de yaşıyorum sen gel benim evime, ikimiz bolluk için de yaşayalım.” demiş. Çiftçi teklifi kabul ederek hırsızla birlikte hırsızın evine gitmişler. Hırsız sofrayı hazırlamış. Sofrada bin bir çeşit yemek varmış. Çiftçi hayıflanarak ne diye bugüne kadar yokluk için de yaşadım demiş. Tam yemeğe başlayacakları sırada bir gürültü olmuş. Hırsız kaçınca çiftçi de kaçıp saklanmış. Biraz sonra tekrar sofraya oturmuşlar. Tam yemeğe başlayacakları sırada başka biri odaya girince yine saklanmışlar. Bunun üzerine çiftçi hırsıza dostum bana müsaade sen her gün bin bir çeşit yemek yiyorsun ama sürekli korku ve tehlike için de yaşıyorsun. Ben yine de evimde çorba ve ekmek yiyeyim, fakara yemeğidir ama hiç olmazsa korku ve tehlike olmadan gönül rahatlığıyla yerim demiş.

Çiftçi hırsıza ‘İnsanın korku içinde tatlılar, börekler ve çeşit çeşit yemek yemesinden, bir tas çorba ile bir lokma ekmek yemesi daha iyidir.’ demiş.

Mehmet Fevzi GÖKÇE
Okul Müdürü

CANIM ANNEM

Annem annem, canım annem,
Hiç üzül istemem.
Hep yanımda ol isterim,
Seni çok seviyorum.
Her hastalığa ilaçsın,
Canım annem.
Her zaman kalbimdesin.
Her zaman yaşayacaksın.
Anneler günün kutlu olsun.

Gökmen DALMAÇ 1-A

KİTAPLAR

Ben kitapları çok severim. Çünkü kitapların pek çok faydası vardır. Kitaplar bana bilgi verir, beni eğlendirir. Bu yüzden onları çok severim. Tabi ki kitaplarda beni çok sever. Onları okuduğum ve sayfalarına dokunduğum için.

Kitaplar sayesinde bazen çok uzaklara giderim. Bazen de kendime yakın bulduğum pek çok arkadaşım olur. Böylece kendimi hikâyenin içinde hissederim.

Bu yüzden dünyadaki en güzel şey kitaptır.

Rüya Nisa ÇİÇEK
1-A

HAYAL

Hayal kurmayı sever misiniz? Hayal kuramazsanız oyuncak bebek düşünün, resim çizmeyi düşünün, oyun oynamayı düşünün, müzik aletiniz varsa müzik aleti çalmayı düşünün.

Oyuncakları sever misiniz? Oyuncaklarla oynar mısınız?

Resim çizmeyi sever misiniz?

Benim gibi hayal kurmalısınız. Bazı şiirler ve masallar hayal kurunca güzelleşir. Hayal kurunca her şey değişir.

Merve MERİÇ 1-A

BİLMECE DÜNYASI

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur zaman içinde bir kız çocuğu varmış. Kızın adı Leyla'ymış. Leyla bilmeceleri çok seviyormuş. Leyla bir gün annesinden izin alarak dışarıya oyun oynamaya çıkmış. Sonra bir

oyun alanı görmüş. Oyun alanını görünce Leyla dayanamayıp oraya doğru gitmiş. Oyun alanında top havuzu, palyaço, lego oynama alanı ve rengarenk bir gökkuşağı varmış. Ama kapıdan herkes geçemiyormuş. Sadece bilmeceleri bilenler içeriye girebiliyormuş. Girmek için yaklaştığında birden kapı konuşmuş.

Kapı:

- “Merhabaaaa...Ben bilmece dünyasının kapısıyım. Eğlenceye sadece bilmeceleri bilenler girebilir. Demiş.

Leyla:

- “Anladım, Bay Kapı. Bana bilmecenizi sorar mısınız?”

Kapı:

- Bilmece bildirmece el üstünde kaydırmacaaaa....bil bakalım nedir?

Leyla düşünmeye başlamış. Aaaa, buldum demiş. Cevap “Sabun” demiş.

Kapı:

- Aferin demiş.

Ve kapılar açılmış. Leyla oyun alanına girebilmiş. Leyla bir süre oyun alanında oynamış sonra yorulup eve dönmeye karar vermiş. Eve geldiğinde kapıyı çalacakken ,birden evin kapısı konuşmuş.

Leyla:

- Sende mi konuşuyorsun.

Evet bende konuşuyorum. Aslında bütün kapılar konuşabilir. Bilmeceleri bir kere bildiğin için bütün kapılar sana açılır. Leyla bunu duyduğuna çok sevinip hayatına mutlu bir şekilde devam etmiş.

Arin GÖKSER 1-A

KİTAP

Nereden öğreniriz bilgileri?
Tabi ki kitaptan.
Kitap benim en iyi dostum.
Her zaman uyanır uyanmaz kitap oku-
rum.
Kitabın içinde bir sürü bilgi var.
Kitabın içinde bilgiler bitmez.
Kitap okumayı çok severim.
Canım kitaplarım...
Hayatı kitaplardan öğrenirim.

Nil ÖZGÜL 1-A

AĞAÇLAR SAYESİNDE

İnsanlar ağaçları keserler. Sonra bunlar makinelerden geçirilir, şekil verilir ve boyanır. İşte böylelikle ağaçlardan kitaplar, kalemler, masalar, sandalyeler ve kağıtlar yapılır.

Ağaçlar ve ormanlar bizim için önemlidir. Ağaçlar kesilirse oksijenimiz azalır. Ağaçların doğada birçok faydası vardır.

Kitaplara, kalemlere, masalara, sandalyelere zarar vermeyelim. Dikkatli kullanalım. Daha çok ağaç kesilmesin.

Ömer Çağrı MUTLU

1-A

BONCUĞUN SÜRPRİZİ

Beren ve kedisi Boncuk çok iyi anlaşmışlar. Hatta çok yakın arkadaşları. Çok yakın arkadaşları darken; Beren okuldayken kedisi Boncuk onu özler, eve geldiğinde yemeğine sataşır, kendini sevdirebilir, Beren bir soru sorduğunda “Miyav, miyavv!” diye cevap verirmiş. Hatta Beren tuvalete girince kapıyı tırmalar çıksın diye şirinlikler yaparmış. Böylece arkadaşlıkla yaşarlarmış.

Bir gün Beren okul için erkenden kalkmış. O hazırlanırken kedisi söylenmiş:

-Acaba miyav çantaya saklanıp miyav okula mı gitsem miyavv?
Hemen gizlice çantaya saklanmış.

Beren okula vardığında çantasından miyavlama sesleri gelmiş. Beren çantasını açtığı anda “Miyaaaavv!” diye fırlayan Boncuk’u gördüklerinde çok şaşırılmışlar. Beren ve arkadaşları:

-Senin burda ne işin var?

Boncuk:

-Okulu merak ettiğim için geleyim dedim miyavv! demiş ama kimse bir şey anlamamış. Boncuk öğretmenin masasına zıplayıp üstündeki dosyaları dağıtmış. Her yeri tüy yapmış.

Tüyleri ve dosyaları öğretmen gelmeden toplamak yorucu olabilirdi. Ama Beren ve arkadaşları çok eğlenmişti. Bu keyfi aileleriyle paylaşmak için sabırsızlanmışlardı.

Zeynep Derin YAVUZ 1-B

ŞİRİN ÖRDEĞİM

Bir gün okuldan babam almaya gelmişti. En yakın arkadaşım Bade o gün bize gelecekti. Babam yolda yürürken evde bir sürpriz olduğunu söylemişti. Çok heyecanlanmıştım. Sürprizin ne olduğunu sorduğumda söylememişti. Sonunda eve gelmiştik ve Bade ile kapıda karşılaşmıştık. Lavaboya ellerimizi yıkamaya girmişti ki bizi yavru bir ördek karşılamıştı. Çok sevinmiştik. Onu hemen elimize almak istemiştik. Babam o sırada sudan çıkan ördeği kurutup bana vermişti. Tüyleyi öyle yumuşaktı ki elimden bırakmak istememiştik. Bizi ailesi sanmıştı. Yere bıraktığımda paytak paytak peşimizden gelmişti. Şirin ördeğimi çok sevmiştik. İyi ki evimize gelmişsin benim şirin ördeğim.

Melis UYSAL 1-B

FUTBOL VE BEN

Ben Emir 6 yaşımdayım ve bu yıl okula başladım. Yeni arkadaşlarıma ve öğretmenime hemen alıştım. Bir taraftan okulumda yeni bilgiler öğrenirken diğer taraftan da Galatasaray Futbol Okulu'na devam ediyorum. Ben futbolda sağ kanatta oynuyorum. Futbolu çok seviyor ve bu konuda çok çalışıyorum.

Hayallerimden bir tanesi Galatasaraylı futbolcu olmaktır. Ancak yeni yıla girdiğimizde başıma üzücü bir olay geldi. Hafta sonu futbol kursunda maç yaparken arkadaşım beni yanlışlıkla itti ve düştüm. Bacağım çok ağrıdığı için anem ile babam beni doktora götürdü. Hastanede bana bakan doktor amca bacağымda kırık olduğunu ve bir süre bacağımın üstüne basamayacağını söyledi. Hastaneden çıktıktan sonra bu olayı öğrenen futbol hocalarım ve arkadaşlarım beni ziyarete geldi. Onları gördüğüme çok mutlu oldum ama bir taraftan çok üzülüyordum. Üzüldüğümü gören futbol hocam küçükken kendisinin de bacağının kırıldığını ve bir süre oynamadığını ama iyileştiğinde tekrar oynayabildiğini söyledi. Futbol hocamın söylediği bu sözler bana umut oldu. Bende bir an önce iyileşip futbol çalışmalarına devam ettim.

Hayallerimi gerçekleştirebilmek için inancımı asla kaybetmeden çalışmaya devam edeceğim.

Emir BAYIN 1-B

GALATA KULESİ

İki arkadaş bir hafta sonu gezmeye çıkmış ve gidecekleri yer Galata Kulesi'ymiş. Uzun bir yolculuktan sonra gidecekleri yere yani Galata Kulesi'ne varmışlar. İki arkadaş heyecandan çatlayacakmış ama başlarına gelecek olaylardan haberleri yokmuş. Misal bubi tuzaqları. Galata Kulesi'nde neden bubi tuzağı olsun ki!

Bunlardan habersiz dalmışlar içeriye ama girdikleri anda büyülemiş onları hazine. Hazineyi alamayacaklarını biliyorlarmış ama bir yandan da çok almak istiyorlarmış. Karar vermişler alacaklarmış hazineyi. Ama bubi tuzağı olduğunu bilmedikleri için az daha zehirli bir ok tarafından yakalanacaklarmış. Neyse ki kurtulmuşlar ama önlerinde daha çok engel varmış.

Sonraki engelleri labirentmiş. Labirentlerin arındaki hazineyi görünce hemen girmek istemişler ama girememişler. Çünkü yol ikiye ayrılmış ve onlarda ayrılmak zorunda kalmışlar. Yolları öyle zormuş ki birini dev bir ayı diğerini ise bir kaplan kovalıyormuş.

İki saat sonra birbirlerini bulmuşlar ve sarırim izlerini kaybettirmişler ve sonunda o kadar maceradan sonra hazineye ulaşmışlar. Anahtarını deliğe sokmuşlar ve sadece heykel bulmuşlar. Ama heykelin gücünü bilmiyorlarmış...

Defne Deniz DORUK 1-B

NAYLA İLE CADİ

Bir gün Nayla adında küçük bir kız yaşarmış. Nayla annesini ve babasını trajik bir trafik kazasında kaybetmiş ve yetimhanede yaşıyormuş.

Yine bir gün bir aile gelip, Nayla'yı evlat edinmek istemişler. Bunu öğrenen Nayla çok ama çok mutlu olmuş. Ama bu ailenin 2 tane daha kızları varmış. Sonraki zamanlarda bu kızlar Nayla'ya çok kötü davranmaya başlamışlar.

Günlerden bir gün yaşadıkları kasabada bir balo yapılacakmış. Balo için tüm yetişkin kızlar davetliymiş. Nayla'nın üvey kardeşleri Nayla'yi kıskandıklarından dolayı baloya gelmesini istemiyorlarmış. Bu yüzden onu tavan arasına kilitlemişler. Nayla çok ağlıyormuş. O sırada bir cadı gelmiş ve Nayla'ya neden ağladığını sormuş? Nayla, cadıyı görünce çok korkmuş. Cadı da; korkma küçük kız ben iyi bir cadıyım demiş.

Cadı, Nayla'ya baloya gidebileceğini ama bunun karşılığında sesini kaybedeceğini söylemiş. Balo için sesini kaybetmek istemeyen Nayla teklifi reddetmiş ve o an cadı kaybolmuş.

Balo bitmiş ve kardeşleri eve dönmüşler. Balo'nun ne kadar harika olduğunu anlatıyorlarmış. Nayla'da hem üzülüyor hem de sesi gitmediği için mutlu oluyormuş.

Nayla ilk defa okula gidecekmış ve çok mutluymuş. Ama okula gittiğinde hiçte beklediği gibi olmadığını görmüş. Çocuklar hem zengin hem de çok küstahmışlar. Nayla'yi da fakir olduğu için hor görüyorlarmış. Nayla'da bu durumdan hoşlanmamış ve koşarak eve gitmiş. Eve erken geldiğini gören üvey annesi Nayla'ya neden eve erken geldiğini sormuş. Nayla'da okulda yaşadıklarını anlatmış ve koşarak tavan arasına gitmiş ve ağlamaya başlamış. Üvey annesi arkasından gelerek ona güzel kıyafetler alacağını ve okula yeni kıyafetlerle gidebileceğini söylemiş ama bir şartı vardı. Tüm evi temizlemesini istemişti. Nayla da çaresiz bunu kabul etmiş. Üvey annesi ve kız kardeşleri alışveriş için evden çıkmışlar.

Nayla evi temizlerken kapı çalmış ve tanımadığı bir bayan kapıda duruyormuş. Kimsiniz diye sormuş? Bayan'da "Sen Nayla mısın?" diye sormuş. Evet demiş, Nayla.

Bayan ben senin ablanım. Sonunda seni buldum demiş. Boynuna sarılmış. Nayla'yı oradan alıp uzaklaşmış. Bir omur boyu mutlu mesut yaşamışlar.

Azra KORKMAZ 1-B

ÇILGIN YASTIK İLE ÇILGIN YORGAN

Gecenin karanlığında üzerinde tepişen yastık ve yorganla uyanan Leyla neye uğradığını şaşırıldı. Birden kedisi Cesurda yataktan fırladı! Neler oluyor dediler. Gördükleri şeye inanamadılar. Yastık ve yorgan üzerinde tepişiyor. Niye rahatsız ediyorsunuz bizi böyle dediler. Biz gece gündüz hep uyuyoruz biraz eğlenmek istedik demişler. Peki demiş Leyla böyle davranmanız çok yanlış mademki canınız sıkılıyor biz yatakta yokken böyle eğlenmeye kalkışın!

Günler geçmiş çılgın yastık ve çılgın yorgan hala uslanmıyor. Sürekli Leyla ve kedisi Cesur'u rahatsız ediyormuş. Artık uykusuzluktan ve yorgunluktan perişan olmuşlardı. Leyla ve Cesur bir plan yapmaya karar verdiler. Bu defa da onlar yatağa yatmadan çatlak yorgan ve çatlak yastığı alıp çöpe atmışlar. Etraftan gelen kötü kokularla uyanan çatlak yorgan ve çatlak yastık neye uğradıklarını şaşırıldılar. Bir daha kimseyi rahatsız etmeyeceğiz diye kendi aralarında konuştular. Eve geçip Leyla ve Cesur'dan özür dilediler.

Leyla ve Cesur artık keyifli bir uyku çekmek için yatağa uzandılar. Çatlak yorgan ve çatlak yastık bir daha asla kimseyi rahatsız etmemeye karar vermişler.

Öykü KURT 1-C

PONÇİK

Ponçik minik bir serçe yavrusuydu. Günlerden bir gün evden uzakta uçuyordu, hava bir anda karardı yağmur yağmaya başladı. Gök gürliyor, şimşekler çakıyordu. Ceviz büyüklüğünde dolu bir anda bastırdı. Ponçik çok korktu eve dönmek için kanatlarını hızlı bir şekilde çırpmaya başladı. İri bir dolu tanesi kandağına geldi yaralanmıştı, uçmakta zorlanıyordu. Onu gören büyük bir serçe hemen onu bir doktora götürdü. Doktor hemen muayenesini yaptı, biraz incinmişti. Krem sürdü ağrısı biraz azaldı ve tekrar uçmayı başladı. Eve dönerken Arkadaşlarını yolda gördü ve olanları anlattı. Onlarda çok üzülmüştü. Neyse iyisin şimdilik dediler, çok sevindiler ve hep beraber oynamaya başladılar. Annesi de Ponçik'i aramaya başlamıştı ve yolda karşılaştılar Ponçik'i görünce çok sevindi. O da çok korkmuştu. Birbirine sarılıp annesine“ Anneciğim evden uzakta uçtuğum için ve habersiz gittiğim için özür dilerim.” dedi. Hep beraber eve döndüler akşam annesi Ponçik'e kitap okudu ve uykuya daldı. Çünkü çok yorulmuştu. Sabah erken kalkıp üzerini giyinip dışarı çıkmak için annesinden izin aldı. Ponçik arkadaşları ile buluşup şeker dağıttı. Hep beraber şekerleri yediler oyunlar oynadılar daha sonra eve geldi. Aradan uzun zaman geçti, ilkbahar geldi. Ponçik arkadaşlarını çok özlemişti. Onları evine çağırdı, birlikte havuza girip su savaşı oynadılar. Su savaşını Ponçik kazandı. Çok sevinmişti, oyuna son verip hep beraber annesinden izin alıp Pamuk Prenses tiyatrosunu izlemeye gittiler. Güzel bir gün geçirmişlerdi. Herkes evine döndü. Ponçik çok mutlu olmuştu.

Miray ÇINAR 1-C

KÜÇÜK TAVŞAN TATİL YOLUNDA

Bir zamanlar ormanın kıyısında yaşayan bir tavşan ailesi vardı. Bu ailenin minik yavrusunun adı Bonbon'du. Havalarda ısınmaya başlayınca Bonbon tatili özlemeye başladı.

Annesine gidip:

- Anneciğim ben tatile gitmek istiyorum, dedi. Annesi de ona:

- Tatlım babanın işleri var. Havalarda biraz daha ısınsın tatile gideceğiz. Lütfen biraz daha sabret, dedi. Bonbon'un canı sıkıldı. Babasının yanına gitti.

- Babacığım artık tatile gidebilir miyiz? diye bir kez de babasına sordu. Babası: - İşlerimi bitirince gideceğiz. Hadi çık biraz oyna, dedi.

Bonbon çok üzüldü." Onlar götürmezse ben kendim giderim." diye söylendi. Sırt çantasını alıp tıka basa oyuncakla doldurdu. Anayola doğru yürümeye başladı. Çok geçmeden öğle sıcaklığında susadı. Yanına su almadığını fark etti. Mecburen eve geri dönüp su içti. Yanına da su matarasını aldı. Tekrar yola çıktığında yorulmaya başlamıştı. Çok su içince tuvaleti geldi. Tek başına ormanda ne yapacağını bilemedi. Gözleri annesini aradı. Kendini tutamayıp eve koştu. Evde mutfaktan mis gibi kokular geliyordu. Karnı da çok acıkmıştı. Annesinin hazırladığı yeşillikleri kıtır kıtır yedi. Bu defa akıllanmıştı. Çantasından birkaç oyuncak çıkarttı. Yerine yolda yemek için havuç koydu. Tekrar yola çıktığında akşam saati yaklaşmıştı. Çantası eskisinden daha ağır geliyordu. Yine de tatile gitmekte kararlıydı. Yola devam etti. Hava ne kadar çabuk kararlıydı. Üşümeye ve korkmaya başladı. Sonunda ana yola vardı. Yoldan vızır vızır arabalar geçiyordu. Araçların ışıkları gözlerini alıyordu. Yola yaklaşmaya çalıştığında kocaman bir kamyonun çıkarttığı gürültüden korkup kenarda öyle kaldı. Üstelik kurtlar ulumaya başlamıştı.

Zavallı Bonbon paniğe kapıldı. "Ben bu karanlıkta buralarda kaldım. Ya eve gidemezsem? Ya kaybolursam? Diye korkuyla ağlamaya başladı. Bonbonun eve geç kalacağını fark eden anne ve babası onu aramaya başladılar. Bonbon koşarak eve gelmeye çalışırken babasının sesini duydu. Seslerin geldiği yöne doğru "BURADAYIM" diye bağırarak koştu. Ağlayarak anne ve babasına sarıldı.

Annesi:

- Tatlım seni çok merak ettik. Nerelerdeydin? diye sordu.

Bonbon:

- Anneciğim çok özür dilerim. Sizi dinlemedim. Tek başıma tatile gitmeye çalıştım, dedi.

Ailesine kavuştuğu için çok mutluydu. Ailesinin söylediklerini dinlemenin önemini anladı ve istedikleri için daha sabırlı olmaya çalıştı.

Arya ERBAY 1-C

KELEBEK VE ARKADAŞLARI

Kelebeğin adı Pembiş idi. Niye mi? Çünkü kanatları pembeydi. Oyun oynamayı çok severdi. Pembiş uçmayı da çok severdi. Pembiş kelebek okuluna gidiyordu. Sabah okula giderken bir arkadaşını gördü. Onunla beraber uçarak okula gitti. Dersler bitince arkadaşı ile eve dönerken minik bir kelebek gördüler. Minik kelebek uçamıyordu. Arkadaşı ile ona uçmayı öğrettiler. Daha sonra mutlu bir şekilde evlerine döndüler.

İnci Özaslan 1-D

KUŞUM VE BEN

Kuşumun adı Maviş benim adım da Ömer. Kuşum Maviş devamlı benim yanıma gelir. Onunla çok konuşmam ama bazı zamanlar konuşuyorum. Ben bir şeyler yemeye başlayınca yanıma gelir. Bazı zamanlar onu odama götürürüm. Bazen ona babacık derim. O da bana bir şeyler söyler fakat ben söylediklerini anlamam.

Ömer Bozkurt 1-D

YAVRU KEDİLER

Üç tane yavru kedi vardı. Birincisinin adı Ponpon, ikincisinin adı Tombiş, üçüncüsünün adı da Ponçık idi. Bu yavru kediler dışarı çıkıp oyun oynamak istediler. Tam dışarıya çıkacakları zaman yağmur başladı. Dışarı çıkmadılar. Evde oynadılar. Daha sonra sütlerini içip uyudular.

Derin Tanır 1-D

MEVSİMLER

İlkbaharda çiçekler açar. Yaz mevsiminin habercisidir. Yaz mevsimi çok sıcak olur. Bu mevsimde meyveler çok güzeldir. Mesela kavun, karpuz çok lezzetlidir. Sonbaharda ağaçların yaprakları dökülür. Sonbaharda çok yağmur yağar. Havalar soğur. Kış mevsiminde kar yağar. Dünya Güneş'in etrafında bir kez döndüğünde on iki ay geçer. Bu da mevsimleri oluşturur.

Uras Güzeller 1-D

TRAFİK IŞIKLARI

İlkokul birinci sınıfa giden arkadaşımın adı Ferit. Ferit'in evi okuluna çok yakın olduğundan okula tek başına gidip geliyor. Günlerden bir gün Ferit okula giderken trafik ışıklarına bakmayı unutmuş ve caddeden karşıya geçmeye başlamış. Az kalsın bir araba ona çarpacakmış. Araba son anda durmuş. Ferit 'te derin bir nefes almış.

Balkan Aksoy 1-D

KÜÇÜK PRENSES

Bir zamanlar ülkenin birinde küçük bir kız yaşamış. Küçük kızın yaşadığı yerde kral ve kralın da bir oğlu varmış. Kralın oğlu evlilik yaşına gelmiş ve bu prens ülkenin en güzel kızını bularak kendine eş olarak seçmek istiyormuş.

Ülkede bir de kötülükleri ile tanınan bir cadı varmış. Bu cadı geleceği görüyormuş.

Prens ile prensesin mutlu bir hayatı olduğunu gördüğünden, ikisinin beraber olmasına engel olmak istemiş ve kızı bularak kızın evini izlemeye başlamış. Cadı küçük kızı günlerce takip etmiş.

Bir gün küçük kız bahçe de çiçek toplarken ona sessizce yaklaşmış, arkasından onu yakalamış ve sesine büyü yapıp onun sesini çirkinleştirmiş.

Büyük gün gelmiş ve prens kendine eş seçeceği baloyu düzenlemiş.

Küçük kız da baloya katılmış.

Baloda bütün kızların yüzleri mendil ile kapalıymış. Prens tek tek kızların yanına giderek prenses adayları ile konuşuyormuş.

Sıra küçük kıza gelmiş. Küçük kızın sesi ne kadar kötü olsa da kız konuştuğunda, prens bu ses bülbül sesi gibi geliyormuş.

Kendine eş olarak küçük kızı seçmiş ve yıllar boyunca mutlu yaşamışlar.

Bu masal bize gösterdi ki kötüler asla kazanamaz.

Hira ÇELİK 2-A

KEDİM VE BEN

Benim bir kedim var.
Adı Tokyo.
Çok tatlı onu çok seviyorum.
Okuldan gelince hemen bana sarılıyor.
Beni özlüyor.
Ben de onu çok özlüyorum.
Bir buçuk yıldır ailemizin bir üyesi oldu.
Geceleri bile bizimle yatar. Sevgi dolu...
Bazen ısırtıyor, ama olsun.
Bütün hayvanları seviyorum.
Sokak hayvanlarını da koruyalım.
Besleyelim.
Sahip çıkalım.
Şiddet uygulayıp, zarar verenleri yetkililere şikayet edelim.

Eylül AKBAŞ 2-A

EMRE VE BEN

Merhaba, benim adım Ayşe. Bu da arkadaşım Emre. Biz ikimiz yazı çok severiz.

Çünkü yaz gelince arkadaşım Emre ile ailelerimiz, Çanakkale'ye gideceğiz ve denizde yüzeceğiz.

Emre ve ben yüzmeyi çok severiz.

Çünkü Emre ve ben denizin içinde kayalıklara gidip kayalıklardan atlarız ve çok eğleniriz. Yazlıktaki evimize dönünce banyomuzu yapıp dışarı çıkarız.

Dışarıda da doya doya oynadıktan sonra ailelerimiz ile birlikte İstanbul'daki evlerimize döneriz.

Elif Meryem GÜLER 2-A

ZEYNEP'İN KAMP MACERASI

Zeynep'in babası bir akşam eve geldi ve ona kampa gitmeye hazır olup olmadığını sordu? Zeynep mutluluktan havaya uçtu. Çünkü Zeynep nihayet o hep hayalini kurduğu kampa gidecekti. Hemen hazırlıklarını yapmaya başladı, eşyalarını aldı. Dişlerini fırçaladı ve çok sevdiği uyku arkadaşı tavşan-çığa sarılıp yattı. Fakat heyecandan gözüne uyku girmiyordu. Nihayet sabah olmuş ve herkesten önce kalkan Zeynep yüzünü yıkamış ve ailesini uyandırmıştı.

Gittikleri kamp alanına kadar hep etrafı inceledi. Ağaçlar yemyeşil çiçekler etrafa mutluluk saçyordu. 3-4 saat sonra kamp alanına geldiler ve başladılar çadırı kurmaya. Biraz zor olsa da çadırlarını kurmuşlardı. Zeynep çok meraklı bir çocuktur. Etrafı incelemeye başladı. Aniden ağaçta beliren bir kuş gördü. Zeynep'ten hiç korkmamıştı. Sanırım o da anlamıştı Zeynep'in ne kadar çok hayvanları sevdiğini. Ona "Merhaba! Ne kadar da güzel tüylerin var arkadaş olalım mı?" dedi. Aniden bir ses duydu, "Ben seninle tabii ki de arkadaş olurum." dedi. Zeynep kulaklarına inanamadı. Tekrar "Allah Allah o

seste nerden geldi yanlış duydum herhalde” dedi ve arkasını döndü koşarak çadırlarına girdi. Artık akşam olmaya hava kararmaya başlamıştı. Zeynep biraz tedirgin olsa da ailesi yanında olduğu için içi rahattı. Ailesi çadırın yanında kahvelerini içerken Zeynep çadıra girdi ve yatamaya hazırlandı. Bir hışırtı duydu oda ne bir kedi Zeynep’in yatağına uzanmış mışıl mışıl uyuyordu. Zeynep “Sene nerden çıktın böyle burası benim yatağım” dedi. Oda “özür dilerim çok üşümüştüm” deyince Zeynep “aaaa sen konuşabiliyorsun” dedi. O da “Evet şaşırıdın mı asıl sen beni nasıl anlayabiliyorsun” dedi. İkiside çok şaşkındı ve bir o kadarda mutlu anlamak ve anlaşılmak harika bir uyguydu. İnanılır gibi değildi. O anda Zeynep hayvanlarla konuşabildiği için çok mutlu olmuştu. Çünkü insanlar hiç onları anlayamadığı için zaman zaman zarar görebiliyorlardı. Zeynep bu özelliğın ona bir görev olabileceğini düşündü ve kediye sarıldı. Artık onlar bir takım olmaya karar verdiler ve nerede bir hayvanın yardıma ihtiyacı olsa birlikte koşabileceğiz diye düşündü. Sanırım kedide Zeynep’i seçmişti bu bir tesadüf olamazdı. Zeynep, kediye şanslı ismini koymaya karar verdi. Kedi gülümsedi. Çünkü kedi herkesin bildiğinin aksine simsiyahtı. Herkes siyah kedilerin şanssızlık getirdiğine inanırdı. Ama bu çok yanlıştı. Aksine dedi “Biz şans getiririz gel birlikte birbirimize ve dünyaya şans getirelim” dedi.

Zeynep babasına koştu ve dedi ki: “Babacım bu kedi artık bizi olsun mu?”

Babası Zeynep’i kırmadı ve “Onun tüm sorumluluğın sende bakabilecek misin?” dedi.

Zeynep: “Evet söz veriyorum.” dedi. Babası izin verdi artık o da ailenin bir parçası olmuştu. Kamp süresince Zeynep ve Şanslı ormanın her yerinde dolaştı nerde bir hayvan görseler onların sorunlarını çözdüler. Bu arada kamp alanını terk etmeden son bir görev yerine getirdiler; Tüm çadırların önüne çöp poşeti bıraktılar ve üzerine “Yarınlara için çevremizi temiz tutalım ve çöplerimizi çöz kutusuna atalım” notunu yazdılar. Gitme vakti gelmişti. Harika geçen 2 gün ve yeni başlayacak bir dostlukla arabaya binen bu iki arkadaş, kamp alanında evlerine doğru yola koyuldular. Yeni maceralar için şimdiden heyecanlanmaya başladılar.

Zeynep DİKMENLİ 2-A

KÜÇÜK ŞEVALİN GİZEMLİ KULÜBESİ

Kuşların ötüştüğü, ağaçların yeşerip çiçek açtığı, havaların yeni yeni ısındığı, güneşin tüm güzelliğiyle gülümsediği, kelebeklerin merhaba dediği bir ilk bahar sabahıydı. O gün Şevval en iyi arkadaşı Zeynep ile birlikte kahvaltı sonrası buluşmuş en sevdikleri oyun olan saklambaç oyununu oynuyorlardı. Zeynep ebe olmuş Şevval ise kedisini Zeynep in bulmaması için evlerinin bodrum katına saklanmıştı.

Şevval bir ara bodrum katında bir çıtırtı duydu. Zeynep'in onu bulduğunu düşündü. bir süre. Sonra o çıtırtıya doğru baktığında küçük bembeyaz tüylü şirin bir tavşanın kendisine baktığını gördü. Önce korkar gibi bir tepki verip sonra bir anda büyük bir mutlulukla tavşanı kucağına aldı. Minik tavşan

kucağında bir çift gözle tatlı tatlı bakışlar atıyordu. Hemen Zeynep'e doğru koşup tavşanı gösterdi. Zeynep'te tavşanı çok sevip kucığına aldı. Şevval ailesinin tavşanı istemeyeceğini düşünüp ailesine tavşandan bahsetmemeye karar verdi. Zeynep'ten güzel bir fikir geldi bu arada. Zeynep kullanmadıkları ufak bir kulübelerinin olduğunu, bu kulübede tavşanı besleyip saklayabileceklerini söyledi. Şevval ise bu fikri çok beğendi. İki kafadar gizlice ufak kulübeyi bodrum katına kimseye görünmeden taşıdılar. Şevval, Zeynep'e: "Tavşan ne yer acaba?" diye sordu. Zeynep tavşanın havuç yediğini söyledi. Hemen dairelerine koşan Şevval evde ne kadar havuç varsa tavşana getirdi. O gece heyecandan sabaha kadar uyuyamadı. Ertesi gün sabah erkenden kalkıp kahvaltı yaptıktan sonra koşarak bodrum katına indi. Tavşan kulübede mışıl mışıl uyuyordu. O gün Zeynep evinde ne kadar havuç varsa minik tavşan için getirmişti. Akşam olunca Şevval'in annesi evdeki havuçları bulamadığını söyledi babasına. Şevval acaba tavşanı aileme anlatmalıyım diye uzun uzun düşündü. Ailesinin olumsuz konuşmalarından çok çekiniyordu. Sonra ailesinden hiçbir şeyi saklamaması gerektiğini düşünerek: "Anneciğim, babacığım sizlere bir şey söylemek istiyorum. Ama bana kızmayın" dedi. Anne ve babası, neden kızalım kızım diye söylendiler. Şevval ailesine minik tavşandan bahsetti. Kulübeden ve tavşana yedirdikleri havuçtan... Şevval'in annesi ve babası, bu sırrı ailesiyle paylaştığı için Şevval'e teşekkür ettiler. Ailesi minik tavşanı besleyebileceğini söyleyip izin verdi. Şevval de ailesine sarılıp uzun uzun teşekkür etti. Arkadaşı Zeynep ile birlikte tavşanı besleyip mutlu mesut yaşadılar....

Şevval ŞAM 2-A

HAYALLER ÜLKESİ

Bir varmış bir yokmuş Bir gezegen varmış. Orada çok garip şeyler varmış. Filler gökkuşağını üflermiş. Tavşanların kürkü yapraktanmış, Kuşlar geri geri uçarmış, Köstebekler bulutları kazarmış.

Her yemyeşil ve ormanlarla doluymuş. Bu gezegenin çocukları varmış. Burada herkes birbirini severmiş ve buranın bir büyüğü varmış. Bu büyüğü sayesinde kimse birbiriyle tartışmamış.

Bir gün bu büyüğü bozulmuş sonra herkes tartışmaya başlamış ama büyüğünün bozulmasından etkilenmemiş. Böylelikle büyüğü tekrar geri getirmiş. Bütün herkes şaşırılmış.

Bir gün dünyadaki insanlar bu gezegeni bulmuşlar. Orayı savaş açarak almak istemişler. Bunu duyan ormanlar kralı aslan herkese duyuru yapmış: “Arkadaşlar bir çocuk gezegenimizi kurtarabiliyorsa, biz de kendimizi kurtarabiliriz!”

Herkes hazırlanmış ve gezegeni ele geçirmek isteyen dünyalı insanlarla savaşa başlamışlar.

Sonunda birisi çıkıp demiş ki: “Birbirimize zarar vermeyelim, şiddet hiçbir şeyi çözmez!” Bunu duyan herkes birbiriyle barışmış ve barış içinde yaşamışlar.

Sefer Metehan ÖZCAN 2-A

HUZUR BAHÇESİ

Bir varmış bir yokmuş. Köylerden birinde yaşlı bir dede ile nine yaşamış.

Bu dede ile ninenin küçük bir bahçeleri varmış.

Bu bahçede on çeşit sebze ve meyve varmış.

Bunlar; fasulye, domates, patlıcan, salatalık, biber, lahana, vişne, elma, üzüm ve cevizmiş.

Dede ile nine her gün bu bahçede çalışırlarmış.

Emek emek yetiştirdikleri sebze ve meyveleri torunlarına ve çocuklarına gönderirlermiş. Dede ile Nine bu bahçede seveerek çalışırlarmış.

Rıdvan Alp SARI 2-A

KIZ VE ANNE

Annesiyle yaşıyan bir küçük kız varmış. Kızın annesi o kadar fakirmiş ki, bir yiyecek bile alamıyorlarmış. Kız buna çok üzülmüş. Annesi kızına üzülmemesini

söylüyormuş ama kız hala çok üzülmüş. Annesi kızını üzülmesin diye hemen iş aramaya başlamış. Ama hiç kimse kızın annesini işe almıyormuş.

Bir adam, kızın annesini üzgün bir halde evine döndüğünü görmüş. Adam kızın annesine yardım etmek istemiş.

Kızın annesine: “Acaba yardıma ihtiyacınız var mı?” diye sormuş.

Kızın annesi: “Biz kızıyla birlikte yaşıyoruz ve hiç geçinmiyoruz” demiş.

Adam: “Size yardım etmemi ister misiniz?” diye sormuş.

Kızın annesi “Olur” demiş.

Adam o zaman evinize gidelim demiş. Kızın annesi, adam evinize gidelim dğince çok şaşırılmış. Eve gittiklerinde adam annenin çok zor geçindiğini anlamış.

Adam kızını ve anneyi yanına çağırılmış. “Ve size önemli bir şey söyleyeceğim. Ama bunu hiç kimseye söylemeyin. Ben de eskiden evimi geçindiremiyordum sizin gibi. Ama işe yazıldım ve para kazandım” demiş.

Sonra annesi ve kız da işe yazılmış ve onlar da evlerini geçindirebilmişler.

Defne DURMEZOĞLU-2A

DONDURMA DÜNYASI

Bir çocuk varmış. Adı Ali imiş. Bir gün yatağa gitmiş. İlk kez yatağa tek başına gidiyormuş. Tek başına uyuyacağına çok ama çok heyecanlıymış. Uyumaya başlamış. Sonra hemen rüya görmeye başlamış ve yatakta olduğunu unutmuş. Bir bakmış ki uyanmış dondurma dünyasındaymış ve her yer dondurma.

Bütün her yeri yemeye başlamış lukur lukur.

Sonra yanlışlıkla anne ve babasını yemiş. Çocuk hiç fark etmemiş ve yemeye devam etmiş. Sonra anne ve babasını yemeyi bitirmiş. Sonra anne ve babasını özlemiş. Sonra kendi evinde olduğunu fark etmiş ve anne ve babasının son olduğu yere bakmış. Sonra orda yazıyormuş ki anne ve babanı yedin. Sen çıldırdın mı?

Ağlamış, çok fazla ağlamış. Anne ve babasının yok olduğunu sanmış. Sonra birisi diyormuş ki: Oğlum Ali uyan okula geç kaldın.

Sonra Ali fark etmiş ki bu bir rüyaymış. Ve son.

Ali YAPICI 2-A

ÇÖPE ATILMAK İSTEMEYEN KAĞIT

Bir zamanlar bir kâğıt varmış. O kağıda bir çok çocuk resim çizmiş ama bütün çocuklar o kağıdı çöpe atmışlar. Çok üzülen kâğıt artık o çocukların, üstüne resim çizmesini istemiyormuş. Neden sıkıldığını söylersem hep geri dönüşmekten sıkılmış ve resimden de sıkılmış.

Artık bir kelebek veya kuş olmak istiyormuş çünkü uçmayı çok istiyormuş ve bu yüzden kuş veya kelebek olmak istiyormuş.

Bir gün uyuduğunda rüyasında kelebek olduğunu görmüş. Heyecandan uykusundan kalkmış ve hepsinin rüya olduğunu anlamış ve çok üzülmüş sonra çocuk gelmiş ve onu çöpe atmaya karar vermiş. Çöpe atıldıktan sonra geri dönüşüme atılmış.

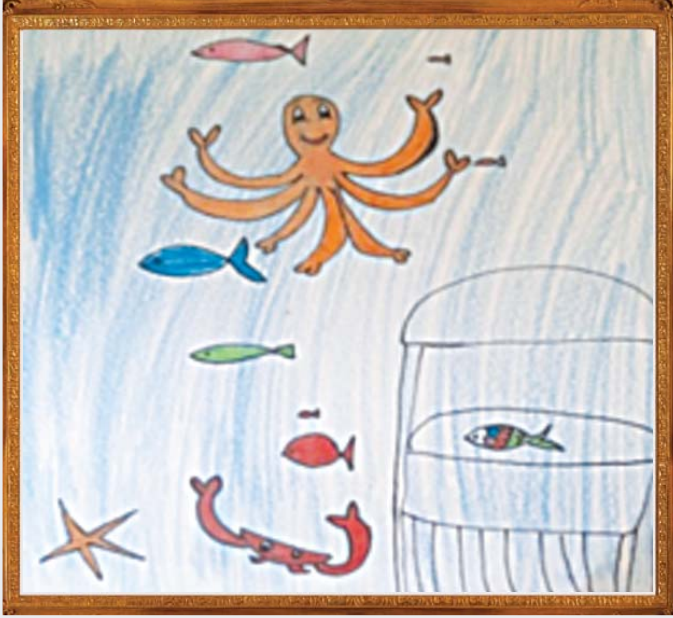
Geri dönüşümden çıktığında kendini kelebek kitabının kapağı olarak bulmuş. Kelebek olup uçamasa da bir kelebeğin kitabının kapağı olmuş.

Buna çok sevinen kâğıt sevinçten patlayacak gibi olmuş. Çocuklar ona daha çok ilgi veriyor ve daha çok okuyormuş. Hem çocuklarla geziyor hem de çocuklar sayesinde okunuyormuş.

Kitap sizlerin de eline geçerse bu öyküyü hatırlamayı unutmayın.

Mehmet Ege AÇIKBAŞ 2-A

KÜÇÜK BALIK

Bir varmış bir yokmuş. Bir küçük balık denizlerde yaşamış.

O balık, çok tatlı bir balıkmış.

Bir gün küçük balığın annesi onu uyandırarak, kaldırmış ve sofraya oturtmuş. Küçük balık kahvaltısını bitirmiş. Sofradan kalkmış. Küçük balık annesinden dışarı çıkabilmek için izin almış.

Annesi de izin vermiş. Başka bir balık küçük balığı görmüş.

Ona: “Nereye gidiyorsun?” diye sormuş.

Küçük balık da: “Biraz dolaşmaya çıktım” demiş.

O da: “Tamam” diyerek ayrılmış.

Sonra Küçük balık evine dönmüş.

Nil Serra ERGEZER 2-A

Neil Armstrong ve Oyuncak Uçağı

Merhaba. Ben normal bir oyuncak uçaktım. Gelin de size hayatımı anlatayım. Bütün oyuncakların doğduğu yerde yani oyuncakçıda doğdum. Orada normal bir hayat geçirirken bir anne dükkana girdi. Dedi ki:

- 3 yaşındakiler için oyuncakınız var mı acaba?

Satıcı beni göstererek:
-Tabiki de var. Bu oyuncak uçak 3 yaşındakiler için uygundur.

Çok mutlu olmuştum. Eve giderken şarkılar mırıldanıp duruyordum. Eve geldiğimizde Neil Armstrongla tanışmıştım beni elinden bırakmadı. Onunla çok eğleniyorduk. Her zaman onun yanındayım. Gelin birlikte maceralarımıza göz atalım.

☆Uçuyoruz☆

Sırt çantasında diğer eşyalarla birlikte uçmayı bekliyordum. Sesler artmaya başlayınca kalktığımızı anladım. İnerken kalkışımızdan daha fazla ses oldu. Nereye gittiğimizi bilmiyordum. Meğerse Kanada Merkeze gidiyormuşuz.

☆Uçuş Eğitimi☆

Bugün Neil uçuş eğitimi için para biriktirmeye başladı. Her gün uçuş eğitimi alıyordu ve beni de yanında götürüyordu. Öğretmeni ders anlatırken ben de öğretmeni dikkatlice dinliyordum.

☆Kalkış☆

Çok heyecanlıydım. Çünkü bugün uzaya gidecektim. Ay'a ilk giden oyuncak uçak olacaktım. Bu unvanı alacağım için çok heyecanlıydım. Uzayda yer çekimi olmadığı için yemeklerimiz poşetteydi. Suyumuz 180cmlik bir borudan geliyordu. Roketin içinde üç kişiydik. Geceleri emniyet kemerine bağlı uyku tulumlarında uyuyorduk. Havada süzülerek çok güzel oyunlar oynuyorduk. 3 gün sonra nihayet aya ulaşabilmiştik. Aya ulaşınca çok sevindim. Sonunda istediğim an geldi. Ayın yörüngesine girebilmiştik.

☆Aya ilk adım☆

20 Temmuz 1969 saat 22.56 da dünyanın beşte biri bizi canlı olarak televizyondan izliyordu. Ama onu canlı gören tek oyuncak uçak bendim.

☆Dünyaya Dönüş☆

Dünyaya dönerken çok heyecanlıydım. Taklalar atıp duruyordum. Neil' in de arkadaşları beni çok sevmişler. Buzz Aldrin ve Michael Collins. Neil Armstrong hayallerini gerçekleştirmişti. Ben de bu mükemmel ana tanıklık etmiştim. Dünyanın en şanslı oyuncak uçağıydım. Hayallerinin peşinden koşmaktan vazgeçmeyen çocukların yanında olmak çok gurur verici bir duygu. Siz de hayallerinizden hiçbir zaman vazgeçmeyin.

Kerem DANDAN 2-C

AYIÇIK JELİBONLAR

Bir varmış bir yokmuş, uzun zaman önce küçük bir evde yaşayan bir aile varmış. Bu ailede bir anne, bir baba, küçük bir kız ve bir de kedi varmış.

Ancak bu evde sadece onlar yaşamıyormuş. Evin mutfağındaki dolabın en derinlerinde içinde Ayıcık Jelibonlar'ın yaşadığı bir paket varmış. Pakette tam olarak elli ayıcık yaşıyormuş. Bu ayıcıklar asla dolaptan dışarı çıkmamış, bu yüzden de orada

bulunan yiyeceklerle yetinmek zorunda kalmışlar. Ayıcık ailesinin annesi Bibi, babası Bobo, en küçük ayıcık Kiki imiş. Tabii ki onların dışındaki kırk altı ayıcığın da birer ismi varmış. Hatta birer ayıcık kuş, ayıcık köpek, ayıcık kedi ve ayıcık balık bile besliyorlarmış.

Ayıcıklardan çok bahsettik, biraz da küçük kediden bahsedelim. Bu küçük kedi evin küçük kızıyla oyun oynamayı çok sevmiş. Kedinin çok güzel bir de oyuncacı varmış, bu oyuncak kuyruğunda püsküller olan, pembe, tatlı bir fareymiş. Kedi de en az oyuncacı kadar tatlıymış.

Evde Ayıcık Jelibonlar'ın varlığından haberdar olan tek kişi bu kediymiş.

Şimdi de evde yaşayan ailenin diğer üyelerine gelelim. Annenin adı Polly, babanın adı James, küçük kızın adı ise Lilly'miş. Soyadları da Polarbear imiş.

Bayan Polarbear bir hemşire, Bay Polarbear ise bir doktormuş. Lilly ise henüz bir yaşında bir bebekmiş.

Lilly'nin, odasında kocamam bir oyuncak evi varmış. Oyuncak ev sanki Ayıcık Jelibonlar için tasarlanmış gibiymiş. Elli yatak odası, evcil hayvanlar için ayrı bir odası, büyük bir mutfağı, bir banyosu ve kocaman bir salonu varmış.

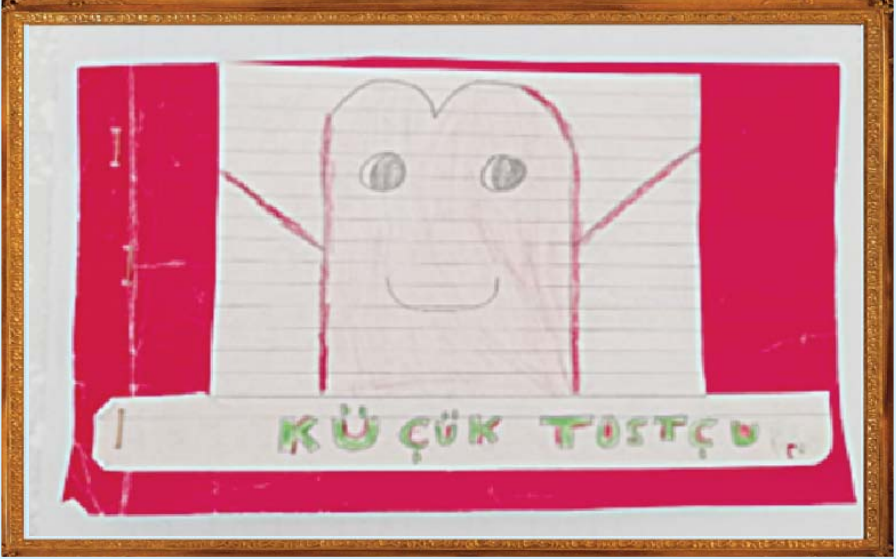
Mutfaktaki aletler, yatak odalarındaki eşyalar, yani kısacası ihtiyaç duyulabilecek en küçük ayrıntılarına kadar eksiksizmiş ev. Kokusunu alabileceğiniz çiçeklerle dolu bahçesi dahi varmış. Tavanlarındaki ışıkları açıp kapatabileceğiniz düğmeleri, yanındaki kırmızı düğmeye basıldığında çalışan bir şöminesi, sanki gerçek bir evdekinin küçültülmüşü gibi gözüken bir televizyon bile varmış. Televizyonun küçük kumandasından düğmelere basarak film izlemek dahi mümkünmüş.

Bir cuma günü anne ayıcık Bibi yaşadıkları çekmede bal kalmadığını fark etmiş, Hemen Kiki'yi çağırıp onu bal aramak için Polarbearlar'ın mutfağına göndermiş. Kiki, tam mutfağına girdiği sırada kedi patilerinde oyuncak ev ile çıka gelmiş. “Bu ev artık sizin eviniz, isterseniz sizin için çekmeceye koyabilirim.” demiş ve dediği gibi de yapmış.

Aradan yıllar geçmiş, kedi yaşlanmış ve en sonunda Ayıcık Jelibon ailesi kediyi küçültüp jelibona çevirmiş. Böylece kedi de yenmediği sürece yaşayacağı sonsuz bir hayata kavuşmuş. Birlikte sonsuz ve mutlu bir hayat yaşamışlar.

Güneş SAVGA 2-C

KÜÇÜK TOSTÇU

Güneşli bir Pazartesi sabahıydı. Küçük Tostçu, Tostçu Amca'nın tezgahında çalışıyordu.

Tostçu Amca tezgahında peynirli, sucuklu ve salçalı tost yapardı. Küçük Tostçu da ona yardım ederdi. Tostçu Amca, en iyi tost yapan tezgaha sahipti. Tostçu Amca'nın o kadar çok müşterisi vardı ki yetişemiyordu, en büyük müşterisi çocuklardı. Tatilde, öğle aralarında, oyun sonrası karnını doyurmak için Tostçu Amca'ya gelirlerdi. Tostları hapur hupur yerlerdi. Bir günde toplam 250 tane tost satardı. Herkes tostları çok severdi çünkü çok lezzetliydi.

Tostçu Amca, 50 yaşlarında bir teyzeyle evliydi. Çocukları yoktu. Tostçu Amca, dükkan kapalıyken evinde vakit geçirir, kanepesinde oturup gazete okur, karısıyla gezmeye gider yada televizyon izlerdi.

Küçük Tostçu da bazen buraya uğrar tost yerdi, bir gün tezgaha geldiğinde bir sürü müşteri vardı. Hemen Tostçu Amca'ya yardıma koyuldu. Tostçu Amca ile en güzel tostları yapıp ikram ettiler.

Artık Küçük Tostçu günün yarısını Tostçu Amca ile tezgahta geçiriyor-

du. Tezgah kapalıyken, ormana gezmeye gidiyordu. Ormandaki bitkileri, hayvanları ve bütün canlıları çok seviyordu. Saatlerce koşup oynadıktan sonra yaprakları inceler, karanlık olunca evine giderdi. Evine varınca yatağına geçip mışıl mışıl uyurdu. Sabah uyanınca Tostçu Amca'nın tezgahına tost yapmaya giderdi ama bazen gecikirdi. Yaptıkları tostlar çok güzeldi. Özellikle peynirli çok güzeldi. Ekmeği taptazeydi. Bu iş çok yorucuydu ama tost yapmaya alıştığı için bir çırpıda yapıyordu. Çok hızlı yapmasına rağmen tostları çok lezzetliydi. Herkes onun tostlarını seviyordu. Çünkü tosta mutluluk katıyordu. Bu tostu yiyen müşteriler tezgahtan mutlu bir şekilde ayrılıyordu, insanlar arkadaş veya ailelerine bu mutluluğu paylaşıyordu. Onlarda Tostçu Amca'nın tezgahından tost alıp mutlu oluyordu. Böylece Tostçu Amca'nın müşterisi artıyordu.

O gece Küçük Tostçu rüyasında okulda bir öğrenci olup Tostçu Amca'nın tezgahından tost aldığını gördü, okula gitmeyi istiyordu. Sabah uyandı ve hemen Tostçu Amca'nın tezgahına gitti. Tezgahta tost yapmaya başladılar. Öğrenci müşteriler yine çok fazlaydı. Teneffüs zili çalınca bütün öğrenciler tezgahı boşalttı. Küçük tostçunun onların arkasından üzülerek baktığında Tostçu Amca'nın sürprizinden habersizdi.

Sabah uyandığında başucunda asılı duran okul forması onu dünyanın en mutlu çocuğu yapacaktı.

Hamza MERİÇ 2-C

UNUTULMAZ BİR GÜN

Okulun bahçesinde yine bir sürü servis vardı. Bizim sarı kedi ortalarda yoktu. Kim bilir nerede horul horul uyuyordur diye düşündüm. Böyle giderse yine bütün gün uyuyacak kesin. Merdivenlerden hızlı bir şekilde çıktım ve sınıfım olan 2C'ye girdim. Çantamı ve beslenme çantamı sırama bırakıp dolabımdan ders kitabımı aldım, ders yaptıktan bir süre sonra zil çaldı ve teneffüse çıktık. Teneffüste her zamanki gibi saklambaç oynadık. Dizlerimi yere değdirmedim, çünkü dizlerim kirlenince annem söylenmeye başlar. Oyun sırasında Damla “size bir sır vereceğim” dedi. Sırlara bayılırım. Harry Potter’ı defalarca izledim. Gizemli işler benim ilgi alanım. Ne sırrı dedim. Tabii ki kimseye söylemeyeceğimize yemin ettik. Damla “Paten sürülen yerde bir kapı var. Daha önce o kapının arkasında üç çocuk yaşıyormuş, ama sonra ortadan kaybolmuşlar, derken kapının önünde yaşlı bir nine belirmiş, ışıklar kapanıp açıldığında nine gözden kaybolmuş.” dedi. Lale “nereye kaybolmuşlar?” diye sordu. Ben bu ilginç bir soruydu. Nereye gidiyorsun diye sorulur ama nereye kaybolmuşlar sorusuna ne denir ki? Kaybolmuşlar işte, dedi Damla. Hokus pokus yaptı elleriyle.

Ben ne olduğunu biliyorum, dedi Miray. Orada yaşayan yaşlı bir kadın

var. O kadın çocukları yakalayıp yiyormuş. Hansel ve Gratel'deki gibi. Okulun duvarları renkliydi ama masaldaki ev kadar da lezzetli bir yanı yoktu. O evin camları bile şekerdi. Yine de bu olay beni heyecanlandırmıştı. Paten dersinde bu işin peşine düşecektik.

Bütün dersler bitip son zil çaldığında Lale ve Miray ile paten dersinin olduğu yere gidecektik. Tabii hepimiz çok heyecanlıydık. Aynı filmlerdeki gibi ellerimizi ortada buluşturup destek üçgeni kurduk. Sonra Miray çok önemli bir şey unuttum deyip gitti. Meğer kantine tost almaya gitmiş. Kantinin tostları sıcakken güzeldir ama soğuyunca kurur. En sevdiğim oyunlardan biri "hangisi" oyunu. Birini seçmek zorunda olsan hangisini seçerdin: Tost mu, hamburger mi? Kek mi kurabiye mi? Çubuk kraker mi balık kraker mi? Anneme göre seçimlerimiz bizi anlatırmış. Çubuk krakeri seçmek benimle ilgili ne anlatabilir ki?

Paten dersinin başlamasına daha vardı. Damla'nın söylediği yere gittik. Gerçekten de tiz bir ses vardı. Bir yükselip bir alçalan bu ses bana hiç de yabancı gelmedi. Kapıyı araladığımızda annesinin etrafında dolanan üç yavru kedi gördük. Biri bu güzel aileye bir karton yuva yapmıştı ve yiyecek bir şeyler koymuştu.

Lale yavrulardan birini ensesinden tutup kaldırmaya çalışırken uyardım, annesi kızabilir dedim. Anne kediye elimi uzattım koklaması için, böylece beni tanımasını sağladım. Miray da tostunu uzattı ama kediler yemedi. Yemez, dedi tepemizde bir ses. Kafamızı çevirdiğimizde yaşlı kadını gördük. "Öyle her şeyi yemiyor bu minnoşlar." dedi, "Ben her gün mama getiriyorum onlara. Siz nasıl indiriz buraya, size yasak değil mi?"

İçinde çocuk, kayıp, Damla, ses, cadı gibi sözcükler olan bir şeyler söyledik ama çok anlaşılır olmadı sanırım. Sonra da koşarak paten dersine gittik.

Akşam erkenden yattım. Damla'ya kayıp çocukların kediye dönüştüğünü anlatmak için sabırsızlanıyordum.

Nil Ada ÖZGÜNDÜZ 2-C

BAY SEYAHAT

Bay Seyahat, her dili konuşabilirdi. Çünkü o her yere seyahat ettiği için, dünyanın bütün dillerini konuşan insanlarla iletişim kurması gerekirdi. Yani ona İngilizce sorular sorarsanız hemen anlar. Almanca da Fransızca da, Yunanca da...

Arkadaşları ile evi epey farklıydı. Mesela Bay... Yavaş'ı... düşün. Onun evi normal bir ev. Mesela Bay Komik'i düşün. Onun evi bir çaydan-

lık şeklinde. Bay Seyahat'ın evi ise bir uçak! Çok güzel değil mi? İstedığı her yere hemen seyahat etmesini kolaylaştırmak için kendisine böyle bir ev tasarlamış. Orada hem yaşayıp, hem de gezebilir.

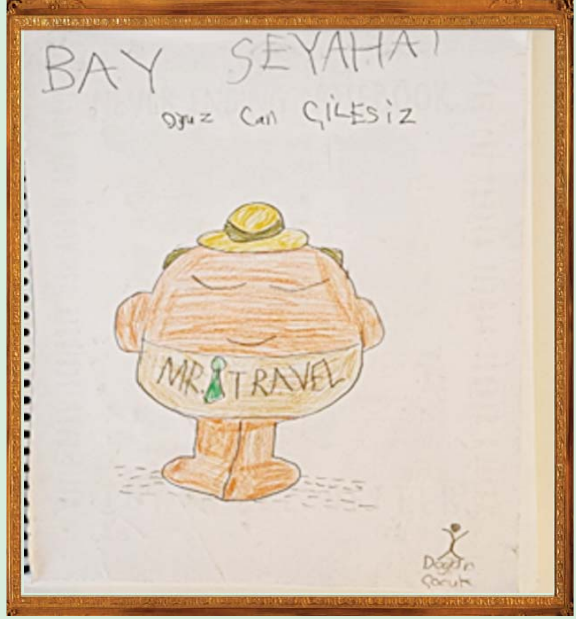
Bay Seyahat genellikle Tümdiyar'da kalır. Tümdiyar görebileceğin en güzel diyardır. Orada aklına gelebilecek her şey var.

Orada geziye çıktığında, bir sokakta Eyfel Kulesini görebilirsin, başka bir sokakta Anıtkabir'i, arka sokağında Londra Köprüsünü ve hatta Mısır Piramitlerini bile görebilirsin.

Bay Yavaş hep mızızlanıyordu. "Bay... Seyahat... beni... buraya... götür!.." Bay Seyahat hiç izin vermiyordu.

Bay Komik, Bay Seyahat'e bir öneride bulundu. "Eğer yaptığım komik bir harekete gülersen Bay Yavaş'ı Tümdiyar'a götürürsün. Anlaştık mı?"

Bay Seyahat, Bay Komik'in komik hareketine güldü ve "Olmaz! Güldüm!"

Bay Yavaş'ı Tümdiyar'a götürmeliyim.” dedi. Yavaş “Oley!..” diye sevin-di.

Bay Yavaş ve Bay Seyahat, Bay Seyahat'in uçak evine bindiler. Ancak bir terslik vardı. O da ne! Bay Seyahat'in evi çalışmıyordu. Her yolu denemesine rağmen bir türlü uçuramıyordu.

Uçaktan dışarı çıkıp ne yapmaları gerektiğini düşünürlerken, Küçük Ba-yan Prenses ile karşılaştılar. Küçük Bayan Prenses de Bay Prens'in yanından ayrılmış Bay Seyahat'i arıyordu. Ona sarıldığı gibi Bay Seyahat'in aklı git-mişti. “Ben size yardım ederim.” dedi Küçük Bayan Prenses.

Sonra da Bay Seyahat ve Bay Yavaş birlikte Tümdiyar'a gittiler. Bay Ya-vaş görmek istediği her yeri gezdi, birçok farklı ülkeden insanlarla tanıştı. Fark-lı yemeklerin tadına baktı. Hayatı boyunca yaptığı en güzel gezi olmuştu. Ona Tümdiyar'ı gezdirdiği için Bay Seyahat'e sarıldı ve ona çok teşekkür etti.

Tabii Bay Yavaş biraz yavaş olduğu için bu gezi tam iki yıl sürdü.

Oğuz Can ÇİLESİZ 2-C

OYUNCAKLAR

Ben bir oyuncak arabayım. Benim oyuncakçıda bir yerim vardı. Bir rafta yer alıyordum. Bir insan beni satın aldı adı Ediz'di.

Ediz güzel bir insana benziyordu. Ediz beni bir motorun yanına koydu. Oyuncak motor ile arkadaş olduk. Ediz bizi camın önüne koydu. Camdan aşağı bakarken cam açıldı ve yere düştük. Beraber gezmeye başladık ve bir okul bulduk. Okulda çok güzel öğretmenler vardı. Oyuncak araba ve oyuncak motor 2-C sınıfına buldular ve içeri girdiler ve tüm sınıf sözlü yapıyordu ve Demir diye bir çocuk tahtaya çıkıyordu. O arada zil çaldı.

Öğretmen çıkın dedi ve herkes dışarı çıktı. Tekrar zil çaldığında bahçeden gelenler ve okulun içinden gelenler sınıfa daldı ve öğretmen içeri girdi. Ve ders başladı. Sözlüye devam ettiler ve bizi tüm çocuklar fark etti.

Ediz nerede diye endişe etmeye başladık. Zil yine çaldı ve tüm çocuklar bize bakmaya başladılar ve çok korktuk. Öğretmen bizi aldı ve masasına koydu. Masaya oturduk. Ve öğretmenin çayından içtik ve biz bozulduk. Yürüyemiyorduk. Bizi tamir ettiler ve çok sevindik. Ediz bizi buldu ve her zaman olduğu gibi macera istiyorlardı. Ediz olmaz diyordu. Çok üzülüyorlar ve evde boş boş oturuyorlar ve ırmağa gittiler.

İrmağa düşerken Ediz bizi yakaladı. İrmağa düşmekten kurtardı ve ölmedik. Ama bir sorun vardı. Ediz bizi yakaladı ama sonra terk etti. Çok üzüldük ve Ediz'in kötü bir insan olduğunu anladık ve 2-C sınıfına geri döndüler. Ömer ve Demir onları sahiplendiler ve onlara çok iyi bakıyorlardı. Ömer bo-

yamasını Demir elektrik işlemlerini yapıyordu. Demir ile Ömer küstü. Çok üzgünlerdi. Birbirlerinden özür dilemeye gidiyorlardı ve yolda beraber karşılaşp özür dilediler. Barışp mutlu şekilde yaşıyorlardı ve gece biri onları kaçırdı. Yüzüne bakınca kim olduğunu bu Ediz'di ama sınırlı bir Ediz'di. Kaçamıyorlardı. Ömer ve Demir gelip oyuncak motor ile oyuncak arabayı Ediz'den aldılar ve onlarda uyudular. Yıl 4023 de googleden bir site buldular. Adı ise uyuzolupkasinanlar.com.tr'ydi.

Siteye girdiler ve bilgisayara virüs bulaştı çok üzgünlerdi ve inanılmaz bir hızla tamirciye koştular ve çok yoruldu. Yürüyerek geri döndüler. uyuzolupkasinanlar.com.tr'nin içinde ne var diye merak ettiler. Uyandıklarından sonra hiç mutlu değillerdi. Demir ve Ömer yoktu. Onlar da terk etti zannettiler. Ama onlar okuldaydı. Oyuncak diye bağırdılar. Bebek vardı. Bizim kapıyı tıklattı açamadık ve Demir geldi. Arkasından Ömer geldi. İkisi de çok açtı. Çünkü oruç tutuyorlardı. Ömer iftara kaç saat var diye sordu. Demir 15 dakika dedi. 15 dakika sonra ezan okundu ve yemek yemeye başladılar.

Araştırmalara başladılar. Demir ile Ömer ne var diye merak etmiyordu. Okul olarak üçüncü sınıfa geçmeyi bekliyorlardı. O yüzden hiçbir şey istemiyorlardı. Yaz tatili geldi. Demir ile Ömer rahatladı. Artık eskisi gibi oldular. Mutlu ve merakları geri geldi. Çok mutlu oldular.

Demir Deniz 2-C

UZAY GEMİSİ

Güzel bir gündü...

Ahmet, oyun oynarken bir karar verdi astronot olacaktı. Annesine bunu söylediğinde annesi "Bence büyüünce alacağın karan şimdi verme Ahmet'ciğim." dedi

Bunu duyan Ahmet "Ama anne ben şimdi olacağım" dedi

Annesi "Ama Ahmet'ciğim şimdi olamazsın" dedi

Ahmet'in yüzü asıldı, bunu gören annesi "Hadi kartondan uzay gemisi yapalım" dedi.

Ahmet mutlu bir şekilde annesini takip etti. Annesi malzemeleri söyledi;

"Karton, makas, yapıştırıcı" Ahmet "öyleyse makası ben kullanayım" dedi. Annesi onu uyardı ve "Hayır sen yapıştırıcıyı kullanacaksın" dedi. Ahmet annesinin sözünde durdu ve yapıştırdı.

Sonuç çok güzeldi. Ahmet ve annesi çok beğenmişti. Ahmet içeriye geçti, bir şeyin eksik olduğunu fark etmişti, kıyafetler. Ve Ahmet kıyafetleri dolabından alıp giydi. Ahmet tam bir astronot gibiydi. Acıktığı için gemide bir süre oyalandıktan sonra iniş yapmıştı. Annesi evde yiyecek olmadığını söyledi, Ahmet kabul edip annesinden arkadaşı Efe'yi eve çağırmasını söyledi ve annesi Efe'yi çağırdı. Annesi bir saat içinde geleceğini söyledi. Ahmet eve gelene kadar yemek yemeye ve oyun oynamaya devam etti. Ve aklına bir fikir geldi, battaniye ile yastık alacaktı ve güzel bir dekorasyon yapacaktı, yani arkadaşını güzel karşılayacaktı. Hemen almaya gitti, alıp geldi. Ve annesinden

yardım istedi. Annesi kabul etti, dekorasyon hazırdı, harikaydı. Aya adım atan ilk çocuk Ahmet olacaktı. Ahmet bir alkışı hak etmişti. Biraz sonra Efe'nin annesi aradı, annesi telefonda "Kusura bakmayın biraz geç kalacağız, Efe'ye kardeş geldi" dedi. Ahmet'in annesi "Sorun değil" dedi ve bunu Ahmet'e söylediğinde Ahmet "kız mı erkek mi?" diye sordu. Annesi "onu bilmiyorum, Aysun teyzene sor" dedi. Ahmet Aysun teyzeye ve Efe'ye bir tarif yapacaktı, annesi onayladı ve başladılar.

Malzemeler; Süt, yumurta, un, kabartma tozu, tuz, şekerdi. Annesi hazırladı ve mükemmel pancake karşınızdadır. Sosla gülen yüz çizdi. Efe buna bayılacaktı, bir yere koydu ve Aysun teyzeye kahve yapacaktı. Annesi "bunu ben yapayım" dedi çünkü Ahmet elini yapabiliyordu. Ahmet gemisine binmedi, çünkü giydiği kostüm vücudunu acıtıyordu. Hemen kıyafetlerini çıkarıp yerine koydu. Ve Superman kostümünü giydi. Şimdi Ahmet astronot yerine süper kahraman olmuştu. Annesi buna güldü ve Efe geldi. Ahmet çok sevinmişti. Efe'yi pancake, annesini ise kahve ile karşıladı. Efe Ahmet'e bir hediye almıştı. Ahmet "Misket kaydırağı" diye bağırdı. Efe pancakeler için çok sevinmişti. İki si de birbirlerine teşekkür etti. Birkaç saat sonra Efe'ler gitti. Sonra Ahmet'in annesi Ahmet'e yatması gerektiğini söyledi. Ahmet yatağına gidip uyudu.

Beyza Nur KODAK 2-C

İYİLİK VE KÖTÜLÜK

Bir varmış, bir yokmuş;

Uzak diyarlarda büyük bir şatoda kraliçe anneleriyle birlikte yaşayan iki prenses kardeş varmış. Bu kardeşlerin birisi 21 yaşında diğeri ise 19 yaşındaymış. Küçük olan kardeşin adı Neri, büyük kardeşin adı ise

Mari imiş. Neri çok tembel, huysuz, aklı kötülöklere çalışan ver kötü bir kızmış. Aklı fikri ablası Mari'yi zor duruma düşürmekmiş. Mari ise tam tersi çok çalışkan, iyilik yapmayı seven, nazik ve yardımsevermiş.

Mari bazen kılık değiştirerek halkın içine karışmış. Halkla konuşur, onların dertlerini dinlemiş. O gün de annesinin kendi elleriyle yaptığı poğaçaları halk pazarına gidip satacakmış. Satmak için bahanesiymiş. Genelde yapılanların hepsini halka dağıtırmış. Bu arada onlarla sohbet edermiş. Dertlerini dinler ve kraliçeye anlatırmış. O gün Neri de Mari ile birlikte gitmek istemiş. Tabi derdi ablasına yardım etmek değil, onu zor duruma düşürmekmiş. İki kardeş pazara gidip poğaçaları satmaya başlamışlar. Ama Neri birden poğaçaların üzerinde olduğu örtüyü çekmiş. Bütün poğaçalar yerlere düşmüş. Mari üzgün üzgün yerdeki poğaçalara bakakalmış. Mari annesine de diyeceğini düşünürken Neri çoktan annesinin yanına kaçıp yalandan hikayeler anlatmaya başlamış. Mari sinirli bir şekilde saraya dönüp Neri yi odasına çağırılmış.

-Neri sen ne yapıyorsun? Senin yüzünden annemiz bana kızacak, demiş. Ama Neri onu dinlememiş.

Mari ve Neri artık kraliçe olma yaşına geldikleri için anneleri kraliçeli-

ği onlara devredecekmiş. Ancak anneleri kime devredeceğini bilemiyormuş. Kraliçe iki kızını yanına çağırmış ve onlara demiş ki;

-Krallığımın yönetimini ikinizden birine bırakacağım. Ancak hanginizin daha uygun olduğunu anlamak için bir yolculuğa çıkacaksınız. Bu yolculukta kendini en iyi şekilde anlatabilen, yolculuğun şartlarını en güzel şekilde yerine getiren bu krallığın kraliçesi olacak.

Yolculuk için hazırlıklara başlamışlar. Hazır olduklarında anneleri onlara birer at vermiş. Mari ve Neri anneleri ile vedalaşıp yola çıkmışlar. Yolda giderken Neri çok susamış. Mari'ye demiş ki;

-Sen artık prenses değil benim hizmetçimsin. Git şu dereден bana su getir, demiş.

Mari çok şaşırmış. Ancak iyi yürekli bir kız olduğu için kardeşine hiçbir şey dememiş. Mari atın arkasından mataraları alıp dere kenarına inmiş. Mataraları doldurup tekrar yola çıkmışlar. Neri ablasına yolculuk boyunca bir sürü fenalık yapmış. Onu sürekli zor duruma düşürmüş.

Uzun bir yolculuktan sonra büyük bir krallığa ulaşmışlar. O krallıkta oralar büyük bir balo düzenlenecekmiş. Neri bu fırsatı kullanıp Mari'yi herkesin önünde rezil etmeyi planlıyormuş. Krala kötülük yapıp suçu Mari'nin üzerine atacaktıymış.

Balo yemeğinde kralın rahatsızlanması için yemeğine ilaç koymuş. Neyse ki kralın hizmetkari bunu görmüş ve o yemeği kralın yemesini engellemiş. Kral prensesleri yanına alarak balodakilere seslenmiş.

-Sevgili halkım, bu prenseslerden biri bana fenalık etmek istedi. Ona cezasını vermek gerek.

Neri hemen atılmış. Bunu yapanın Mari olduğunu söylemiş ve onun hapisle cezalandırılmasını istemiş. Kral da Neri 'nin kendi cezasını kendisinin belirlediğini belirterek onu yakalatmış ve hapse attırmış. Mari'yi karşısına alarak ona halkın kötülüğe değil iyiliğe ihtiyacı olduğunu söyleyerek Mari'yi kendi krallığına uğurlamış. Kraliçe de yaşanan olaylar sonunda Mari'nin ülkesini yönetebilecek bir kraliçe olduğuna karar verip onu yeni kraliçe ilan etmiş.

Alya Mira BOZDAĞ 2-C

2/C' NİN HİKAYESİ

Merhaba,

Ben Damla şimdi size 2/C sınıfının hikâyesini anlatacağım.

Biz bütün 2/C sınıfı olarak ormana geziye gittik. Farklı bir sürü ağaçların olduğu kuşların uçtuğu çok güzel bir ormandı. Gezerken, kayaların yanından geçerken gizli kapı gibi bir şey fark ettik. Büyük bir merakla kapıyı araladık ve içeri girdik, içerisi çok karanlıktı, ne yapacağız derken öğretmenimiz yanında el fener olduğunu söyledi. Birden bir ses geldi öğretmen feneri hemen oraya

doğrulttu. Kayalar çökmüştü, Bizde arkamızı dönüp diğer tarafa doğru ilerledik. Duvardan sarkan küçük örümceğe bakarken boşluğu fark etmemişim, aşıya yuvarlandım.

“AMAN! Ben iyiyim dedim.”

Arkadaşlarım beni merak etmişlerdi. Alya biraz bekle Dadacık dedi. Ama ben aşağıdaki kapıyı görünce “bence gelmelisiniz” dedim.

BÖLÜM 2; UZAY VE DOBİ

Onlarda kayarak geldiler. Şaşırmanın ama burası UZAAAY! Diye bağırdım. Sonra yandaki kıyafetleri giyip atladık iyice ilerledikten sonra, bu korkunç yerden kurtulduk. Ve uzayda sürükleniyordunuz! Uuu güneşi görünce şaşırđım. Hemen bizim arkadaşım Güneş'i alıp Güneşle tanıştırdım. Birden aklıma sosisli pişirmek geldi, küçük zavallı sosisli pişmek yerine kömüre döndü. Birden küçük bir uzay makinesi gördüm, arkasından çıkan ateş az kalsın yüzüme geliyordu. Ahhh! Dediğim anda Hamza amaminnn!!! Beyza göktaş1 yağmuru ve bammm! Bir göktaş1 beni ve yağmuru alıp başka bir galaksiye götürdü. İşte o an uzayın bana küstüğünü düşündüm. Ama gelecekte önce sosis sonra göktaş1 içinden seslenirken yağmurun mamacık gezenine yumulduğunu gördüm. Hemen yanına gittim, yağmur bunun nereden geldiğini bilmiyorum ama bayıldım dedi. Bizimkilerde geldi ve birlikte yumulduk© Ve gerçekten burada bir geçit var! Dedim Ve oradan geçip ormana geri döndük.

Damla KELEŞ 2/C

İŞİNİ SEVEN ADAM

Bir gün bir adam varmış. İşten her gelişinde eve çok ama çok yorgun gelirmiş ve hep 'Keşke çalışmadan para kazanabilsem' dermiş. Biraz sonra camdan bir peri içeri girmiş ve adama demiş ki;

-Gerçekten çalışmadan para kazanmak istiyor musun?

Adam;

-Evet, o kadar çok istiyorum ki, ne gerekirse yaparım.

Peri;

-Tamam o zaman dileğin yarın gerçek olacak.

Adam, peri gittikten sonra hemen yatağına gitti ve yattı. Sabah kalktığında, işe gidip gitmeyeceğini bilmediği için hemen patronunu aradı ve dedi ki;

-Patronum, ben işe gelecek miydim?

Patron;

-Sen artık işe gelmiyorsun, istifa ettin ya!

Adam telefonu kapattı ve sonra evde ne yapacağını bilemedi. Kahvaltısını edip hemen evde yapılabilecek her şeyi denedi, ama adam çok mutsuzdu. Sonra dışarı çıktı ve dışarıda yapılabilecek her şeyi denedi ama hala çok mutsuzdu. Biraz sonra adam evine gitti ve bir yere yatıp düşündü. Bunun ardından şöyle dedi;

-Evet, hep işimden yorgun geliyorum ama işimi çok seviyorum.

Ayaz Naci ÖZDİLMAÇ 2-C

KEDİNİN ADI

Geçmiş zamanın birinde etrafı ağaçlarla kaplı eski bir mahallede tek başına yaşayan genç bir kız varmış. Bu kız fakirmiş, parası pek olmazmış. Bir gün karnı çok acıkmış, etraftaki insanlardan yiyecek istemiş fakat kimse yardım etmemiş. Kız evine dönmüş, üzgün üzgün dışarıya bakarken şirin bir kedi görmüş. Hemen dışarı çıkmış, kediye süt ve ekmek kırıntısı verip beslemiş. Kedi benim gibi aç kalmasın demiş. Daha sonra kediye eve getirmiş. Onu sahiplenmeye karar vermiş. Kediye isim koymak istemiş ama bir türlü karar verememiş. En sonunda bir kâğıdı üçe bölüp Elis, Dorin ve Lila yazıp kura çekmiş. Sonunda Elis adını kediye vermiş. Birlikte mutlu ve sağlıklı yaşamışlar.

Ela Nur KÖSEDAĞI 2-C

YENİ KUŞUM BONCUK

Anne ve babamdan yıllarca evcil hayvan istiyordum. Fakat hayvanımı sahiplenmem için biraz büyümemi söylemişlerdi. En çok kedi, köpek, Japon balığı, hemster ve kuş istemiştim. Hemen büyüüp bir hayvan sahiplenmenin heyecanı içindeydim. Ramazan Bayramı'nda akraba ziyaretleri yaptık. Orada anneannemin kardeşi Ayşe Teyzem ile sohbet ediyorduk. Kendisi hasta olduğu için kuşuna bakamayacağını ve ona çok iyi bakacak birine sahiplendirmek istiyordu. Bu tabii ki bendim. Ayşe Teyzem ile anne ve babamı ikna ettik. Sonra babamla kuş malzemeleri almaya gittik. Kuş yemi, suluk, salıncak, kemirme taşı aldık. Sadece kuşumun gelmesini bekliyordum. Bir hafta sonra Ayşe Teyzem kuşu bana getirdi. Evimize alışması iki üç gün sürdü. İsmi ni Boncuk koydum Mavi olduğu için. Ona konuşmayı, öpücük atmayı öğreteceğim. Biz evde artık 4 kişi değil tam 5 kişiyiz. Hoş geldin evimize Boncuk. Seni çok seviyoruz...

Selim ŞAHİN 2-D

ADA İLE AYAZ'IN KÖY TATILI

Ada ile Ayaz İstanbul’ da yaşayan iki kardeşdir. Kardeşler kışın İstanbul’ da yazın ise köyde tatilini geçirirlerdi. Köyü çok severlerdi. Bahçede toprakla oynamayı, kırlarda koşmayı, traktöre binip gezmeyi severlerdi.

Köye gitmek için çok sabırsızlanırlardı. Köyde babaannesi, dedesi, anneannesi, teyzesi, yengesi, dayısı ve birçok akrabası vardı. Ada ve Ayaz’ın dedesinin meyve ve sebze bahçesi vardı. Elma, erik, vişne, şeftali, kayısı ağaçları vardı. Köy çok güzeldi. Her yer yemyeşil, gök masmavi, güneş ise sıcaktı. Köyde düğün olduğunda düğüne gidip çok eğlenirlerdi. Günler böyle geçirdi. Eylül geldi ve İstanbul’a dönme zamanı gelmişti. İki kardeş köyden ayrılanları için çok üzgündüler. Neyse ki seneye bir daha gelecekerdi.

Ada Nehir CAN 2-D

BİR KEDİ

Biz eve yeni bir kedi aldık. Adını Gökkuşuğu Minnoş koyduk. Minnoş kahverengiydi ve yemyeşil gözleri vardı.

Minnoş oyun oynamayı sevdi. Üstelikte ona

küçük bir park almıştık. Uyanır uyanmaz onla oynamaya başladılar. Günlerden salıydı ve Minnoş pikniğe gitmek istedi. O gün pikniğe gittik. Orada park ve içinde de hayvanlar vardı. Hayvanlarla oyun oyun oynadı. Minnoş'un pateni vardı o gün paten sürmeyi öğrenecekti. Minnoş pateni giyer giymez yavaşça sürmeye başladı. Kumlu yere geldik ve Minnoş kumlu yerde pateni sürerken düştü. Patisi yaralandığı için kucağıma geldi. Veteriner Sanat'a götürdük. Veteriner Sanat dedi ki:

_Patisinin kemiği kırılmış. Birkaç ay sargılı durursa iyileşecektir.

Neredeyse bir yıl seksen gün geçti ama bir işe yaramadı. Bu seferde veteriner Necla'ya götürdüler. Bir aşı yaptı ve sargı bezine bile gerek kalmadı.

Sonra birkaç yıl geçti. Beş yaşından üç yıl sonra sekiz yaşında oldu. Minnoş büyüye büyüye gidiyordu.

En sonunda yavruları oldu. Üç yıl sonra tekrar yavrusu oldu. Büyüdük-

çe yavruları oluyordu.

Çok tatlılardı. İki kız ikiz erkek. Hep birlikte oyunlar oynadılar ve güzelce eğlendiler.

Zeynep

Azra HASOĞLU

2-D

HAYVANLARI ÇOK SEVEN ÇOCUK

Bir gün Emre kahvaltı yaparken aklına bir şey gelmiş. Annesine demiş ki:

_Anne köye giderken bana civciv alır mısın?

Annesi de:

_Tamam köye giderken alırım ama, civcivlere sen bakacaksın demiş.

Emre bunu duyunca çok sevinmiş, hatta civcivlerine yatak bile yapmış. Günler geçmiş o gün gelmiş, Emre civcivleri almış. Eve gidince kutuyu açar açmaz üç civciv birden Emre'nin üstüne atlamış. Emre köye giderken babaannesine civciv getirmiş. Babaannesi çok mutlu olmuş. Civcivler büyüdüğünde dedesi onlara bir kümes yapmış. Emre bir sabah uyandığında bir de ne görsün, büyüyen civcivler yumurtlamış. Yumurtaları kahvaltıda yiyip çok sağlıklı olmuş.

Harun Emre DEMİR 2-D

DENİZ ALTI SİHİRİ

Deniz altında yaşayan bir aile varmış. Miusa, annesi Stella, babası Riven, kız kardeşi Bloom ile birlikte yaşıyormuş. Miusa kız kardeşi Bloom ile birlikte dolaşmayı ve yeni yerler keşfetmeyi çok seviyormuş. Bir gün babası Riven kızlarına Actoria adında bir çiçek efsanesinden bahsetti. Actoria çiçeği görünüşüyle herkesi kendine hayran bırakıyormuş. Ama bu çiçeğin zehirli ve tehlikeli olduğunu, gördüklerinde dokunmalarını gerektiğini anlatmış.

Bir gün Miusa ve kız kardeşi Bloom beraber dolaşmaya çıkmışlar ama bir süre sonra evden çok uzaklaştıklarını fark etmişler.

Bloom gördükleri karşısında şaşkınlık içinde kalmış. Etrafa ışık saçan rengarenk bir çiçek varmış. Bu babasının anlattığı Actoria çiçeğiymiş. Miusa hemen çiçeğe elini uzatmış. Bloom hayır diye seslenmiş ama çok geçmiş. Miusa parlak ışıkların içinde insana dönüşmüş. Miusa, Bloom a bu durumdan kimseye bahsetmemesi gerektiğini söylemiş ve Bloom yaşadığı eve geri dönmüş.. Annesi ve babası Bloom a neden Miusa'nın olmadığını sormuş. Bloom çok üzgün bir şekilde babasına gerçekleri anlatmış ve hep birlikte Miusa'nın yanına gitmişler. Annesi ve babası sözünü dinlemediği için çok üzülmüşler. Miusa artık ailesiyle yaşayamayacağı için onu insanların yaşadığı yere bırakmışlar.

Miusa kısa süre de yeni yaşantısına alışmış ve her gün deniz kenarına ailesini ziyarette gidiyormuş. Ve orada ailesinden hiç ayrılmamış gibi her gün vakit geçiriyormuş.

Lina KÜÇÜKBİNGÖL 2-D

KELEBEKLER

Güzel kelebekler
Dokunmak isterim kelebeklere
Severim kelebekleri
Görürüm kelebekleri
Dünyadalar kelebekler
Dünya'ya güzellik katarlar.

Nafas EISAPOUR 2-D

HARİBO MACERASI

Merhaba ben Haribo,

Sekiz yaşında yemek yemeği çok seven, hafif göbekli, ablam Asya ve ailesiyle yaşayan tüy yumağı bir kediyim.

Dün tüm aile yazlığa geldik, herkes çok mutlu. Burası çok sıcak ve ben de burayı seviyorum ama aşağıdaki köpekler sürekli havlıyorlar bir rahat rahat uyku uyutmuyorlar.

Akşam nihayet oldu, herkes denizden eve geldi, yemeklerini yediler. Asya denizde çok yorulmuş olmalı ki uyumuş bile. Canım sıkılmaya başladı bile. Biraz balkonda gezinip, kuşlara bakar, köpekleri izlerim belki bir macera yaşar şu sıkıntından kurtulurum. Ne kadar harika yıldızlar var derken bu balkonun demirleri ne kadar kaygan, hayır olamazzz düşünüyorum.

İşte aşağıdayım. Neyse ki dört ayak üstüne düşünce hiçbir şey olmadı ama dokuz canımdan biri gitti. Bu gece daha mı çok karanlık yukarıya tırmanamam hiçbir yer bilmiyorum. Beni bulmaları lazım. Biraz miyavlayayım, miyavvv miyavvv miyavvv. Hayır mahallenin tüm köpekleri beni buldu hemen saklanmalıyım. Şu tahtaların altında beni hiç kimse bulamaz. Saklanmak iyi fikirdi galiba. Ağlamak istemiyorum ama neden gözlerimde yaşlar var ve titriyorum, korkuyorum evet çok korkuyorum.

Nihayet sabah olmuş, korkudan uyuyakalmışım. Ne biri ismimi mi bağıyor. Bu Asya'nın sesi onu duyuyorum ama sesimi çıkarırsam ya Asya'dan önce mahallenin sokak köpekleri beni duyarsa. Küçük bir miyav sesi çıkarırsam belki duyulurum. Miyavv, miyavvv, miyavvv

İşte Asya beni buldu çok mutluyum. Hemen kucağına atlamalıyım biraz da yalayayım onu yok çok yalamalıyım. Özlemiş beni o da benim gibi çok korkmuş belli. Söz veriyorum bir daha macera yok, kocaman kucaklayın beni. Hiç bırakmayın çünkü sizi çok seviyorum.

Asya ÖZDOĞAN 2-D

PARKLAR

Neşe kaynağıdır parklar
Oynar tüm çocuklar
Salıncak, tahterevalli, kaydırak
Öyle severdim ki seni park

Bilmem hiç gittiniz mi?
Siz şu çocuk parkına
En büyük hatıralarım
Parkta geçen anılarım

Geriye dönüp hatırladığımda
Neşe ile gülümserim.
Zaman nasıl geçiyor ama
Varılmaz hiç farkına

Zehra Betül KARAÇELİK 2-D

MEHMET'İN MAHALLESİ

Benim mahallemde herkes normal yaşarken birdenbire insanlar her durumu abartmaya başladı. Bu abartma durumu mahallede herkese yayıldı. Bunlardan ilki komşumuz Ayşe Teyze'ydi. Ayşe Teyze'ye 100 TL borç vermiştim. Borcunu ödemek için bize sadece 1 kuruş verdi.

Ve “borç bitti” dedi. Herhalde mahallede tek abartmayan ben kalmıştım. Bu durum çok dikkatimi çekmeye başlamıştı. Hemen okula gittim. Oradaki durumu görmek istedim. Sıra arkadaşım Melis’e “nasılsın?” dedim. Beni okul müdürüne şikâyet etti. Ben sadece nasıl olduğumu merak etmiştim. Demek ki Melis de abartmaya başladı. Okuldan sonra kasaba gittim. Kasabı polisler götürmüş. “Nereye götürmüşler” diye sordum kasabın karşısındaki bakkal amcaya. “Kümesine!” dedi. “Kasabın ineklerini kümese kapatmışlar, polislerle birlikte gitti” dedi. Kasabın ineğinin kümeste ne işi vardı? Kasap, bakkal, polis ... Hepsi abartıyordu. Bu durumu çözmek için hemen okula geri dönüp, laboratuvara girdim. Araştırdım, araştırdım, araştırdım hiçbir şey bulamadım.

Eve dönerken mahallemizdeki İnci Teyze'nin evinden çok güzel bir koku geliyordu. Dayanamadım kapıyı çaldım “Ding dong!”. “İnci Teyze ne yapıyorsun böyle” dedim. “Ay ne oldu böyle Mehmet hiç anlamadım, kek mutfaktan taşacak, bak sana kocaman oldu! Yardım et! Dedi. Ne olduğunu anlamaya çalışırken öğrendik ki İnci Teyze keke kabartma tozu yerine “abartma tozu” koymuş. Kek kokusundan da mahallede herkes abartmaya başlamış. Günün sonunda kek kokusu gidince abartma durumu da bitmiş oldu.

Birden uyandım. Meğer bunların hepsi abartılmış bir rüyaymış. Hemen mahallede tura çıktım. Herkes normal hayatına devam ediyordu. Derin bir ohhh! çektim. Ama o da ne! Arkadaşım Murat köpeği yerine dinazor gezdiriyordu. Ama Murat'ın dinozoru yoktu. Bu sefer neler oluyordu?

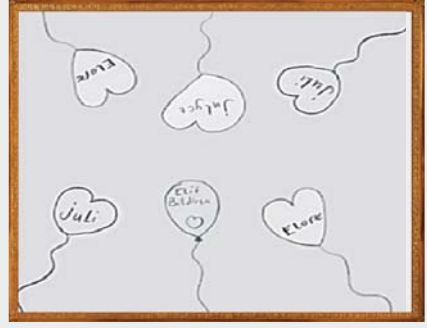
Yahya Arden MUALLAOĞLU 2-D

ELORT'UN GÜNLÜĞÜ

Elort bir gün akşam olmasını bekliyordu. Akşamleyin onun doğum günüydü. Akşam oldu, mumlar üflendi, pastalar kesildi ve hediyeler verildi. Elort odasına gidip kendi kendine konuşmaya başladı.

-Doğum günü artık bitti. İş başına Elort!

Elort annesinden izin alıp dışarı çıktı. Elort bir süper kahramandı. Görevi ise kahramanların günlüklerini korumaktı. Juli'nin günlüğü çalınmıştı! Elort kendi günlüğünü alıp cebine koyacaktı ki kötüler takımından Koliks Matra ve Devid Leytır günlüğü bir anda çaldılar! Elort karargâha gitti ve Juli'yi aramaya başladı.

1.Bölümün Sonu :)

(2.Bölüm)

JULİ VE ELORT

Fakat Elort Juli'yi hiçbir yerde bulamadı. ROGETjut Juli'yi saklamıştı. Juli'nin kardeşi Julyet ise iple bağlanmıştı. Julyet ve Elort birlikte Juli'yi aramaya başladılar. Karargâhtan çıktılar. Elort Julyet'e:

-Juli'yi en son nerede, ne yaparken gördün? Dedi.

Julyet:

-Ablam en son karargahın çevresini kolaçan ediyordu.

-Sonra?

-Arkamı döndüm ve ...

-Ve?

-Onu hiçbir yerde bulamıyordum.

-Sonra?

-O yok olmuştu. Ardından ROGETjut beni bağladı ve ablamın günlüğünü alıp kaçtı.

(1 Ay Sonra)

Elort ve Julyet 1 ay boyunca Juli'yi aradı ve bu aramanın sonunda Juli'yi buldular. Juli'nin günlüğünü ve Elort'un günlüğünü aldılar. :)

Elif BİLDİREN 2-D

DEĞERLİ İNCİ

Küçük bir kasabada Büşra adında bir çocuk yaşarmış. Bir sabah uyanmış ve çok heyecanlıymış, çünkü o sabah arkadaşı Elif’le kumsala gideceklermiş. Kahvaltısını yapmış, üzerini değiştirmiş, Elif’le buluşup kumsala doğru yürümeye başlamışlar. Dışarısı sıcak ve güneşliymiş, yol üzerinde şirin bir mağazadan şapka almışlar ve kumsala doğru yürümeye devam etmişler. Bir süre yürüdüktan sonra kumsala varmışlar. Güzel bir yer bulup eşyalarını yerleştirmişler. Bir süre dinlendikten sonra denize girmeye karar vermişler. Biraz yüzdükten sonra denizin biraz derinliklerinde, kayaların altında parlayan bir şey görmüşler. Hemen alıp annelerinin yanına dönmüşler. Annelerine denizde buldukları taşı göstermişler. Anneleri ilk gördüğünde şaşırılmış, sonra ‘Bu bir inci. Denizde yaşayan, değerli, nadir görülen, istiridye adında canlıya ait bir taş.’ demiş. Büşra ve Elif bu değerli taşı buldukları için çok sevinmişler ve taşı alıp çantaya koymuşlar. Elif ve annesi evlerine gitmişler. Değerli inci o günün kahramanı olmuş.

Zeynep Reyyan KARATAŞ 2-E

PRENSESLER VE CADİ

Bir gün Cadı Lola ve arkadaşları birlikte geziye çıkmışlar. Dolaşırken bir kale bulmuşlar ve gidip içinde ne olduğuna bakmaya karar vermişler. Kaleye girdiklerinde kardeş olan beş prenses bulmuşlar. Her prenses farklı renkte bir elbise giymiş. Kale bahçesine çıkmak için prensesler farklı renkte elbiseler giyerek hazırlanmışlar ve çıkmışlar.

Cadılar karanlık bir odaya saklanmışlar ve prenseslerin eşyalarını, değerli buldukları para, mücevher ne bulduysalar sihirle çalıp beklemeye başlamışlar. Uygun zamanda da kaçmışlar. Prenseler kaleye döndüklerinde eşyalarının ve mücevherlerinin çalındığını fark etmişler.

Prenseler çok ağlamışlar. Bir süre sonra büyük prenses, 'Ağlamayı bırakın artık. Ağlamak çalınan eşyalarımızı geri getirmiyor.' demiş. Prenseler ağlamayı bırakıp hırsızları aramaya karar vermişler. Sokakta kimse onları tanımasın diye kostüm giyip hırsızları aramaya başlamışlar. Prenselerden biri bir kale kapısının yanında iki tane kese bulmuş ve açtığında bunun kötü cadı Lola'ya ait olduğunu anlamış. Böylece kötü

Lola'nın evini bulmaya karar vermişler. Yolda gördükleri insanlara cadının evini bilip bilmediklerini sormuşlar.

Sonunda nazik yaşlı bir adam prensese "Lola'nın evinin nerede olduğunu biliyorum ama orası çok tehlikeli" demiş. Bunun üzerine prensesler çalınan eşyalarını almadan evlerine dönmüşler ve bundan sonra hırsızlık olmasın diye değerli eşyalarını daha iyi korumuşlar.

Jad TALEBİ 2-E

AYŞE VE ARKADAŞI MAYA

Ayşe ilkokula gidiyordu. Bir gün arkadaşıyla eve giderken arkadaşı onu beklemeden çıkmıştı. Ayşe çok fazla insan olduğu için hiçbir şey göremedi. Evini bulamadı. Evine dönmesi çok zordu. Hiçbir tarafı bilmiyordu. Arkadaşı Maya ona yardım etti. Maya 6 yaşında, Ayşe de 8 yaşındaydı. Ayşe hemen arkadaşını aradı. Akıllı telefonu vardı. Arkadaşı ona yakın oturduğu için geldi ve hemen onu evlerine götürdü. Ayşe arkadaşına teşekkür etti. Maya da evine döndü. Sonraki gün beraber buluşup oyun oynamak istediler. İkisinde de tablet vardı. Ancak tableten oyun çok sıkıcı olunca kendileri oyun kurarak oynamak istediler. Tabletle oynamayı bıraktılar. Beraber çok iyi vakit geçiriyorlardı. Ayşe arkadaşını çok seviyordu. Tablet onları birbirleriyle oynadıkları gibi mutlu etmiyordu. O yüzden artık diğer arkadaşlarını da çağırarak mahallede oyun kurdular ve farklı oyunlar oynadılar. O günden sonra tabletle oyun oynamak istemediler ve canları sıkılınca birbirlerini arayarak oyun oynamak için buluştular.

Efe TUTUK 2-E

ELİF İLE ECE

İki kardeş evde oynarken çok sıkılmışlar. Anneleri parka götürmeye karar vermiş. Hazırlanıp hep birlikte evden çıkmışlar. Parka gider gitmez annesi ‘Ben burada, bankta oturup sizi bekleyeceğim.’ demiş. Elif ile Ece parka koşmuşlar. Kaydırdıktan kaymışlar, salıncakta sallanmışlar, tahterevalliyeye binmişler. Ece tekrar salıncağa binerken düşmüş. Başı dönmüş, ağlamış. Annesini aramış ve göremeyince de çok korkmuş. Kaybolduğunu düşünmüş. Elif Ece’nin yanına gelmiş ve ‘Annem burada, merak etme.’ demiş. Sonra annesine sarılmış, çok mutlu olmuş. El ele tutuşup evlerine gitmişler.

Öykü MALKOÇ 2-E

DEDEM VE BEN

Okullar kapanınca, ilk işimiz yazlığa gitmeden önce Sadullah dedemin Yalova’da bulunan meyve bahçesine gitmekti. Orada dedeme bahçe işlerinde yardımcı oluyordum, elma ağaçlarını, çilekleri, erik ağaçlarını sulayıp çapa yapıyorduk. Dedem çok yaşlıydı ve ona bahçe işlerinde yardım etmek beni çok mutlu ediyordu. Dedem tüm çocuklarının ve torunlarının adına ağaçlar ekmiş ve onlara bizim isimlerimizi vermişti. Ağaçlar ile konuşmayı çok seviyordu.

Geçen yaz dedemin rahatsızlığından dolayı Yalova’ya gidememiştik. Yaklaşık bir ay hastaneden kaldıktan sonra dedem maalesef hayata gözlerini yumdu.

Ailem ile birlikte her zaman dedemin anısını yaşatmak ve ağaçlara bakmak için Yalova’ya gidiyoruz ve ağaçları suluyoruz, çimleri biçiyoruz, çapa yapıyoruz. Dedemin bana bıraktığı en güzel hediye olan meyveleri topluyoruz.

Emir Fatih KARADİBEK 2-E

BAŞLAMADAN BİTEN ATV MACERAM

Sıcak bir yaz günü annem, babam ve teyzemlerle birlikte macera parkına gittik. Kuzenim ile birlikte oynadık, zıpladık, ördeklere yem attık. Sonra da babam ile birlikte ATV’ye binip ormanda gezmeye karar verdik. Kaskımızı taktıktan sonra ilk önce babam bindi, sonra da ben. Babam bana ayağımı koyduğum yerde bir şeyi göstererek ‘Dikkat et, sakın ayağın buraya değmesin.’ dedi. Ama ben yanlışlıkla ayağımı oraya değdirince ayak bileğimde bir acı hissettim. Hemen araçtan indim. Annem bileğime baktığında kızardığını gördük. Annem ayak bileğime su döktü, teyzem de yanık kremi sürdükten sonra anneanneme giderek biraz dinlendikten sonra evimize döndük. Böylece güzel başlayan tatil günüm tatsız bitmiş olsa da kuzenimle birlikte vakit geçirmek beni mutlu etmişti.

Ayşe Meyra KOCAMAN 2-E

YENİ ARKADAŞ

Bir zamanlar bir köy varmış. Orada iki kardeş yaşarmış. İsimleri Ali ile Zeynep'miş. Hep birlikte zaman geçirirlermiş. Oyun oynar, köyde gezinti yapar ve sohbet ederlermiş. Bir gün yine oyun oynarken bir çalılığın kıpırdadığını görmüşler ve hemen annelerine haber vermişler. Anneleri bahçeye gelmiş ve çalılığı açmışlar. Bir de ne görsünler, bir çocuk onları izliyor. Ali ile Zeynep, 'Ne işin var burada?' dedi. Çocuk ürkmüş bir şekilde, 'Benim hiç arkadaşım yok, sizi izliyorum. Kusura bakmayın.' diyerek arkasını dönüp uzaklaşmaya başladı. Bu sırada Ali, 'Heyy, istersen sen de bizimle oynayabilirsin.' dedi. Çocuk çok sevinerek 'Tabii ki!' dedi.

_Hadi o zaman tanışalım. Ben Nisa, 8 yaşındayım. Arka evde yaşıyorum.

_Memnun oldum. Biz de Ali ve Zeynep. Tanışıp kaynaşmışlar. Bir gün oyun oynarken bir mağaraya girmişler. Bir aslan ile karşılaşmışlar. Aslana 'Merhaba' dedi Ali, korkarak. Aslan 'Merhaba' dedi. Çocuklar çok korkmuştu. Aslan, 'Korkmayın size bir şey yapmam. Herkes benden korkuyor. Hiç arkadaşım yok.' dedi.

Nisa, 'Bizimle oynayabilirsin.' dedi. Ve yakalamaca oynarlarken Zeynep sakatlandı. Eve gittiler. Bacağı çok ağrıyordu. Annesi bir buz tuttu ama ağrısı geçmedi. Hastaneye gittiler. Doktor bacağını alçıya aldı. Eve gidince ne yapacağım ne yapacağım dedi ve bir oyun buldu, 'İsim şehir. Ama aslan gitmişti. Ve Zeynep, 'Ali, Nisa.' diye bağırды. Geldiklerinde 'Buldum.' dedi. Zeynep, 'İsim-şehir oynayabiliriz.' Ali ile Nisa aynı anda 'Harika!' dediler. Oyun oynadılar, Zeynep'in annesinin yaptığı keki yediler. Sonra herkes evlerine dağıldı. Bir süre sonra Zeynep'in bacağı iyileşmiş ve sonsuza kadar mutlu yaşamışlar.

Elif AKSOY 2-E

KÜÇÜK KAR TANESİ

Bir kış vakti bembeyaz bulutlardan minik kar taneleri dökülmeye başladı. Kar taneleri yeryüzüne incekleri için çok heyecanlıydı. Minik kar tanesi arkadaşı bulut ile vedalaşıp yeryüzüne doğru yola çıktı. O sırada nereye düşsem diye düşündü. Acaba bir dağın zirvesine mi konayım diye düşündü. Sonra zaten hep yüksekte izlediği için bu fikirden vazgeçti. Denize mi düşsem, büyük gemileri izlerim diye düşündü. Sonra bu fikirden de vazgeçti. Düştüğü yerde mutlu olmalıydı. En sonunda bir çocuğun avucuna konmaya karar verdi. Avucuna konduğu çocuk o kadar sevindi ki annesi ile bu sevincini hemen paylaştı. Çocuğun mutluluğunu gören kar tanesi o sırada mutluluktan eridi.

Halime Sümeyye KÜMEK 2-E

AYICIK DÜNYASI

İki tane ayıcık varmış. Bir tanesinin adı Kral, diğer ayıcığın adı da Zincir’miş. Onlar bir çiftlermiş ve birbirlerini seviyorlarmış. Sonra bir kız bebekleri dünyaya gelmiş. Onun adı da Prenses’miş.

Prenses 1 yaşına gelmiş ve yürümeyi öğrenmiş. Ondan sonra yıllar geçmiş ve ayıcık Prenses büyümüş, 6 yaşına gelmiş. Çok yaramazmış; evleri dağıtıyor, yerlere su döküyor ve evi pisletiyormuş. Sonra annesi ve babası yaşlanmış ve evi silemeyecek hale gelmişler. Anne ayıcık, ‘Kızım evi dağıtma, silip süpüremiyorum. Yaşlandım artık. Sen artık büyüdün uslu olman lazım, arkadaşlarıyla oyun oynaman lazım.’ demiş. Prenses ayıcık, ‘Arkadaşlarım beni aralarına almıyorlar ki, ben de evde oynamak zorunda kalıyorum. Beni aralarına almadıkları için de ben evi dağıtıyorum.’ diyerek özür dilemiş ve odasında ders çalışmaya başlamış.

Uslu bir kız olarak arkadaşlarıyla nazikçe oynamak istemiş ve arkadaşları onu aralarına almış. Arkadaşları, ‘Bir daha bizi üzme.’ demişler. Prenses de ‘Tamam arkadaşlar, bir daha sizi üzmem.’ demiş ve oynamışlar.

Ömer Efe ÖZBALTA 2-E

ÇİKOLATA CENNETİ

Ali isminde bir çocuk varmış. Hayali ‘Çikolata Cenneti’ne gitmekmiş. Ama Ali 4 yaşında olduğu için babası izin vermiyormuş; ‘Oğlum sen 18 yaşına geldiğinde Çikolata Cenneti’ne gidebilirsin. Küçük çocukların girmesi yasak.’ demiş. Ali bu duruma üzülmüş. Aradan 15 yıl geçmiş. Ali kocaman bir genç adam olmuş. Çok çalışmış. Çikolata Cenneti’nde müdür olmuş.

Sonra güzel bir kız işe girmek istemiş. Ali onu işe almış. Sonra birbirlerini çok sevmişler. Okulu bitirip, büyümüşler ve evlenmişler. Ve hep Çikolata Cenneti’nde çikolata yemişler. Çok mutlu bir şekilde yaşamışlar.

Hüseyin Çınar ÖZBALTA 2-E

ESMA'NIN UÇAK KORKUSU

Esmâ ve ailesi memleketine seyahat edeceklerdi. Ailesi Esmâ'ya sürpriz yapmak için ona söylemediler. Ertesi gün oldu. Annesi ona sabah uçağa bineceklerini söyledi. Esmâ bunu duyunca çok korktu. Korkusunu belli etmeden odasına gitti. Kardeşi Samet odaya girdi ve ona ne olduğunu sordu: ‘Neyin var abla?’ dedi. Esmâ, ‘Uçağa binmekten korkuyorum. İlk defa uçağa bineceğiz.’ dedi. Samet araya girdi, ‘Uçak çok keyifli bence. Bulutların arasından, üstünden geçiyor. Kuşlarla birlikte havada birlikte gidiyor, onları izliyoruz. Bunda korkacak hiçbir şey yok’ dedi. Esmâ, ‘Haklısın aslında, kulağa güzel geliyor.’ dedi. Annesi seslendi arkadan, ‘Haydi çocuklar, çıkıyoruz.’ Çocuklar ‘Tamam anneciğim.’ dediler ve çıktılar. Havalimanına ulaştılar. Esmâ uçağın çok büyük olduğunu fark edince içine korku sindi. Sonra Samet’in dedikleri aklına gelince rahatladı. Esmâ ve Samet yan yana oturup kemerlerini bağladılar. Uçak kalktı. Esmâ cesaretini toplayıp pencereden baktı. Havada olduklarını fark etti ve aslında korkacak hiçbir şeyin olmadığını anladı.

Meryem Perihan YILDIRIM 2-E

ERDEM VE BONCUK

Erdem hayvanları özellikle kuşları seven bir çocuktur. Evlerinde Boncuk isimli bir kuşu vardı. Boncuk'la arkadaşları gibi konuşur, omzunda dolaştırır, oyunlar oynardı. Her gün okulda arkadaşlarıyla olan biteni Boncuk'a anlatır, adeta onunla dertleşirdi. Annesiyle babası Erdem'in Boncuk'a olan bağlılığını görüp ona ikinci bir kuş almayı düşünmüşler.

Bir gün Erdem okuldan geldiğinde kafeste ikinci bir kuş olduğunu görür. Fakat buna annesinin ve babasının düşündüğü gibi çok sevinmemiş, hatta üzülmüş.

Günler geçmiş, kuşa hiç bakmamış. Hatta isim bile koymamış. Annesiyle babası Erdem'le konuşmak istemişler. Annesi, 'Erdem'ciğim biz senin Boncuk'u sevdiğini gördük, o yüzden bir kuş daha aldık. Fakat sen hiç sevinmedin.' demiş. Erdem; 'Anneciğim onu seversem Boncuk çok üzülür ve bana küser. O yüzden sevemedim.' deyince annesi; 'Erdem'ciğim olur mu öyle şey? Biz seni ve kardeşini nasıl seviyorsak sen de öyle, onları ayrı ayrı çok sevebilirsin.' demiş. Erdem annesine hak vermiş ve Boncuk'un yalnız kalmayacağını düşünmüş. Hemen kafesin yanına gidip kuşu avuçlarına alıp öpmüş ve 'Bundan sonra senin adın Maviş olsun.' demiş.

Kaan Aras DOĞAN 2-E

TAVŞANIN HEDİYESİ

Küçük şirin bir köy varmış. İçinden buz gibi suyu olan bir ırmak akar-mış. İlkbahar geldiğinde her yer rengarenk çiçeklerle dolarmış. Küçük Ezgi baharın gelmesine çok sevinirmiş. En sevdiği mevsim ilkbaharmış. Kuşların ötüşü, ırmağın sesi, rengarenk çiçeklerin kokusu onu çok mutlu edermiş. Köyün hemen arkasında bir orman varmış. Annesi hep Ezgi'ye o ormana gitmemesini tembih edermiş. Ezgi de annesinin sözünü dinleyip gitmezmiş. Bir gün bembeyaz bir tavşan görmüş. Hiç görmediği bir tavşanmış bu. Çok şaşır-mış onu gördüğü için. Oradan oraya zıplıyormuş. Ezgi de onu takip etmeye baş-lamış. Oyunlar oynamaya başlamışlar. Tavşanı takip ederken birden kendini ormanda bulmuş. Bir an annesinin dedikleri gelmiş ama ne yapacağını bile-memiş. Her yöne bakmış ama ormanın içinde olduğunu fark etmiş. Evini gö-remiyormuş. Çok korkmuş küçük Ezgi. Sonra tekrar birden tavşanı görmüş. Tavşanın zıpladığı yerdeki ırmağın renginin farklı olduğunu görmüş. Yanına yaklaşınca bembeyaz sütten ırmak olduğunu fark etmiş. Biraz daha ilerlemiş ağaçlarda gofretlerin bir meyve gibi sallandığını görmüş. Çikolata ağaçları, şe-ker ağaçları... Her yer çok güzelmiş. Uzun zamandır korkup gelmediği yerin burası olmasına şaşır-mış. Ama bunun normal olmadığını, beyaz tavşanın ona bir hediyesi olduğunu fark etmiş. Her şeyin tadına bakıp çok beğenmiş. Son-ra yine tavşanı birden görmüş ve onu takip etmeye başlamış. Kendini yine evi-nin bahçesinde bulmuş. Evine geldiği için sevinmiş ama o güzel yeri bir da-ha göremeyeceği için üzülmüş. Sonra bir sonraki ilkbaharda yine bu güzel be-yaz tavşan Ezgi'nin yanına gelmiş. Onu bu güzel yiyeceklerin olduğu orma-na götürmüş. Tavşan her ilkbahar mevsimi geldiğinde Ezgi'yi ziyaret edip o güzel ormana onu hep götürecekmış.

Ela Elif ÇAM 2-E

MINİK DOSTUM

Soğuk bir kış günüydü. Tüm gün kar yağmıştı. Kardan dolayı okullar tatil edilmişti. Dışarıso soğuk olduğu için tüm çocuklar evlerindeydi. Ali'nin canı çok sıkılıyordu. Odasına çıkıp pencereden dışarıyı izlemeye başladı. Bazı arkadaşları kartopu oynuyor, bazıları da kayak yapıyorlardı. Ali o gün hastaydı. Her ne kadar dışarıya çıkıp arkadaşlarıyla kartopu oynamak istese de çıkamıyordu. Çünkü hem halsizdi, oynamaya hali yoktu, hem de annesinin dışarıya çıkmasına izin vermeyeceğini düşünmüştü. Odasındaki pencereden dışarıyı izlemeye devam ediyordu. Tam o sırada bir de ne görsün, minik bir kedi soğuktan tir tir titriyordu. Ali hemen kalın kıyafetlerini giyip dışarıya fırladı. Minik kediye usulca yaklaştı. Onu kucağına alıp eve götürdü. Sobanın kenarında ona yuva yaptı. Sevimli minik kediye süt verdi. Onu çok sevmiştı ve artık minik bir kedisi olduğu için çok sevinmişti. Akşam annesi ve babası işten gelmişlerdi. Beraber yemek sofrasında yemek yerken Ali biraz korkuyordu ve tedirgindi. Nihayet annesine ve babasına eve minik bir kedi aldığını söyledi. Annesi ve babası şaşkın bakışlarla Ali'ye bakarak;

_ Niçin tedirgin bir şekilde söylüyorsun, dedi.

Ali ise;

_ Şey... Hımmm... Ben sizlerden izin almadan, habersiz bir şekilde kediyi sahiplenip eve aldığım için sizler belki kızarsınız, kediyi elimden alırsınız diye tedirginim. Ne olur, ben minik kediyi çok sevdim! Hem canım da sıkılmaz. dedi.

Anne ve babası gülererek, 'İyi yapmışsın.' dediler. Ali sevinç içinde, 'Artık benim de minik bir dostum var.' dedi ve koşarak minik kedinin yanına gitti.

Yiğit Ege ŞİT 2-E

UYKU ARKADAŞI

Ülkenin birinde yaşayan bir prens sevdiği kız ile evlenir ve bu çiftin dünyalar güzeli bir kız çocukları dünyaya gelir. Bu güzel kızın ismini Maria koyarlar.

Maria güzel olduğu kadar çok da zeki bir kız çocuğudur. Fakat koskoca ülkede bir tek arkadaşı yoktur. Günlerden bir gün Maria ile annesi çarşıda alışveriş yaparlarken, karşıdan ona masmavi gözleriyle ve gümüş rengi parlayan tüyleriyle ona bakan küçük kurt oyuncağını görür. Maria uzun süre bu oyuncaktan gözlerini ayıramaz. Bunu fark eden annesi Maria'ya bu oyuncağı alır. O günden sonra küçük kurtçuk olmadan Maria hiçbir yere gitmez. Yemeklerini onunla beraber yer, uyurken de kurtçuk ona eşlik eder. Annesi ve babası bu durumdan pek hoşnut olmamaya başlamış ve sadece uyurken kurtçukla zaman geçirmesi için kural koymuş. Kurtçuk ile daha çok zaman geçirmek isteyen Maria anne ve babası uyuduktan sonra sabaha kadar kurtçuk ile oyunlar oynar, sabah olduğuunda da kahvaltı sofralarında sızarmış. Babası Maria'nın bu durumundan endişelenip onu doktora götürmüş. Yapılan muayeneler sonucunda Maria'nın sağlığında herhangi bir sorun olmadığı ortaya çıkmış. Bir gece annesi sabaha kadar Maria'yı gözlemleyip olup biteni gözleriyle görmüş. Hem kızmış, bir yandan da arkadaşsız olduğu için yaptığına çok üzölmüş. O gecedен sonra Maria annesi ile her gün parklarda edindiği arkadaşları ile oyunlar oynamış ama yine de her gece kurtçuk ile sarılıp uyumaya devam etmiş.

Uzay Aras ERGÜN 2-E

BABAMI İSTİYORUM

Adam yorgun argın eve döndüğünde sekiz yaşındaki çocuğunu, kapının önünde beklerken bulur. Çocuk babasına:

— "Baba bir saatte ne kadar para kazanıyorsun?" diye sorar. Zaten yorgun gelen adam:

— "Bu senin işin değil." diye cevap verir. Bunun üzerine çocuk:

— "Babacım lütfen, bilmek istiyorum." diye üsteler. Adam:

— "İllâ da bilmek istiyorsan 40 TL." diye cevap verir. Bunun üzerine çocuk:

— "Peki, bana 10 TL borç verir misin?" diye sorar. Adam iyice sinirlenip:

— "Benim senin saçma oyuncaklarına veya benzeri şeylerine ayıracak param yok. Hadi, derhal odana git ve kapını kapat." der. Çocuk sessizce odasına çıkıp kapıyı kapatır. Adam sinirli sinirli:

— "Bu çocuk nasıl böyle şeylere cesaret eder." diye düşünür.

Aradan bir saat geçtikten sonra adam sakinleşir ve çocuğa parayı neden istediğini bile sormadığını düşünür, belki de gerçekten lazımdı. Yukarı çocuğunun odasına çıkar ve kapıyı açar. Yatağında olan çocuğa, "Uyuyor musun" diye sorar. Çocuk "Hayır" diye cevap verir.

— "Al bakalım, istediğin 10 TL. Sana az önce sert davrandığım için üzgünüm. Ama uzun ve yorucu bir gün geçirdim." der.

Çocuk sevinçle haykırır, "Teşekkürler babacığım." Hemen yastığının altından diğer buruşuk paraları çıkarır. Adamın suratına bakar ve yavaşça paraları sayar.

Bunu gören adam iyice sinirlenerek:

— "Paran olduğu halde neden benden para istiyorsun? Benim, senin saçma çocuk oyunlarına ayıracak vaktim yok." diye kızar.

Çocuk:

— "Param vardı ama yeterince yoktu." der. Ve yüzünde mahcup bir gülümlükle paraları babasına uzatır:

— İşte 40 TL. Şimdi bir saatini alabilir miyim babacım?

Sürekli yakınımızda olan ailemizi genellikle günlük iş yoğunluğu nedeniyle ihmal ederiz. Unutmayalım ki sevdiklerimiz ömür boyu yanımızda kalamayacak.

Kübra Berfin KÜMEK 2-E

CAN'IN HAZINE BULMA MACERASI

Can bir gün parka gitmiş ve bir tane masa görmüş. İçerisinde bir not varmış. Notu aıcınca mağarada hazine olduğunu öğrenmiş. Bubit tuzaklarından kurtularak hazineyi almış. Hazineyi alınca alarm çalmış ve her şey yıkılmaya başlamış. Can acil çıkıştan parka çıkmış. Bundan sonra emin olmadan hareket etmemeye söz vermiş.

Can Kenan CEBE 2-E

ÇİFTLİKTEKİ HAYAT

Merhaba ben Ayşe. Bizim Bir iftliğimiz var. İçinde hayvanlarımız var: İneklerimiz, keilerimiz ve tavuklarımız var. Sabahları uyanınca annemle önce kümese gidip yumurtaları toplar sonra kahvaltımızı hazırlarız. Babamı uyandırıp ailecek yemeğimizi yeriz. Babam günlük bahçe işleriyle, annem hayvan işleriyle uğraşır. Ben de günlük ev işlerine yardımcı oluyorum. Bizim iftlikte günlük yaşantımızda bu şekilde. iftliğimizi çok seviyorum.

Tuana GNCM 2-E

ALI'NİN HAYALI

Herkesin bir hayali vardır. Ali'nin en çok istediği hayali iyi bir futbolcu olmaktır.

Bir gün, Ali uyanıyor. Ailecek kahvaltı yaparken ailesiyle konuşmak istiyor. Annesi ve babası Ali'yi merakla dinliyor. Ali başlıyor anlatmaya;

-Ben okulumu bırakıp futbol oynamak istiyorum. Kendimi futbol üzerinde geliştirip iyi bir futbolcu olmak istiyorum ve bunun için sizden izin istiyorum.

Annesi ve babası şaşkınlık içinde birbirlerine baktılar. Ali'den müsaade isteyip odalarına geçerler. Ali'nin annesi ve babası bu konu hakkında uzun uzun konuşurlar. Sonra Ali'nin yanına gidip konuşmaya başladılar. 'Ali'ciğim çok güzel düşünüyorsun. Hayallerin için de sana yardımcı olacağız. Fakat bu hayalin için öncelikle okuluna devam etmelisin. Hem okuluna gidip hem de futbol eğitimi alabilirsin. Böylelikle okulunu da ihmal etmemiş olursun.'

Ali anne ve babasının söylediklerine katılıp, sevinçli bir şekilde teşekkür etti. Günler, hatta aylar geçti.

Ali hem okulunda başarılı oldu. Hem de futbolcu olmak için iyi bir başlangıç yaptı. Daha sonra Ali hayallerine kavuştu. Okulunu birincilikle bitiren Ali çok iyi bir futbolcu oldu.

Doğukan DOĞANEL 2-F

YAVRU KEDİ PAMUK

Günlerden bir gün Ayşe bahçede oynuyormuş Ayşe bahçede oynarken bir yavru kedi görmüş Ayşe koşa koşa annesinin yanına gitmiş annesine demiş ki.

_Anneciğim Bahçede bir yavru kedi gördüm onu sahiplenebilir miyiz?

Annesi düşünmüş izin vermiş. Ayşe Sevinç çığlığı atmış. Yavru kediyi almaya gitmiş bakmış ama onu ön bahçede bulamamış. Arka bahçeye bakmış. Onu alıp annesinin yanına gitmiş. İsmi Pamuk koymuş ve ona eşya alıp eve gelip yemek yiyip uyumuşlar Sabah kahvaltı edip pamuğun yanına gidip oyun oynamış ve Pamuk Ayşe'nin en iyi arkadaşı olmuş.

Esmâ DUMAN 2-F

ASLAN KEDİ KAPLAN

Bizim ilkokulumuz diğer okullar gibi değildi. Bizdeki fark neydi biliyor musunuz? Bizim okulun vahşi hayvanı vardı, evet, doğru okudunuz, vahşi bir hayvanı vardı! Bizim vahşi hayvanımız dersteiken bütün bahçeyi dolaşırdı. Bir sonraki avını sinsice arardı. Bazen oynar, bazen uyurdu. Çok kızdırırsak bize kükrerdi! Tüyleri sarımı sarı. Dişleri sivrimi, sivri. Pençeleri keskin mi, keskin. O vahşi hayvanın bir adı vardı, o bir Aslan'dı. Ama ismen, çünkü o aslında vahşi bir kedi idi! Miyav! O bizim okulumuzun minnoş kedisi Aslan. Onu hepimiz çok seviyoruz.

Bütün hafta sonu özlediğim Aslan'ı görmek için sabırsızdım. Pazartesi sabahı okula geldim ve beni her zaman okul kapısında karşılayan Aslan yoktu. Allah Allah dedim, belki sonra gelir diyerek derse girdim. Teneffüs zili çalınca koşarak bahçeye çıktım ama bir türlü göremedim Aslan'ı. Aradım ama bulamadım. Çok merak ettim, acaba Aslan neredeydi? Birkaç gün böyle geçtikten sonra, çok meraklanmaya başladım. Acaba ona bir şey mi olmuştu? Telaşlandım.

Cuma sabahı oldu, ablamla okula üzgün bir şekilde yürürken, bir de ne gördük? Aslan bir evin bahçesine girip çıktığını gördük. Yakından bakmak istedik ve yaklaştık. Bahçenin köşesinde minik bir kulübe vardı. Oradan miyavlama sesleri geliyordu. Aslan o miyavlama seslerine doğru gidiyordu. Daha dikkatli bakınca, o miyavlamalar kedi yavrularından geldiğini anladık. Aslan aslında bir kaplandı! Onun yavruları vardı! Beş tane minik yavrusu vardı. Renkleri sarı mı sarı, tüylüleri tüylü mü tüylü, mas-mavi gözleriyle, küçücük patileri vardı! Aslan bir anneydi!

Ablamla okula koşarak geldik, herkese gördüklerimizi anlattık. Herkes çok şaşırıldı. Okul çıkışında bu sefer bütün sınıf Aslan'a bakmaya geldi. Uzaktan sevdik, yavrulara mama ve süt bıraktık. Sonra Aslan'la vedalaşıp gittik, çünkü o artık bir kaplandı.

Farah YAVUZ 2-F

ARKADAŞLIK SEVGİSİ

Bir gün sokakta iki arkadaş oyun oynuyorlarmış. Birinin adı Selin diğerrinin adı da Suna'ymış. Anneleri bir karar alıp hep beraber pikniğe gitmeye karar vermişler ve beraber arabaya binip pikniğe gitmişler. Piknik yerine gelince patenlerini giyinip sürmeye başlamışlar o anda Suna düşüp ayağını kanatmış sonra arkadaşı onu annesine götürüp olanları anlatmış.

Annesi Suna'nın ayağına pansuman yapmış. Suna biraz daha iyi olunca Selin Suna'nın elini tutup paten kaymaya götürmüş. Beraber bütün gün el ele paten kaydıktan sonra evlerine dönmüşler.

Zeynep Sare SEZGİN 2-F

BİR YAZ GÜNÜ

Yaz mevsimini çok severim. Yazlığa gideriz, arkadaşlarım ile havuza girerim. Dondurma yeriz, akşamları sahilde yürüyüş yaparız.

Bir gün bahçemizdeki erik ağacına çıkmak istedim ama annem izin vermedi. Sabah oldu, erik ağacına çıktım ve düştüm dizim yaralandı.

Annem fark etmesin diye acımamış gibi yaptım ama annem anladı ve canının yanıp yanmadığını sordu. Hastaneye gittik pansuman yapıldı. Ve ben aneme söz verdim onun izin vermediği şeyleri gizli olarak bir daha yapmamak için.

Güzel bir yaz mevsimini güle oynaya bitirmiştik arkadaşlarım ile vedalaştım. Seneye tekrar görüşmek için sabırsızlık ile bekleyecektim.

Tuğçe ÇELİK 2-F

KÜÇÜK KARDEŞİM

Ben beş yaşımdayken annem kardeşime hamile kalmış. Heyecanla hep birlikte doktora gitmişiz.

Doktor bize demiş ki:

‘Bebeğiniz dokuz ay on gün sonra doğacak.’

Annem ve babam çok mutlu olmuş ama ben küçük olduğum için henüz anlamamışım. Aylar sonra kardeşim doğmuş. Ailemizin yeni üyesinin adını Melisa koymuşlar. Ben o zaman azda olsa büyümüşüm. Aradan birkaç yıl geçmiş. Kardeşimde bende biraz büyümüşüz. Birlikte zaman geçirdikçe, oyunlar oynanıp birbirimize bağlandıkça, onu o zamanlar anlamaya başlamıştım. Birde ağabey olmak nasıl bir şeymiş hep merak etmişim artık öğrendim. Onu her zaman korumaya çalıştım, oyuncaklarımı, elbiselerimi kısaca her şeyimi paylaşmaktan mutlu olmuştum.

Kardeşimle şimdi çok güzel anılarımız var ve daha güzelleri de olacak. Onu her zaman çok seviyorum. Bu arada bu hikayemizi bana annem anlattı. Canım kardeşim iyi ki doğdun her zaman yanında olacağım ve hep mutlu olalım.

Defne KIZILTUĞ 2-F

KAYIP YAURULAR

Ormanın içinde bir anne karga varmış. Bu anne karga, büyük bir ağacın dallarının arasına kuru otlardan yuva yapmış ve yumurtalarını bu yuvaya bırakmış.

Yavruları zamanla büyümüş ve uçmaya başlamışlar. Bir gün anne karga yemek bulmak için ormana gitmiş ve yavrular

anneleri yuvada yokken ona sürpriz yapmak için yuvadan uçmuşlar. Yavrular annelerine taç yapmak için papatya tarlasına doğru yola çıkmış. Bu sırada anne kuş yuvaya gelince yavrularını görememiş ve telaşla yavrularını aramaya çıkmış. Bu durumdan habersiz olan yavru kargalar papatya tarlasında annelerine taç yapmakla uğraşıyorlarmış. Hava kararmaya başlarken anne karga hala üzüntüyle yavrularını arıyormuş. Yavru kargalar anneleri için yapmış olduğu tacı yuvaya götürmeye çalışırken anne karga ile yolda karşılaşmışlar. Yavruları gören anne karga telaşla” Hey çocuklar burada ne yapıyorsunuz? Sabahtan beri sizi arıyorum. Başınıza kötü bir şey geldi sandım. Neden bana haber vermiyorsunuz?” diyerek yavrulara kızmış

Yavru kargalar “Anneciğim biz sadece sana sürpriz yapmak istemiştik. Sana bu güzel tacı yapabilmek için papatya toplamaya gittik” demişler. Anne karga tacı görünce çok mutlu olmuş ama bu davranışlarından dolayı yavrularına kızıyormuş. Tacı kafasına takan anne karga, yavrularına “Çocuklar taç çok güzel olmuş ama bu yaptığımız çok tehlikeli bir davranış. Başınıza bir olay gelebilirdi. Lütfen bir daha bana haber vermeden böyle bir şey yapmayın. Hava kararıyor artık eve dönmemiz gerekli.” demiş ve yavrularla birlikte yuvalarına dönmüşler. Yuvaya döndüklerinde yavru kargalar bir daha böyle bir hata yapmayacaklarına dair anne kargaya söz verdiler ve mutlu mesut yaşamışlar.

Barış Yusuf AYDİLEK 2-F

FUTBOLCU EREN

Bir gün Eren top oynuyormuş. Ama çok üzgünmüş. Çünkü annesi ve babası onu futbol kulübüne yazdırmamışlar.

Eren daha sonra annesi ve babası ile konuşmuş. Sonra kabul etmişler. Futbol kulübüne Eren'i yazdırmışlar ve eren çok mutlu olmuş.

Eren sonra o kadar iyi oynuyormuş ki yer yerinden oynuyormuş. En ünlü futbolcu olmuş Eren.

Ege Numan TEZYEL 2-F

MİRAY İLE ANNEANNESİ

Miray'ın çocukluğu anneannesinin yanında geçti. Anneannesinin evinde Miray'ın çok güzel bir odası vardı.

Miray anneannesini o kadar çok seviyordu ki, onunla vakit geçirmekten çok mutluydu. Miray ile anneanesi ormanda yürümeyi çok sevdi. Beraber denize girmeyi, bisiklet sürmeyi, top oynamayı ve beraber sohbet etmeyi çok seviyorlardı. Aynı evde kalıyorlardı ve beraber uyuyorlardı. Bir sabah uyanıp önce beraber kahvaltı yaptılar. Daha sonra beraber kahvaltı sofrasını topladılar. Biraz sohbet edip kıyafetlerini giyinip ormanda yürüyüşe çıktılar. Ormanda küçük bir sincap gördüler ve peşinden gittiler. Daha sonra sincap gözden kayboldu. Hava karamaya başladı ve evlerine döndüler.

Bir gün mirayın anneanesi çok hasta oldu ve hastaneye yattı. Miray Anneannesini hergün ziyaret etti. Anneanesi, Miray'ın gelmesinden çok mutluydu. Çünkü Miray'ı çok seviyordu. Anneannesinin durumu kötüye gitmeye başladı ve anneannesini kaybetti. Miray bu durumu önce kabul etmedi, çok üzüldü ve çok ağladı. Biraz zaman geçtikten sonra Miray ve dedesi evlerinin bahçesine anneanesi için limon ağacı dikti. Miray limon ağacını görünce hep aklına anneanesi geldi.

Miray anneannesini çok seviyor ve çok özlüyor. Ama biliyorki Miray anneanesi hep onun yanında ve onu görüyor.

Elif Miray KAYA 2-F

BURCU'NUN KEDİSİ MINNOŞ VE MİSAFİR PAMUK

Burcu'nun Minnoş adında kedisi varmış. Bir gün Minnoş oyun oynarken dikkatini dışardaki kedi çekmiş ve onu çok sevmiş. Bunu Burcu'ya anlatmaya çalışmış. Burcu kediyi çok sevmiş ve onu eve almadan önce ona mama verip yıkamış. Kedi tertemiz olmuş.

Burcu kediye Pamuk ismini vermiş. Minnoş ile Pamuk oyunlar oynamaya başlamışlar. Sonra bir gün Pamuk ve Minnoş evde tek başına kaldıklarını sanmışlar ama Burcu'nun annesi ve babasının evde olduğunu unutmuşlar. Sonra Burcu gelmiş ve hemen onlara sarılmış, onları dışarı çıkarmış ve oyun oynarken Burcu yere düşmüş. Bunu gören Pamuk ve Minnoş, Burcu'nun annesi ve babasının yanına gidip miyavlayarak Burcu'nun zor durumda olduğunu anlatmaya çalışmışlar. Burcu'nun annesi ve babası durumu anlayıp hemen Burcu'nun yanına gitmiş ve onu hastaneye götürmüşler. Doktor Bey korkulacak bir şey olmadığını söylemiş. Burcu'nun ayağındaki yarayı temizleyip, sargı bezi ile kapatmış.

Birkaç gün sonra Burcu iyileşmiş. Arkadaşları ve kedileri ile mutlu oyunlar oynamış.

Ayşe Başak KAYAOĞLU 2-F

ELİF'İN YAZLIĞI

Geçen yaz annem ve sınıftan birkaç arkadaşımın annesi plan yapmıştı. Eliflerin Şarköy'deki yazlığına gitmek için. Eve vardığımızda çok yorgunduk hemen uyuduk.

Ertesi sabah Demet teyze kahvaltı hazırlarken ayağının üstünden kırmızı ayaklı bir kırkayak geçti. Demet teyze korkup çığlık attı. Aslında o böcek tehlikeli bir böcek değilmiş, vücudumuzdaki yaraları iyileştiriyormuş. Sonra Arzu teyze kırkayağı yakaladı ve bahçeye attı. İlk kez bir kırkayak görmüştüm. Tatilimizin ikinci günü sabah Elif depoda bisiklet olduğunu söyledi, Deponun kapısı kilitliydi, Deponun anahtarını bulup açtık. Orda büyük bir bisiklet vardı. Ve ben hiç büyük bir bisiklet sürmemiştim. Annem bana yardım etti ve kullanabildim. Bir ilki daha yaşadığım güzel bir anım oldu.

Arkadaşarımla geçirdiğim bu iki günlük tatil çok güzel geçti.

Nehir Ekin GÜNEŞ 2-F

UZAYLI BOBO VE GÜNEŞ

Yıllar yıllar önce Güneş, Ay ve Uzaylı Bobo gökyüzünde mutlu bir şekilde hayatlarını yaşıyorlarmış.

Bir gün Güneş “Ben dünyaya inip biraz gezeceğim. Siz de bana katılmak ister misiniz?” diye Uzaylı Bobo ve Ay’a sormuş.

Ay “Biz evde kalmak istiyoruz.” demiş. Güneş gittikten sonra Ay, Uzaylı Bobo’nun yanına yaklaşarak:

_ ‘Bobo sen de dünyaya gidip çayırarda açan değişik renklerdeki çiçeklerden toplayıp buraya getirsene.’ demiş

Bobo Ay’ın bu isteğine çok sinirlenmiş.

_ ‘Ben burada kalmak istiyorum, sen neden gitmiyorsun da beni gönderiyorsun?’ demiş

Bunun üzerine Ay çok öfkelenmiş. Bobo’yu kolundan tuttuğu gibi dünyaya doğru fırlatmış.

Güneş döndüğü zaman Bobo’yu göremeyince Ay’a nerede olduğunu sormuş. Ay olup biteni Güneş’e anlatmış. Fakat Güneş, Ay’a inanmamış.

_ ‘Tek arkadaşımıza nasıl böyle davranabilirsin’, diyerek Ay’a kızmış.

_ ‘Geceler senin, gündüzler benim olsun. Ben sabah doğarken sen ortadan kaybol. Bir daha karşılaşmayalım lütfen’ demiş.

Uzaylı Bobo, Güneş ile Ay’ın konuşmalarını dünyadan dinlemiş. Güneş’e olan hayranlığı ve sevgisi daha da çoğalmış.

O zamandan sonra Güneş, sabahları doğup ışıklarını dünyaya yansıttığında Bobo başını kaldırıp:

_ ‘Günaydın sevgili arkadaşım ‘ diye Güneş’i selamlar.

Ali AKGÜNDÜZ 2-F

BALERİN LEYLA

Bir gün Leyla odasını toplarken annesi geldi ve Leyla'ya sordu:

-Bale kursuna mı yoksa yüzme kursuna mı gitmek istersin?

Leyla şöyle cevap verdi:

-Balerin olmak istiyorum anne

Annesi Leyla'ya on bir gün sonra onu baleye yazdıracağını söyledi. Leyla heyecanla evde bildiklerini tekrarlıyordu. O sırada babası eve geldi tam on gün geçmişti bu yüzden eve kutlama eşyaları aldılar. Çünkü Leyla yarın baleye gidecekti bunu kutlamak istediler. Leyla kutlama için balonları şişirdi, babası sürpriz hediyeleri sakladı. Annesi ise kartla süslemeler yaptı. Artık yarın olmuş ve bale günü gelmişti. Leyla çok heyecanlıydı. Sabırsızlıkla hazırlanıp anne ve babasını uyandırdı.

Hep beraber baleye gittiler. Leyla çok mutlu olmuştu.

Mira SÖYLER 2-F

ALTIN GÖLÜN KAYNAĞI NEREDEN GELİYOR?

Zengin Köy: Bir gün bir zengin köyünden vicdanlı sarı saçlı güzel bir adam köylerini zengin eden altın gölün kaynağını öğrenmek istiyormuş.

Devlet Hazinesi: Zenginin ismi Pars'mış. Pars altın gölünün tutmuş yolunu. Bir süre sonra Pars devletin elmasları sakladığı bankaya varmış. Bu bankanın içine girip biraz bakınmış, sonra yoluna devam etmiş. Ardından bir ayımla karşılaşmış. Sağ tarafı seçerek yoluna devam etmiş.

Mağara: Pars sağ taraftan biraz daha devam ettikten sonra bir mağarayla karşılaşmış. Mağaranın içinden biraz daha devam ettikten sonra gittiği yolun yanlış olduğunu anlamış. Çünkü bir ayı onu mağaranın sonuna kadar kovalamış. Ama mağaranın sonunda ayı bir çukura düşmüştü. Bu çukuru bir avcı kazmıştır.

Avcı: Avcı ayıyı alıp götürdü. Pars ise yoluna devam etmeden önce yakındaki dükkândan biraz yiyecek, biraz su almış. Daha sonra yoluna devam ederken kırık bir köprü ile karşılaşmış. Köprüünün kırık basamaklarından karşıya geçmiş.

Altın Göl: Ve karşıda aradığı kıymetli altın gölünün kaynağını bulmuş ve fakirlere, açlara, babasızlara, annesizlere para dağıtmış. Ama sonra hırsızlar tarafından kuşatılmış.

Hırsızlar: Hırsızlar ondan 200 fidye istediler. Sonra Pars fidyeyi verip gitti. Altın gölün kaynağından biraz altın alıp sattı. Sonra elde ettiği parayla bomba alıp onları patlatmış.

Devlet Takibi: Devlet bunun yaptığı işleri hangi parayla yaptığını merak etmiş. Bundan dolayı Pars'ı takip etmiş ve onu tutuklamışlar.

Tutsaklık: Başkan bir gün onunla konuşmaya gelmiş ve demiş ki: "Demek devletin gölünden para çalarsın öyle mi!". Pars cevap verir : "Ben devletten değil altın gölünden para aldım.". Başkan der ki: "Seni bırakıyoruz bir daha böyle bir işe kalkışma!" diye çıkmış.

Devlete Son: Ordan çıktığı gibi eve gidip paralarını alıp alabildiği kadar patlayıcı olarak devleti patlatmış ve krallar gibi bir hayat sürmüştür.

Sarp KORKMAZ 3-A

SIHIRLI ÇİÇEK

Bir sonbahar günü gene koltukta uyuya kalmışım. Her zamanki gibi deriiiiin uykulara dalmışken bir anda yüzümde çiçeğimi (sarmaşık) hissetmeye başladım. Bir de uyandım ki ne göreyim, çiçeğim yüzümde! Hemen yüzümde olan çiçeğimi yüzümden çıkarmaya çalıştım. Bu esnada çiçekte inatlaşarak beni sürüklemeye başlamıştı ne olduğunu anlamaya çalışırken kendimi bir ormanda buldum.

İşin en garip kısmı ise çiçek uzayarak beni sürüklüyordu. En sonunda beni sürükleyerek bir ormana getirdi. Orman olmasına rağmen burada hiç fidan ve ağaç yoktu. Olsa olsa kökleri kesilmiş ağaçlar vardı. Beni neden böyle bir yere getirdiğini sorduğumda " eskiden burada yaşıyordum, tabii tek değildim, arkadaşlarımda vardı. Bir gün ormana gelen insanlar, biz çiçekleri kopardı. Ağaçları ise kağıt yapmak için kestiler. Bu yüzden çoğu hayvan da yemek bulamadığı ve korunamadığı için öldü. O yüzden seni buraya getirdim" dedi. Bu duruma nasıl üzölmeye bilirdim ki? O insanlar kendilerini çiçeklerin ya da ağaçların yerine koysalar, 1 saat bile yaşayamazlar dedim içimden, eve döndüğümüzde markete gitmek istediğimi söyledim. Nedenini sorduğunda ise, ormanda ağaç ve çiçeklerin olmamasına üzöldüğümü ve marketten çiçek ve ağaç tohumu alıp dikmek istediğimi söyledim. O da kabul etti. Marketten tohumları aldıktan sonra, ben yürüyerek o da sürünerek ormana geldik. Ormanda çiçek ve ağaçları diktiğimizde bir tohum çok hızlı büyüümüştü! Nasıl olduysa bir saniyede büyüümüştü. Buda bir ağaç tohumuydu. Ağaçların kırk ya da elli yıla kadar büyüdüğünü sanırdım, ta ki bugün gelene kadar. Daha sonra diğer tohumların da çok hızlı büyüdüğünü gördüm. Ormanı bir günde yeşillendirmişti! Ben " yehuuuuuuuuuu " diye bağırııştım. İçimden bir söz söyledim o da bu oldu " ormanı yok edene kadar büyütselardi, onlar için daha kolay olurdu " dedim. Ve gözlerimi açtığımda beni etkileyen bir rüya gördüğümü anladım...

-----GÜNÜN---SÖZÜ-----

**ORMANI YOK EDENE KADAR BÜYÜTSELERDİ,
ONLAR İÇİN DAHA KOLAY OLURDU**

Eylül Mira TÜRKMEN 3-A

NEREYE DÜŞSEM?

Bir varmış bir yokmuş... Evvel zaman içinde kalbur saman içinde... Pireler berber, develer tellal iken, ben annemin beşiğini tıngır mıngır sallayan iken...

Bir zamanlar, gökyüzünde daha çok küçük bir yağmur damlası yağarmış. Bu yağmur damlası çok nazik, çok saygılı aynı zamanda çok akıllıymış. Yaşı daha küçük olmasına rağmen herkese işlerine yarayacak, zekice ve mantıklı önerilerde bulunurmuş. Çoğu önerisi de hayata geçirilmiş ve hala kullanılıyordu. Tabii onun da korktuğu bir şey varmış. Büyüyüp yağmur olarak yere düşmek! Ancak o da biliyormuş ki bir gün o da büyüyecek ve yağmur olarak düşecek...

Anlatırken biraz da olsa komik geliyor insana. Nasıl olsa yere düşünce buharlaşıp yine havaya dönecekti. Ancak bunu daha öğrenmemişti. Aslında insana bu da komik geliyor. Her şeyi anlıyor, biliyor, herkese öneride bulunuyor fakat bunu bilmiyor...

Aradan aylar, yıllar geçti ve sonunda yağmur damlasının kayma vakti gelmişti. Ancak nereye düşeceğine bir türlü karar verememişti. Daha sonra aklına bir fikir gelmiş! Tüm yağmur damllarına, tüm bulutlara, Güneşe bile soracaktı. Bitmedi, bu o kadar basit bir fikir değilmiş. Herkes uyuduktan sonra, onları rahatsız etmeden bulunan tüm yıldızlara ve Ay'a da soracaktı. Hemen işe koyulması lazım. O yüzden hemen işe koyulmuş. Çünkü kaymasına çok az vakit kalmış. Bulutlara gitmiş. Aldığı cevaplar: "Müzedeki tarihi eserlerden birine, Amazon Yağmur Ormanı'na, gökkuşağına, denize, antik kente, Toros Dağları'na..." Güneş ise: "Sen bir kütüphaneye düş. Ama kütüphanede bol kitap olsun." demiş.

Yıldızlar hemen hemen bulutlarla aynı cevabı vermiş. Yağmur damllarının çoğu - "Neresi kısmetse oraya düşersin, biz karışamayız." ya da - "Nereye istersen oraya düş canım." demişler. Ay ise: "Bir çocuğun matarasına düş. Eminim çocuk çok mutlu olacaktır." demiş. Aradan üç gün geçmiş. Yağmur damlası umutsuzca defterine bakıyormuş. Çünkü her çeşit cevap varmış. Hangisine karar verse bilememiş. Derin bir nefes almış. Ağlamaya başlamış. O da ne! Aniden düştüğünü fark etmiş. Nereye düşmüş biliyor musunuz? Bir kız çocuğunun burnuna. Ama bu sıradan bir kız çocuğu değilmiş. Yağmur damlası gibi iyimser bir kız çocuğuymuş.

Irmak TORAMAN 3-A

LAİKA NEREDE?

Bir gün köpeğim Laika'yı uyan-
dığımında yanımda olmadığını fark et-
tim. Çünkü ben uyurken her zaman ya-
nımda kalırdı ama o gün nedense ya-
nımda değildi. Birden endişelenmeye
başladım ve hemen anneme Laika'nın
nerede olduğunu sordum. Annem sa-
bahtan beri onu görmediğini söyledi.

Bu çok ilginçti, çünkü Laika çok sevecen ve bizden ayrılmayan bir köpekti. Hemen onu aramaya başladım. Evde olabileceği her yere baktım. Bakmadığım yer kalmadı. An-
nem, dışarıya çıkmış olabileceğini söyledi. Sabah babam işe giderken belki Laika'da
onunla birlikte dışarı çıkmıştı. Annemle birlikte dışarıya bakmaya karar verdik. Bütün
mahalleyi ve dükkanları aradık ve Laika'yı görüp görmediklerini sorduk. Sonradan dü-
şündüm ki, babam onu da alıp işe gitmiş olabilirdi. Hemen arayıp babama sordum. Ba-
bam, işe giderken Laika'nın onunla dışarı çıkmadığını söyledi. Bunu öğrendikten son-
ra dışarıda olamazdı. Olabilecek tek yer apartmanın veya evin içiydi. O yüzden tüm apart-
manı ve katlarını iyice araştırdık. Bodrum ve çatı katına bile baktık. Karanlık olduğu
için fenerlerle dolaştık ve en küçük deliğe kadar baktık ama Laika hiçbir yerde yoktu.

En sonunda aramaktan çok yorulmuştuk ve eve geri döndük. Umutsuzluğa ka-
pılmıştım ve ağlamak üzereydim. Birlikte büyüdüğüm Laika'mı kaybettiğimi düşü-
nüyordum. Sonra aklıma bir şey geldi. Laika'nın ilgisini çekebileceğini düşündüğüm
için internetten yavru köpek sesi açtım. Ama amacıma ulaşamadım. Etraftan hiç ses yok-
tu.

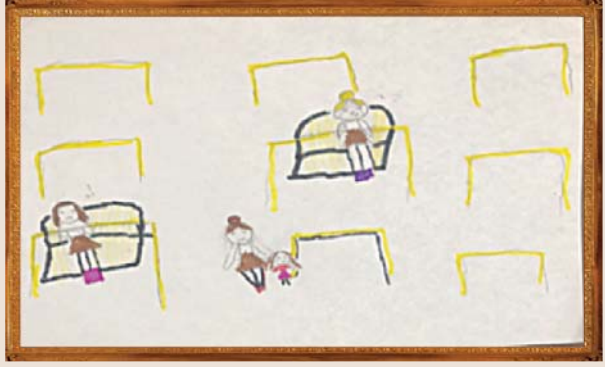
Akşam babam geldi ve bir de onunla bütün mahalleyi dolaştık. Eve döndükten
sonra babam bir de evimizin içindeki depoya bakmaya karar verdi. Depo çok karışık
ve dağınıktı. O yüzden hiçbir şey görünmüyordu. Ama başka seçeneğimiz yoktu. Fe-
ner yardımı ile tüm depoyu ayrıntılı bir şekilde bakmaya karar verdik. Tam umudum
kesilecekken depodan ince bir ses geldiğini duydum. Annemle babama söyledim an-
cak onlar duymadığı için bana inanmadılar. Bende yanlış duyduğumu sandım. Birkaç
dakika sonra babam tuttuğu fenerden dolayı uzaktan Laika'nın gözlerinin parlamadığını
gördü. En sonunda onu bulduğumuz için çok mutluydum. Ancak çok uzaktaydı ve ona
bir türlü ulaşamıyorduk. Babam onu bir türlü alamadı ve ben daha küçük ve esnek ol-
duğum için uzanabileceğimi düşündüm. Depoda ki eşyaların arasından sıyrılıp en so-
nunda ona ulaşmayı başardım. Kolundan tutup kendime doğru çektim.

Onu bulduğum için hem çok mutluydum hem de ona çok kızmıştım. Depoya gir-
diği için ve bizi çok korkuttuğu için babam ona ceza verdi ama ben bir süre sonra kı-
yamadım. Bir daha Laika'yı kaybetmeyi göze alamazdım. Ne olursa olsun kavuştuğumuz
için çok mutluydum.

Masal Maya YÖNEY 3-A

ZORBALIK KÖTÜDÜR

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde İnci adında bir kız varmış. Küçük, bahçeli bir evde yaşıyor-muş. Bu kız artık okula gitme yaşına gelmiş. Okula başlamış. Okulun

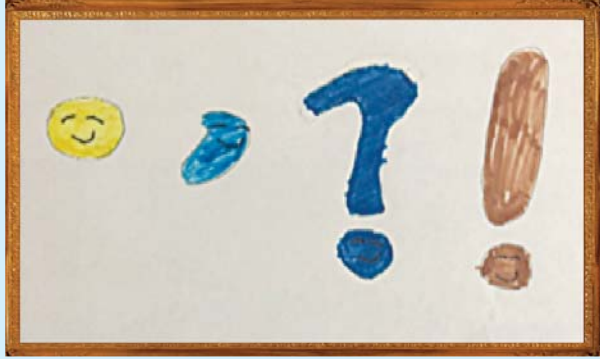
ilk gününde arkadaşları oyuncak getirmiş. Fakat İnci'nin hiç oyuncacı yokmuş. Sınıfından bir kız: "Merhaba, benim adım Özge. Senin adın ne?" demiş. "İnci benim adım." Böylece Özge ile İnci arkadaş olmuşlar. Ta ki Özge: "Senin oyuncacın nerede?" diye sorana kadar. İnci: "Benim hiç oyuncacım yok." demiş. Özge bunu duyunca: "Sen fakir misin, hahaha!" diyerek dalga geçmiş. İnci, Özge'nin bu davranışını çok kaba bulmuş. O günü mutsuz geçirmiş. İnci eve gelince her şeyi annesine anlatmış. "Anne benim oyuncacım yok diye Özge benimle dalga geçti." demiş. Annesi Sıla Hanım: "Kızım sen dalga geçenle dalga geçme. Özge'nin yaptığı kötü bir şey." demiş. İnci televizyon izlerken yeni çıkan bir bebek görmüş ve çok beğenmiş. Annesine: "Anne bana bu oyuncacı al." demiş. Sıla Hanım: "Hayır kızım sana oyuncak alamayız."

İnci sabah okula giderken bahçede, televizyonda gördüğü oyuncacı gördü. Galiba biri oyuncacını beğenmeyip atmıştı. İnci sevinçle oyuncacı aldı ve çantasına koydu. Okula gittiğinde bir arkadaşının da oyuncacı yoktu ve üzgündü. İnci arkadaşının yanına giderek oyuncacını paylaştı. Arkadaş oldular. İnci'nin arkadaşısıyla oyuncacını paylaştığını gören Özge, hatasını anlayıp, İnci'den özür dilemiş. Tekrar arkadaş olmuşlar.

Ecem GENÇ 3-A

NOKTALAMA İŞARETLERİNİN KAUGASI

Bir zamanlar gökyüzünde bir noktalama işareti ülkesi varmış. Bütün noktalama işaretleri bu ülkede yaşamış. Bazı noktalama işaretleri kendini beğenmiş, bazıları yardımsever, bazıları ise çok sakarmış. Bir gün bu ülkede en güzel noktalama işaretleri yarışması düzenlenmiş. Ülkedeki herkes yarışmaya katılmak istemiş. Çünkü yarışmayı kazanana en iyi noktalama işareti kupası verilecekti. Meydana toplanan işaretler arasında yarışmaya katılacak adaylar belirlenmiş. Yarışmaya katılacak adaylar şunlarmış: Nokta, ünlem, virgül ve soru işaretiymiş.

Nokta: " En güzeliniz benim. Bence siz yarışmadan çekilin. Sonuçta kaybedeceksiniz." Ünlem: " Sen kendine güzel mi diyorsun! Benim şu gıcır gıcır, güzel vücuduma bak. Virgül: "Benim vücudum hepinizden güzel. Ayrıca sizden daha çok işe yarıyorum." Soru işareti: " Arkadaşlar lütfen kavga etmeyin. Hepimiz çok güzeliz."

O sırada jüri geldi ve şöyle dedi: " Az önceki konuşmalarınızı duydum ve bu yüzden de soru işaretini kazanmış sayıyorum. Asıl güzellik kalptedir bunu unutmayın." deyip oradan uzaklaştı. Bu konuşmadan sonra nokta, virgül ve ünlem yaptıkları hatayı anladılar. Soru işareti ise kupayı arkadaşlarıyla paylaşmayı unutmadı.

Suna Sare KARGİN 3-A

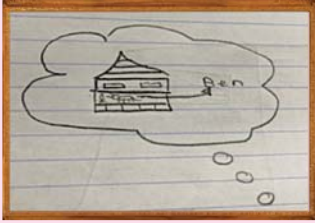
BİR GEYİĞİN ANLARI

Merhaba, ben Nevşehir'de yaşayan, hayalleri olan bir geyiğim. Yaşadığım yerdeki Peri Bacalarını çok severim. Sahibimle beraber hep oaraları gezer, görürüz. Ama ben artık burayı gezmekten sıkıldım. Bu biraz eğlenceli ama, artık bir yeri bin kere görmek sıkıcı geliyor. Sahibimin bana okuduğu kitaptaki yerleri görmek istiyorum.

Sahibimin bana okuduğu kitaptaki en merak ettiğim yer İstanbul'daki Fatih Sultan Mehmet Köprüsü'ydü. Gerçekten anlam veremiyorum. "Köprü nasıl ayakta duruyor ki?" Sahibime soruyorum ama, o benim ne dediğimi anlamıyor. Çünkü o benim gibi geyik olmadığı için doğal olarak beni anlamıyor. Bu yüzden merakımı gideremiyorum. Ama yine de vazgeçmedim. Kendi kendime "Bir gün elbette gideceğim." diyerek kendimi teselli ettim.

Bir gün kendi kendime hayal kurdum. Kurduğum bu hayalde Fatih Sultan Mehmet Köprüsü'ne gidiyordum. Bu hayal gerçekten gerçekten çok güzeldi. Hayalimde sahibimle birlikte köprüde yürüyüp denizi seyrediyorduk. Güvercinlere yem atıyor ve son olarak gemileri izliyorduk. Hayalim burada sona eriyordu. Ama kendimi şöyle teselli ettim. "Hayal kurmaktan asla vazgeçmeyeceğim!" **Doruk Ulaş YALÇIN 3-A**

KÜTÜK

Bir gün bir ormanda, nehir sesinin geldiği, kargaların gak dediği bir ormanda savaş askerleri varmış. Bu askerler yüz elli kişiymiş. Elli kişisi kuleyi korumuş, Yüz kişi de savaşmış. Savaşan askerler savaşa gitmişler ve düşmana pusu kurmuşlar. İki saat sonra saldıracaklarmış. Askerlerden biri sormu: "Efendim, plan ne?" Aslan Bey: "Plan işi bende. Oğuz Bey'e söyle kasayı getirsin." "Tamam" demiş Ahmet. Oğuz Bey kasayı getirmiş. Aslan Bey kasayı açmış. İçinde bir kütük bir de barut varmış. Aslan Bey barutu kütüğe sürmüştü. Kütük siyah bir top gibi olmuş. Topu gören düşmanlar korkup kaçmışlar. Böylece kuleyi işgal etmişler.

Agah Güngör GÖKÇE 3-A

TEMA VAKFI İLE AĞAÇ KARDEŞLİĞİ PROJESİ

Eva adında bir kız varmış. Eva, perşembe günü Tema Vakfı ile birlikte bir geziye gidecekmiş. Çok heyecanlıymış, Akşamdan çantasını ve giyeceği kıyafetlerini hazırlamış. Sabah olmuş, Eva hemen kahvaltısını yapıp okula gitmiş. Öğretmeni Nihal Hanım sınıfa girmiş ve hep beraber yola çıkmışlar. Eva yolda arkadaşlarıyla birlikte sohbet ede ede gitmiş. Sonunda etkinliğin yapılacağı Yıldız Parkı'na gelmişler. Orada onları Tema Vakfı gönüllüleri Orhan Bey ve Aslıhan Hanım karşılamış. Hep beraber Ağaç Kardeşliği Projesinin üçüncü etkinliğine başlamışlar. Bu çalışmada dört grup varmış; Toprak, Ağaç, Ekosistem ve Böcek grubu. Eva, toprak grubundaymış. Toprağı kazmışlar, bir kırkayak bile bulmuşlar. Tüm gruplara sekiz sorudan oluşan bir kart vermişler. Eva ve arkadaşları bu sekiz sorunun hepsini başarıyla cevaplamışlar. Saatler geçtikçe Eva ve arkadaşları çok acıkmış. Öğretmenleri Nihal Hanım da yanlarında getirdikleri sandviçleri yiyebileceklerinin söylemiş. Herkes keyiflice yemeklerini yemiş ve sonrasında oradaki parka gitmişler. Parkta oyunlar oynayıp güzel vakit geçirmişler ayrıca çok da yorulmuşlar. Artık okula dönme zamanı gelmiş. Çocuklar hiç dönmek istemeseler de servise binip okul yoluna koyulmuşlar. Yine sohbetler ede ede yolu bitirip okula varmışlar. Herkes ellerini yıkayıp yemekhaneye çıkmış. Bir güzel karınlarını doyurduktan sonra sınıflarına gitmişler. Eva diğer gruplardaki arkadaşlarına neler yaptıklarını sormuş. Böcek grubundan birçok kişi nasıl böcekler bulduklarını anlatmışlar. Ağaç grubundakiler yapraklardan bahsetmişler. Ekosistem grubundakiler ise bunların hepsini araştırmışlar. Gün bitmiş ve herkes evlerine dönmüş. Eva ve arkadaşları anne babalarına gezide neler yaptıklarını anlatmışlar. Anne ve babaları onları hayranlıkla dinlemiş. Eva ve arkadaşları Yıldız Parkında yaptıkları Ağaç Kardeşliği Projesinden çok keyif almış ve mutlu olmuşlar.

AĞACI KORU, DOĞAYI SEV!

Zeynep Miray ÜNSAL 3-B

MODACI CEYLAN VE TAVUŞAN

Bu hikaye Ceylan ve Tavşan'ın arkadaşlığı üzerinedir.

Bir varmış, bir yokmuş. Bir gün BUBA ormanında bir moda yarışması yapılacaktı. Bu moda gösterisini olmasını sabırsızlıkla bekleyen Tavşan ve Ceylan hemen gösteriye hazır-

lanmaya başlamışlar. Sonra etekler, elbiseler ve ceketler yapıp gösteriyi sabırsızlıkla beklemişler. Gösteri günü gelmiş hayvanlar giysilerini sergilemişler. Düzenlenen yarışmada kazanan belli olmuş Tavşan ve Ceylan kazanmışlar ve sevinçten havalara uçmuşlar. Bunun üzerine telefonları çalmış arayan Modacı Kobra'yı tam onlara göre bir işi olduğunu söylemiş hemen kabul etmişler. 'Yarın sabah sizi saat 10:00'da köşe başı kafede bekliyorum sizi' demiş. Ertesi sabah Ceylan ve Tavşan kafeye gitmişler orada Modacı Kobra ile tanışmışlar. Fakat modacının sadece tek bir kişiye iş verecekti. Bunun için bana tek bir kıyafet yapın ve en beğendiğimi işe alırım demiş. Ceylan düşünmüş ve tamamen çevreci malzemelerden bir kıyafet yapmış. Tavşan ise tamamen doğal ürünlerden bir tasarım yapmış. Kıyafetlerini gösterecekleri gün gelmiş ve Modacı Kobra kıyafetlere bakmış. En beğendiği kıyafet Tavşanın kıyafeti olduğu için onu işe almış. Sonra günler günleri, haftalar haftaları kovalamış. Bir gün Tavşan yürürken Ceylan'ı görmüş onun çok mutsuz olduğunu fark etmiş. Neden mutsuz olduğunu anlayınca Modacı Kobra'nın odasına gidip ona söyle demiş. 'Ya Ceylanı işe alırsınız ya da işten çıkarırım' demiş. Modacı Kobra ne yapсын kabul etmek zorunda kalmış. Tavşan ve Ceylan sonsuza dek mutlu oldukları bir işi yaparak yaşamışlar.

Nisa YILDIRIR 3-B

KÜTÜPHANEDEKİ HEYECANLI GÜN

Bir bahar günüydü. Öğretmenimiz bizden bazı bitkileri araştırmamızı istedi. Biz de sınıftan birkaç arkadaşımınla, okulumuzun kütüphanesinde buluşmaya karar verdik. Hepimiz yanımıza not almak için birer kalem ve kağıt getirdik. Kütüphanede o kadar çok

kitap vardı ki saymaya çalışsak akşam olurdu. Neyse dikkatimizi dağıtmayalım dedik ve ödevimize başladık. Ben çiçekleri çok sevdiğim için önce çiçeklerle ilgili kitapları bulmaya çalıştım. Çiçeklerin renkli halleri hep beni mutlu eder. Laleler, güller, menekşeler, sümbüller... Okurken kendimi çiçeklerin dünyasına kattırdım ki burnuma kokuları geldi sanki. Meğer ne çok çiçek varmış da ben bilmiyordum diye düşündüm. Hepsinin de yaprakları birbirinden farklıymış bunu bilmiyordum. Sonra ağaçları araştırmaya karar verdim. Meğer bazı ağaçların yaprakları kışın dökülmüyormuş. Ağaçların yemyeşil yaprakları arasında hayaller kurdum. Önce ceviz ağacının altında uyudum sonra defne ağacının çevresinde koştum. Esen rüzgarla yaprakların kokusu burnuma kadar geldi. Oh! Dedim ne güzel hayat. İçime sevinç doldu. Ağaçların dibindeki mantarlar da ne komikmiş öyle. Sanki hepsi şemsiye. Kitapları okurken zaman ne hızlı geçmiş. Biz de arkadaşlarımızla kitap okurken uyuya kalmışız. Uyandık. Bir de düşündüm ki ne güzel işte bir sürü kitapla baş başa kalmıştık. Ders saatimiz yaklaşmıştı. Sınıfımıza çıktık. Ama çiçeklerin ve ağaçların kokusu hala hayalimdeydi. Benim için harika bir gün olmuştu.

Zeynep ERDEN 3-B

KAMPTAKİ MACERA

İki kardeş olan Ayşe ile Ahmet bir hafta sonu ailesini kampa gitmeye ikna ederek yola çıktılar. Arabada oylama yaparak deniz kenarında kamp yapma kararı aldılar. Kamp alanına geldiklerinde güneşin güzelliği insana çokça

huzur ve mutluluk veriyordu. Ailece neşe içinde çadırlarını kurmaya başladılar.

Çadırlarını kurduktan sonra Ayşe ile Ahmet kamp alanını keşfe çıktılar. Keşfe çıktıklarında denizin arkasında kalan ormanın içine girerek ateş yakmak için odun toplamaya başladılar. Ahmet çalılıkların arkasında ses duydu ve Ayşe'ye söyledi. Birlikte bakmaya karar verdiler. Baktıklarında ilk başta kertenkele gördüklerini zannettiler. Daha sonra renk değiştirdiğini fark edip iguana olduğunu anladılar. İlk defa iguana görme fırsatı yakaladıkları için çok sevindiler ve hemen incelemeye başladılar. Ama bu inceleme kısa sürdü. Çünkü iguananın hızına yetişemeyip Ayşe ile Ahmet iguanayı gözden kaybettiler.

İki kardeş iguanayı aramaya çıktılar. Ayşe ile Ahmet arama esnasında birbirlerinden uzaklaştılar ve hem iguanayı bulamadılar hem de iki kardeş birbirini kaybettiler. Birbirini kaybeden Ayşe ile Ahmet havanında kararmaya başladığını görünce korku içinde çareyi birbirlerine seslenmekte buldular. Ormanın derinliklerinde yankılanan seslerini duyunca her ikisinin de yüzündeki korku gitti. Sakinleşen iki kardeş uzun bir aradan sonra birbirlerini buldular.

Birbirine kavuşan kardeşler hızlıca kamp alanına ailesinin yanına gittiler. Tedirgin halde bekleyen ailesi çocuklarını görünce çok sevindiler. Ayşe ile Ahmet daha sonra başladılar yaşadıkları macerayı anlatmaya. Ailesi şaşkınlık içinde dinlerken bir yandan da ateş yakarlar. Ateşin başında toplanarak ailece keyif yaparak günü bitirdiler...

Çınar YILMAZ 3-B

ARDA'NIN DENİZ KABUKLARI

Arda bir gün okul çıkışı öğretmeninin ona verdiği ödevi düşünerek yürüyormuş. 3. sınıfa giden Arda'nın ödevi en az beş tane deniz kabuğu toplamakmış. Arda ertesi gün deniz kenarına koşmuş. Kumun içinde deniz kabuğu aramaya başlamış. Yürürken denizin ortasında bir şeyin hareket ettiğini görmüş. Dikkatlice bakınca onun bir yunus olduğunu anlamış. Yunus birden koşarak ondan yanına gelmesini istemiş. Arda çok şaşırılmış. Ama çok merak ettiği için yunusun yanına gitmiş. Yunus ona ne aradığını sormuş. Arda da deniz kabuğu bulmak istediğini söylemiş. Yunus Arda'yı denizin derinliklerine götürmüş. Yunus yanında olduğu için hiç nefes almadan yüzebiliyormuş. Deniz içinden birbirinden güzel deniz kabukları toplamışlar. Sonra yunusun bütün arkadaşları yanlarına gelmişler ve Arda'ya çok güzel bir gösteri yapmışlar. Yunus Arda'yı evine en yakın sahile götürmüş. Yunus Arda'dan bugünün ikisinin arasında bir sır olarak kalmasını istemiş. Arda sabah olunca koşarak okula gitmiş. Deniz kabuklarını arkadaşlarına dağıtmış. Arda'nın öğretmeni ve arkadaşları çok beğenmişler, hayatlarında ilk defa bu kadar güzel ve farklı deniz kabuklarını gördüklerini söylemişler. Arda okuldan eve döndüğünde çok mutluymuş. Hemen yatmış ve arkadaşı yunusu düşünerek uykuya dalmış.

Cihangir ARSLAN 3-B

GİZEMLİ KOMŞU

Mine, Çiçek Apartmanı'nda oturuyordu. Üst komşusu çok tuhaftı. Çalınan kapıları açmaz, kimseciklere görünmezdi. Perdeleri hiç açık olmazdı. Mine artık üst komşularını merak etmeye başladı ve apartman arkadaşları Aylin ve Ceylin ile bu durumu araştırmaya

başladı. Kapısını çalmayı denediler, açan olmadı. Perde arasından bakmayı denediler, camlar buğulandığı için hiçbir şey göremediler. Aslında bu gizemli komşu kimselere görünmeden sadece market alışverişi için dışarı çıkardı. On da kimseyle konuşmaz, hızlı hızlı evine dönerdi. Mahalledeki esnaf, sağır ve dilsiz olduğunu bile düşündüler. Kızlar, bu komşuya bir not yazmaya karar verdiler. Notta "Sayın gizemli komşu, seni merak ediyoruz. Lütfen bizimle konuşur musun?" yazıyordu. Notu kapısının altından atıp beklemeye başladılar. Bir süre sonra kapı yavaşça açıldı. İçeriden masmavi gözlü, şirin bir kadın çıktı. Şaşkın şaşkın kızlara bakıyordu. "I don't speak Turkish" (Ben Türkçe bilmiyorum) dedi. Kızlar da çok şaşırılmıştı. Hiç böyle bir durum beklemiyorlardı. Okulda öğrendikleri İngilizce ile az da olsa anlaşmaya çalıştılar. Komşularının adı Jane idi. Jane ve kızlar birbirlerine ısınmışlardı. Kızlar Jane'e Türkçe öğretmeye başlamışlardı. Farkında olmadan onlar da İngilizce öğreniyorlardı.

Mahalledeki herkes artık Jane'i tanımış ve sevmişlerdi. Jane artık Türkçe öğrenmiş, herkesle iletişim kurabiliyor ve artık saklanmıyordu. Bu durum için kızlara minnettardı.

Yardımlaşmanın önemini bir kez daha anlamış ve iyi bir komşu kazanmışlardı.

Nisa BORA 3-B

KAMP GECESİ

Bir gün Ayşe, annesi, babası ve abisi bir karar almışlar. Aile kampı! Birlikte bir gecelik aile kampına gideceklermiş. Hemen hazırlıklara başlamışlar. Çantaları ve çadırları alıp yola koyulmuşlar. Navigasyonda gidecekleri yere varış iki saat yirmi altı dakika gözükiyormuş. Bir saat kadar sonra biraz acıkmışlar. En yakın restoranta girmişler ve yemek yemişler. İyice doyduktan sonra tekrar arabaya binmişler ve gitmeye başlamışlar. Yirmi beş dakika kadar sonra bir benzincide durmuşlar. O sırada benzin dolarken Ayşe ve abisi Mehmet marketten kamp yerinde ateşin başında yemelik atıştırmalıklar ve içecekler almışlar. O sırada babalarının sesine benzeyen bir ses ‘‘Ayşe, Mehmet hadi başka kişiler bekliyor’’ diye bağırıyormuş. Ayşe ve Mehmet koşarak babalarının yanına gitmişler. Hemen arabaya binip yollarına devam etmişler. Sonunda yol bitmiş ve istedikleri yere varmışlar. Hemen çadırlarını kurmuşlar. Oyunları da dizmişler ama çantada ateş yakmak için gerekli malzemeleri bulamamışlar. Babaları eski bir yöntem olan taş taş sürterek ateş yakmaya çalışmış ama olmamış. Sonra yakınlarda bir yerde kalabalık bir arkadaş grubu görmüşler ve onlardan malzemeleri kullanmak istemişler. O arkadaş grubu da şanslarına çok nazik çıkmış. Hemen izin vermişler. Ayşe’nin babası ateşi yakıp malzemeleri gençlere vermiş. Herkes çok acıkmış hemen yemeklerini yemişler ve poşetten iki paket marshmallow çıkarmışlar ve çubuklara sokup ateşin üstünde ısıtıp afiyetle yemişler. Bu arada hava iyice serinlemiş. Baykuş sesleri ve uğultular geliyormuş. Herkes sessizce beklerken Ayşe birden ‘‘Haydi korku hikayesi anlatalım’’ diye bağırır. Ayşe’ye herkes evet, bence de diyor. İlk başta Ayşe’nin annesi anlatmaya başlamış. Hikaye bittiğinde herkes birbirine sarılmış bekliyormuş. Anneleri saate bakıp saatin çok geç olduğunu görmüş. ‘‘Yatma saati geldi. Sabah erken kalkacağız’’ demiş. Ayşe, abisi, annesi ve babası çadırın içine girip mışıl mışıl uyumuşlar. Sabah uyanınca hep beraber güzel bir kahvaltı yapmışlar. Ardından çadırlarını toplayıp mutlu bir şekilde evlerine geri dönmüşler.

Cemre ATAYURT 3-B

HEIDI

Heidi büyükbabasıyla yaşıyormuş. Sabah uyandığında büyükbabasının hazırladığı sütü içip, giyinmiş ve Peter ile oynamaya gitmiş.

Ormanda gezinirken yavru bir tavşan görmüşler fakat yavru tavşan yaralıymış. Heidi ve Peter ona yardım etmek istemişler. Heidi hemen tavşanı kucığına alıp, büyükbabasına götürmüş. Heidi'nin büyükbabası tavşanın ayağını güzelce sardıktan sonra demiş ki "Yavru tavşanın ayağı sakatlanmış biraz dinlenmesi gerekiyor. Heidi temiz havanın ona iyi geleceğini ve dışarı çıkartmak istediğini söylemiş fakat büyükbabası izin vermemiş. Heidi her gün yavru tavşanı kucığında biraz olsun dışarı çıkartmak için büyükbabasından izin almış. Birkaç gün sonra büyükbabası da yavru tavşanın daha iyi olduğunu fark etmiş ve Heidi'ye demiş ki ; "Yavru tavşanı annesinin yanına götürmeliyiz. Heidi ondan ayrılacağı için çok üzölmüş. Yavru tavşanı alıp ormana götürmüşler fakat yavru tavşanın annesi ortada gözökmüyormuş. Saatlerce bir o yana bir bu yana arayıp durmuşlar. Hava kararmaya başlamış Heidi ve büyükbabası tam ümitlerini kaybetmek üzerelemiş ki bir de ne görsünler! Anne tavşan uzaktan kendilerine doğru koşarak geliyormuş. Heidi ve büyükbabası çok mutlu olmuşlar. Yere bıraktıkları yavru tavşan da koşarak annesine kavuşmuş. Heidi ve büyükbabası çok mutlu olmuşlar. Heidi onların fotoğrafını çekmiş ve sonrasında evlerine dönmüşler. Heidi durumu arkadaşları Peter'e anlatmış, Peter de çok sevinmiş.

Akşam olduğunda Heidi büyükbabasına 'İyi geceler!' dedikten sonra yatağında uzanmış ve fotoğrafa bakarak kendi kendine insanın ailesinin olmasının ne kadar önemli olduğunu fark etmiş ve güzel bir uykuya dalmış.

Ayda MUTLUGİL 3-C

MAVİ DÜNYA

MAVİ DÜNYAM SEN HEP GÜL,
ÇOCUKLAR HEP MUTLU OLSUN
MAVİ HAYALLER KURALIM
HAYALLER HEP GERÇEK OLSUN.

ÇEVREMİZ HEP TERTEMİZ OLSUN,
AĞAÇLAR ÇİÇEK DOLSUN,
KUŞ SESLERİ DUYULSUN
KELEBEKLER ARILAR RENGARENK ÇİÇEKLERDE UÇUŞSUN.

LÜTFEN GRİ OLMA DÜNYA
BİZ ÇOCUKLAR SANA HEP İYİ BAKACAĞIZ.
YÜZÜNÜ ASMA
BİZ SENİ HEP KORUYACAĞIZ.

BİZ ÇOCUKLAR GELECEĞİN GENÇLERİ
SEVİP SEVMİYİ BİLECEĞİZ
MUTLU MAVİ BİR DÜNYA
ÇOCUKLARA BIRAKACAĞIZ.

Çınar NEMLİ 3-C

CANIM AILEM

Canım ailem
Sizi çok seviyorum
Hep kalbimizdesiniz
Bunu hiç bir zaman unutmayın!!!

Beni siz büyüttünüz
Siz olmasaydınız ben olmazdım.
İyi ki annem babam olmuşsunuz.
Canım ailem.

İyi ki varsınız!
Her anımda yanımdasınız.
Beni hep korursunuz.
Benim canım ailem

İlayda MUTLUGİL 3-C

SEVGİNİN GÜCÜ

Bizim tayfa her zaman ki gibi okuldan sonra evlerinin oradaki parkta oynamak için sözleşti. Hava bugün çok güzeldi. Okulda çok güzel geçmişti. Hele ki öğretmenleri yapacağı sınavı ertelediği için bizimkilerin keyfi bir başka güzeldi. Hemen eve geldiler üstlerini değiştirip, Bir şeyler yedikten sonra sözleştikleri saat parkta hepsi hazır. Park yine aynı kalabalıklığı ile cıvılcıydı. Kimileri salıncakta, kimileri kum havuzunda kimileri ise kendi arasında oyunlar kurmuş sen kahkahaları ile parkın taslarını çöştürüyorlardı. Saatin bayağı geçtiğinin farkında değillerdi. Dikkatlerini bir anda parkın hemen yanındaki binaya yaklaşan nakliye kamyonu çekti. Hayatlarında bu kadar büyük bir kamyon görmemişlerdi merak edip yanına yaklaştılar. İçinde bir sürü mekanik aletler, yataklar, vardı çok şaşkırdılar. Mahallelerine yeni bir komşu taşınyordu. Hemen oradan uzaklaşp evlere dağıldılar yemek sofrasında hepsi ailelerine yeni gelen komşularından söz ettiler. Aileler o gelen yeni komşularının özel çocukları olduğunu ve onlara birbirileriyle nasıl anlaşp oynuyorlarsa onları da gördüklerinde aynı şekilde fark gözetmeksizin davranmaları gerektiğini söylediler. Çocuklar ilk başta bu duruma bir anlam vermediler. Takvim yaprakları 1 Nisan'ı gösteriyordu. Hepsi kendince sakalar planlamış okula doğru gidiyorlardı. Sınıfa girdiler ve ilk kez öğretmenleri onlardan önce sınıftaydı hepsinin nefesi kesildi bir anda öğretmenlerini görünce. Günaydın deyip yerlerine geçtiler ilk kez öğretmenlerini bu kadar düşüncele görüyorlardı. Herkes sınıfa gelip yerlerine oturunca öğretmenleri; Sevgili çocuklarımız biliyorsunuz hayatta bazen istediğimiz şeylere ulaşamayız bazen de bizler istemediğimiz şeylerle de karşılaşabiliriz ya da yaşayabiliriz;

Ama ne olursa olsun içimizdeki yasama heyecanımızı, arzumuzu, hedeflerimizi asla köreltmeyelim ve köreltilmesine izin vermeyin bu hayat sizin dedi ve kapı çaldı:

Sınıfa yeni bir öğrenci gelmişti galiba ama bir farkla bu sefer yanında bir abla vardı. Öğretmenimiz onları içeri buyur etti ve hoş geldiniz deyip sınıfa aldı.

Evet, bundan sonra sınıfımıza EYMEN ve gölge ablası Buse hocamızda kaldı hep birlikte derslerimizi işleyeceğiz, dedikten sonra hepimiz biraz şaşkın ama bir o kadarda heyecanla Hoş geldiniz dedik biraz bağırarak Eymen korktu bağırmamızdan ama Buse abla onu sakinleşerek hoş bulduk dedirttikten sonra cam kenarı en arka sıraya geçtiler. O gün hepimiz çok şaşkın bir şekilde günü tamamladık ve evlere dağıldık. Daha önceden durumdan haberdar olan ailelerimiz, bugün park yok aksam yemeğinden sonra hepinizle konuşacaklarımız var dediler ve saat 20:30

da Eymenler de buluşmaya gidecektik.

Bizi çok güzel karşıladılar bir sürü sevdiğimiz şeylerden ikram ettiler. Konuyu babam açtı evet öncelikle mahallemize Hoş geldiniz. Zorlu yollardan geçiyorsunuz kolay değil bizlerde mahalleli ve çocuklarımızla azda olsa size yardımcı olmak için elimizden geldiğince yanınızdayız dedi. Ve sonra bizlere döndüler. Eymen sizin gibi bir çocuk lakın doğuştan özel gereksinim ile yetişmesi gerekebilecek bir şekilde doğmuş ve bizlerde ona yardımcı olmak ve asla farklı davranmadan bizlerden biriymiş gibi davranmanızı hayata bağlamanızı istiyorum sizlerden dedi.

Bizlerde başımızı salladık. Günler günleri kovaladı önceleri şaşkıncı lakın zamanla birbirimize alıştık. Törenler, geziler, aktiviteler hep yanı başımızdaydı. Bir gün ders esnasında hiç beklemedik bir bağırma, kriz geçirir gibi gölge ablası ile sınıftan çıkardı öğretmenimiz. O gün hiçbir derse girmede ve birkaç gün de okula gelmedi bizler bir söz vermiştik ve kimseye bir şey demeden arkadaşımıza gittik onu çok merak ettiğimizi onunla parkta oynamak istediğimizi söyledik annesi ilk başta biraz mırın kırın etse de kabul etti. Hepimiz çok mutlu olduk. Çok keyifli bir gün geçirdik. Ve o gündən sonra hep oyunlarda beraberdik. Pazartesi günü Eymen'in kontrolü vardı o gün okula gelmedi ama bizler merak içinde onu bekliyorduk. Okul çıkışında kapıdaydılar annesi bize doğru öğle bir koşuyordu ki korkmuştuk bizde bir şey mi yaptık diyerek yerimizde kilitlendik. Hepimize ayrı ayrı sarıldı. Sizlere ne kadar teşekkür etsem azdır sizlerde benim birer çocuğusunuz sizlere minnettarım dedi sakinleşmesini beklerken bu durumu arkadan gelen öğretmenimizin sesi bozdu. Hayırdır Alin Hanım bize detaylı anlatın kızı çocuklarda kendilerine gelsin bizlerde durumun akıbetini anlayalım dedi ve anlattı. Eymen bizlerin gösterdiği sevgi, ilgi, alaka ve arkadaşlığımız sayesinde artık daha iyi hissediyormuş ve ara ara gölge ablasızda denemeler yapılmasına karar verdiler dedikten sonra bu seferde bizde bir çığlık koptu. Okuldaki herkes şaşkınlık içindeydi. Bizlerde Alin teyzeye sarıldık ve biz size çok teşekkür ederiz her daim yanınızda oldunuz Eymen için her şeyi yaptınız ve bizlerde sizlere yardımcı olmaya çalışırken hep el eleydik. Hayat paylaşınca çok güzel oluyor. Hep sevinçlerle, başarılarla, alkışlanmaz insanlar bazen de bu özel gereksinimlerini el birliği ile sararken birliğin, dostluğun, kardeşliğin, değer, empatinin ne demek olduğunu hatırlamak gerek. Bundan sonra da hep beraberiz. Ve Eymen gibi olan nerede varsa kardeşlerimiz, abilerimiz, ablalarımız hep birlik olalım. Sevgi her şeyin üstünden gelir ve gelmeye devam edecek...Sevgiyle

Eren KÖROĞLU 3-C

2023'TE BİR MASAL

Yıl 2023'tü. Kırmızı başlıklı kız büyükannesine fastfood götürmek için yola çıkmıştı. Annesi yolda telefonuyla oynamaması için onu uyarmıştı. Ancak yolda hem yürüyor hem de telefonuyla oynuyordu. Birden taşa takılıp düştü. Bunu gören kurt, hızlıca yanına gelip bir sürü fotoğraf çekti. Kurda olan biteni ve yapacaklarını söyledi. Büyükannesine giden patikayı takip ederken yolu karıştırdı ve ormana girdi. Orman yolunu takip edince fastfoodlardan, telefon ve tabletlerden yapılmış bir ev gördü ve hemen içeri girdi. Orada hamburger yiyip kötü sözlerle konuşan cadı ve tablette oynayan Hansel ile Gratel vardı. Kırmızı başlıklı kız içeri girince kimse onu fark etmedi. O da boş bir yer bulup oturdu. Biraz etrafa bakındıktan sonra, telefonda biraz oyun oynayıp dışarı çıktı. Yolu bulamayınca navigasyon açıp gitmeye karar verdi. Yolu takip ederken birden bir parkta tablette oynayan ve birbiri ile kötü konuşan Yedi cücelerle Pamuk prensesi gördü. Yolunu karıştırdığı için yolu uzamıştı. Büyükannesinin evine vardığında Büyükannesi ile kurdu hamburger yiyerek, öz çekim yapmaya çalıştıklarını gördü. Aynı zamanda televizyonda açıktı. Büyükannesine fast foodları verdi ve onları da yediler. Ancak çok doydukları için bütün ormandakileri çağırıp kalanları da onlara verdiler. Ormandaki hayvanlarda telefonlardan, tabletlerden, fast foodlardan ve kötü sözlerden haberdar olunca onlarda bu kötü alışkanlıkları devam ettirmeye başladılar. Telefon ve tabletteki o oyunlar bütün dünyadakileri etkilemişti.

Öğretmenlerimizde böyle olmasın diye uğraşıyorlardı. Şimdi diyorsunuz ki neden böyle yapıyorlar? O zaman hikâyeyi okumaya devam edin.

Kırmızı başlıklı kız bu oyunlardan dolayı arkadaş bulamıyordu. Bu yüzden birileriyle tanışamadığı için ve onların üzüldükleri ve sevindikleri davranışları bilmediğinden onları üzebiliyordu. Siz böyle üzülme ister miydiniz? Bence, hayır. O yüzden hiç kötü söz söylememeliyiz ve ekran başında geçirdiğimiz süreleri sınırlandırmalıyız. Aynı zamanda telefon ve tabletlerin yaydığı radyasyon sağlığımız için zararlı olduğundan ne kadar uzak kalırsak bizim için o kadar iyidir. Yapılan araştırmalar radyasyonun kilo aldırıldığını da ortaya çıkarmıştır. Sağlığımız için fast foodu da az yemeliyiz.

Sağlıklı nesiller için her şeyin azı karar, çoğu zarar...

Safa BORA 3-C

ANNEM MELEK OLDU

Geçmiş zamanda Miran adında bir çocuk varmış. Bu çocuk halası ve babasıyla yaşarmış. Çünkü annesini trafik kazasında kaybetmişti. Miran okulda eğitimden gelirken ara ara kuş tüylerine rastlardı. Bunlar için bir kumbara yapmaya karar vermişlerdi. Günlerden bir gün halası evde temizlik yaparken masadaki bir kutuyu kaldırmış, kutuyu kaldırıncaya altından bir kuş tüyü çıkmış ve halası ile Miran çok mutlu olmuşlar. Kuş tüyünü kumbaraya atmışlar. Mutlu oldukları için bir sinema keyfi yapmışlar. Sinema keyfi yaparken kumbarayı da yanına almışlar. Sonunda akşam olmuş yatmışlar. Sabah olmuş yeni bir güne başlamışlar. Miran her zamanki gibi elini yüzünü yıkamıştı. Beraber kahvaltı yaptıktan sonra Miran ödevleri için bilgisayarın başına oturmuştu. Ödevlerini bitirdikten sonra biraz halasıyla oyun oynamıştı. Miran yatağında bir kuş tüyü daha gördü. Miran çok mutlu olmuştu. Bu kuş tüyü hakkında halasıyla sohbet etmeye başlamışlar. Neden tüyü buldukları için mutlu olduklarını düşünmeye başlamışlar. Neden mutlu olduklarını anlatma fikri bulmuşlar. Tüyü bir video çekerek anlatacaklarmış. Bu videoyu tanıdıklarına gönderip dinleteceklerini anlatmışlar. Bu tüyün nereden geldiklerini düşünmeye başlamışlar. Sonunda Miran'ın annesi ölmüştü o nedenle bu kuş tüylerinin annesinden geldiğine inanıyordu. Bunun ilginç tarafı kuş tüyünün neden yeni evinin ikinci gününde masanın üstünde olmasıydı. Çünkü pencereleri açık bırakmıyorduk ki. Acaba nasıl oldu?

O günden sonra tüyleri toplamaya devam etmişler. Kumbara tüyle dolmuştu. Kumbaradaki tüyler karışık renkliydi. Ama masadaki tüyün ilginç tarafı beyaz olmasıydı. Kendi kendine düşündü. Acaba bu güvercinin tüyü müydü yoksa diğer normal kuşların tüyü müydü? Ben onun güvercin tüyü olduğunu düşünüyorum. Çünkü annem bir melek oldu.

Selahattin Miran DAĞ 3-C

İSTANBUL

Güzel İstanbul!
Tarihin meşhur daha ne olsun.
Sarayların çiçek koksun.
En kalabalıksın sen.
Eminönü, Şişli, Üsküdar,
Bence en güzel ilçelerin bunlar.
Kimine göre farklıdır ama,
Sevgi dolusun İstanbul...

Yusuf Taha ÇELİK 3-D

ASLAN KRALIN HATASI

Bir gün aslan kral geziniyormuş. Aslan kralın önünde bir ceylan varmış. Aslan kral ben kralım önümde hiç kimse olmayacak deyip ceylana kızmış. Ceylan ağlaya ağlaya yoluna devam etmiş. Ceylan ormana vardığında herkes aslan kral çok kötü bir kral her şeye kızıyor diyorlarmış. Anlaşılan aslan kral ormandaki hayvanlara da kızmış. Ceyslada dostlarının arasına girip yaşadıklarını anlatmış. Aslan kral gelmiş ama herkes konuşmaya daldığı için aslan kralı görememişler. Aslan kral her şeyi duymuş. Çok utanmış. Ormandaki hayvanlar o ormanı terk edip yeni bir ormana taşınmışlar. Aslan kral kimsesiz kalmış açmış ama yemek yapmayı bilmiyormuş. Normalde ona yemeklerini yardımcıları yapıyormuş. Aslan kral kimsesiz yapa yalnız bir gecede çok çok hemde çok korkmuştu. Bir de oda neydi yerde ayak izleri vardı. Aslan kral bu ayak izlerinin ceylanın olduğunu anlamış sabah yoluma çıkma diye kızıyordu şimdide yoluna çıkmasını istiyordu. Aslan kral yaptıklarından dolayı çok çok hemde çok pişmandı. Aslan kral ayak izlerini takip etmiş ve sonunda ormanda yaşayan hayvanları bulmuş ve onlara geri dönmeleri için yalvarmış. Ve hayvanlarla ormana geri dönmüşler aslan ceylanı kral olarak seçmiş ama ceylan bu teklifi reddetmiş. Aslan krallığına devan etmiş. Mutlu bir hayat sürdürmüşler. Bir de aslan bir daha asla kimseye kızmayacağına söz vermişti.

Fatma Nisa CAN 3-D

RÜYA

O gün dişimi fırçalamaya koşa koşa gittim. Dişimi güzelce fırçaladıktan sonra yatak odama gittim. Örtümü açıp yatağıma atladıktan kısa bir süre sonra yavaşça uykuya daldım. Tam rüyama dalacakken yere düştüm. Resmen yatağımdan yuvarlandım, kendimi karanlık bir boşluğun içinde buldum. Bir bakımtmki burası sınıfımdı. Öğretmenim, arkadaşlarım ve hatta bütün okul donmuştu. Okulun bahçesine çıktım. Güvenlik kulübesinin içine baktım ve gözlerime inanamadım. Her zaman yerinde olan güvenlik görevlisi Adnan abi yerinde yoktu. Güvenlik kulübesinin içinde, üzerinde ‘aç’ yazan kocaman kırmızı bir tuş gördüm. Kırmızı tuşun yanında bir tuş daha vardı onun da üzerinde ‘kapat’ yazıyordu. Mavi tuşun altında ışık yanıyordu. Sanırım bu ışık mavi tuşun aktif olduğunu gösteriyordu. Kırmızı tuşa bastım ve bir anda nerden geldiğini anlayamadığım bir ses duydum. Bu ses gerçekten çok güçlü ve şiddetli geliyordu. Kulaklarımı sıkıca kapattım. Kısa bir süre sonra ellerimi kulaklarımdan çektiğimde sesin kesildiğini fark ettim. O anki panikle hemen okuldan çıkmak istedim fakat güvenlik kulübesinde okulun kapısını açacak bir tuş bulamadım. Biraz daha etrafıma baktım, işte kapıyı açacak olan tuş oradaydı. Hemen tuşa bastım ama kapı açılmadı. Tuş arızalı olmalıydı. Korku içinde sınıfıma koştum. Fakat sınıfa girdiğimde korkum yerini mutluluğa bıraktı. Sınıftaki arkadaşlarımdın, öğretmenlerimin ve hatta okuldaki herkesin donmaktan kurtulduğunu gördüm. Sanırım kapının açılması için bastığım tuş, donmuş olan herkesin donmaktan kurtulmasını sağlamıştı. Arkadaşlarımdın sevinç çığlıkları arasında birden annemin sesini duydum. Şöyle diyordu: ‘Hadi uyan güzel kızım sabah oldu.’ Annemin sesiyle yatakta olduğumu fark ettim. Gözlerimi açtığımda bütün gördüklerimin bir rüya olduğunu anladım. Rüyamda gördüğüm sınıf arkadaşlarımdı bu haftasonu olan doğum günü eğlenceme çağırmaya karar verdim. Hediyelerim için çok heyecanlıydım.

Zeynep Erva GÜNAY 3-D

MAVİ GEZEĞENİN ATALARI

YAZ TATİLİ VE BÜYÜK SÜRPRİZ

Yaz tatili gelmiş soğuklar bitmişti. Okulun bitmesi beni bir yandan mutlu bir yandan mutsuz ediyordu. Mutlu eden tarafı: “boş zamanım olması” mutsuz eden tarafı: arkadaşlarımdan ayrılmamdı. Kardeşim Yağmur 12 Damla yani ben 10 yaşındaydım. Kardeş olsak da çok sıkılıyorduk.

Babam buna bir çözüm bulmuş gibi odamıza girdi. Bize şunları söyledi: bizim çok sıkıldığımızı anladığı için bir uygulama tasarlamış bu uygulamada eskileri görebiliyormuşuz. Çok heyecanlandım ve hemen yarına kadar araştırma yaptım.

İLK İNSAN HOMOLAR

Çok heyecanlıydım. Babam hemen ayarladı ve başladı. Turkana Gölüne gelmiştik. Bunu ekrandaki yazıdan anladım. Maymuna benzeyen birileri geldi ve anlamadığımız dilde bir şeyler konuştular. Ellerinde torbaya benzer bir şeyler vardı. Onları homolar yani insana benzer ama insan olmayan canlılar olduğunu da ekrandan öğrendim. Bu beni çok etkiledi. 10 20 kişilik gruplardan oluşuyordu. Ama onların ne olduğu hala benim kafamı kurcalıyordu.

GERÇEKTEN İNSANLAR

Homolar meğer tam olarak insan değilmiş. Şimdi Akdeniz bölgesindeki Toros dağlarına gidiyoruz. Babam programı ayarladı ve yolculuk başladı. Orada bir kütüğün etrafına oturmuş çocuklar vardı. Karşısında bir adam vardı. O adam çocuklara avlanmayı öğretiyor gibiydi. Kardeşim Yağmur çocuklara avlanmayı öğretiyor dedi. Bende ona şu örneği verdim: nasıl biz okulda alfabeyi, okumayı, yazmayı öğreniyorsak onlarda avlanmayı öğreniyorlar. Sonra ekran başka bir tarafa kaydı. Bir adam gördük. Adam mağaraya girdi. Orada kırmızı bir şeyle resim yaptı. Bir aslan geldi ve adını koca göbüş koyduğum kadına saldırdı. Fakat çocuklar ve ressamın yardımıyla aslan öldü ve o grup için bu bir ziyafet olacaktı. Annem seslendi. Meğer akşam olmuş. Yemeği yedikten sonra uyudum ve yarın ne olacağını merak ettim.

SEKİZ BİN YAŞINDA BİR KÖY

Sıradaki durak Çayönü. Burada artık yeni, eskilerine göre daha dayanıklı evler yapılmıştı. İnsanlar artık evlerine merdivenle çatının üstünden giriyordu. Takas yolu başlamıştı. Yani: insanlar takas yoluyla aldıkları ya da ürettikleri eşyaları takas yoluyla başka istek ihtiyaç gibi bir durumda takas etmesidir. İnsanlar artık evlerini düzenliyor. O sırada ekran diğer tarafa kaydı. Bir insanla bir insanın takas yaptığını gördüm ve içimden: ah bizimkiler kart takası falan yapıyor bu ne! O insanlar elma, portakal gibi şeyler takas ediyordu. İçimden:” bu insanlar başka şeyler takas etmiyor mu?” Dedim. O sırada akşam oldu. Ama çok geç yattım. Sebebini siz anladınız.

KASABA ADI HACILAR VE GÖÇEBELİK BİTTİ

Size anlatmadım ama eski insanlar homolar ve ressam hikayesi bunlar eskiden göçebe ediyordu. İşte Çayönü zamanında bu azaldı. Hacılar zamanında bitti. Bu sefer daha farklı şeyler olacağını hissettim. Oldu da. Bir savaş oldu. Avlanmak için 20-25 kişilik gruplar halinde savaşçılar gitti. Bu arada hangi zamanda olduğumuzu söylemedim: bakır taş çağındayız. Bu sırada savaş devam ediyordu. Hemen halkı rehin aldılar. Hacılar kasabasının savaşçıları çukur kazarak halkı kurtarıp savaşçıları rehin aldılar. Savaş bitti. Zaten küçük bir kasabaydı. Artık insanlar avlanmak için aletler bulmuş. Mızrak gibi aletler.

YAZ TATİLİ BİTİYOR

Artık yaz tatili bitmiş okul vakti gelmişti. Arkadaşlarımıza tüm öğrendiğim bilgileri anlattım. Tarih dersinde daha başarılı oldum. Tabi babam sayesinde

Birkan ATAHAN 3-D

23 NİSAN

23 Nisan denilince,
Al bayrağım geliyor aklıma.
O güzel ay yıldızla,
Yaşasın 23 Nisan.

Bu güzel neşeli,
Balkonlarımızı süslediğimiz,
23 Nisan günü.
Atatürk' ten biz çocuklara armağan.

Yüce meclis açıldı.
Çocuklara bayram oldu.
Bu güzel yurdumuz,
Bize emanet oldu.

23 Nisan biz çocuklara,
Neşe, güven, sevgi getirdi,
Minnetle ve saygıyla atam.
Yaşasın 23 Nisan.

Irmak Ela YÜREK 3-D

EVDEKİ KARGAŞA

Günden cumartesi. Annem ve babam işte, ben ise evdeyim. Evde çok sı-kıldım ve dışarı çıkmaya karar verdim. Dışarı çıktım. Arkadaşlarımla top oynadım. Sonra eve gittim. Kapıyı açık unutmuşum. Eve ne varsa girmiş. Ke-di, köpek, kuş, hatta aslan bile...

Aslan vazoyu kırdı, kedi koltukları yırttı, kuş bütün yemekleri yedi, kö-pek tuvaletini yaptı. Hepsini tek bir tekmede yendim. Sonra annem ve babam eve gelince çok kızdılar ne olduğunu sordular."Ben top oynarken vazo kırdım" dedim."Çok acıkmışım ve bütün yiyecekleri yedim" dedim. Sonra annem ger-çekleri istedi. Bende anlatmak zorunda kaldım. Ve anlattım annem dediki bi-daha kapıyı açık bırakma dedi. Bundan sonra dersini aldı.

Ateş BULDU 3-E

EVDE YALNIZ KALAN ÇOCUK

Bir Noel akşamıymış. Çocuğun anne ve babası bir tiyatro izlemek için ev-den çıkmışlardı. Çocuk evde televizyon karşısında çikolata yiyordu. Sonra tel-evizyonda bir adam küçük kız diye seslendi. Küçük kız sesin geldiği yöne bak-tı. Adam şöyle dedi. Misafirler merdivenlerden çıkıyorlar. Küçük kız kapıya yöneldi. Adam yine konuştu. Küçük kız misafirler kapıya geldiler. Küçük kız korkmaya başladı. Misafirler kapıyı çaldı. Küçük kız bakmak için kapıyı çok az açtı. Misafirler kapıyı itip içeri girdiler ve küçük kızı havaya atıp indirdi-ler. Küçük kıza hep birlikte şiir oku dediler. Küçük kız sandalyeye oturttu-lar. Küçük kızın oturduğu sandalye birden uzamaya başladı. Küçük kız san-dalyeye sımsıkı tutundu. Küçük kız aaaa! diye bağırdı. Misafirler boşu boşu-na bağırırmaya ve alkışlamaya başladılar. Sonra çocuk bayıldı. Kalktığında an-nesini ve babasını gördü. Meğer onu uyandırmaya çalışıyorlarmış. Yani her şey bir düşmüş.

Mert Sabri YAVUZ 3-E

BULUT

Bir perşembe günü okul dönüşü servisten indim. Annem ve babam beni arabamızın içinde karşıladı. Aaaaa bir de ne göreyim annemin kucağında küçük, tatlı, bembeyaz, mavi gözlü, yumuşacık bir yavru kedi yatıyordu. Hemen dedim ki "Bunun adı Bulut olsun." Annem ve babam aynı anda "Evet" dedi. Bulutu kucağıma aldım ve veterinerine götürdüm. Kedim yolda bize gelirken rahatsızlandığı için 3 tane iğne yaptılar. İlk 2 iğne canını acıtmadı ama üçüncü iğnesi yapılıncaya miyavvvv, miyavvv diye havaya fırladı. Benim minik patili dostum bundan sonra ona çok iyi bakacağım.

Zeynep Elif ŞAHİN 3/E

KIR KANAT

Kır Kanat adında bir yavru baykuş varmış. Birgün Kır Kanat uçmayı denemiş. Denemiş, denemiş ama başaramamış. Son kez tekrar denediğinde düşmek üzereyken annesi Kır Kanat'ı görmüş fakat onu düşmeden yakalayamamış. Kır kanat bu düşüş sonrasında kanadının birini incitmiş. Annesi hemen Kır Kanat'ı eve götürmüş ve onu yatağına yatırmış. Bir kaç gün sonra Kır Kanat sağlığına kavuşmuş. Kır Kanat bu sefer uçmayı başarabilmek için annesinden yardım istemiş. Annesi Kır Kanat'a nasıl uçabileceğini öğretmiş.

Kır Kanat artık özgürce uçabiliyormuş. Bir gün uçarken yaşadıkları ormanda bir yangın görmüş. Hemen ormandaki dostlarına haber vererek yangının büyümeden söndürülmesini sağlamış. Ormandaki dostları Kır Kanat'a bu sorumluluğu için teşekkür etmiş. Ormanda tüm hayvanlar mutlu ve mesut yaşamlarını sürdürmüşler.

Öykü YILMAZ 3-E

KAR MUTLULUĞU

Bir kış günü Ali camdan dırlarını izliyordu. Gökylüünden bir anda beyaz bir tanecik düşmüş. O tanecikler bir anda çoğalmaya başlamış. Ve bulutlar bir anda gri renge dönmüş. Ali hemen parka çıkmış. Çünkü lapa lapa kar yağıyordu. Hemen arkadaşları: Yusuf, Ahmet, Mehmet'i çağırmış. Hepsi kartopu savaşı yapmışlar. Ali'nin aklına bir fikir gelmiş: Kardan adam yapalım mı? demiş. 4'ü karar almışlar eve gidip havuç, zeytin, atkı ve bere alıp tekrar parka döndüler. Kardan adamı yapmaya başladılar. İki tane top şeklinde kar yapıp kardan adamı tamamlamaya başladılar. Kardan adamı tamamlayınca, Yusuf beresini taktı, Mehmet atkısını taktı, Ali gözlerine zeytin koydu, Ahmet ise burnuna havuç koydu. 4 arkadaş el ele verip başarılarını kutladılar. Sonrada Yusuf'un aklına bir fikir geldi. Kardan kule yapıp kartopu savaşı yapalım mı? Dedi.Kartopu savaşı yapıp herkes büyük mutlulukla evlerine dağıldılar. **Rüzgar Efe ARSLAN 3-E**

KOŞU YARIŞI

Okulun ilk günüydü. Mehmet yaz tatilinde çok abur cubur yediği için çok kilo almıştı. Mehmet okula gitti. Okulda herkes onunla dalga geçti. Mehmet çok üzüldü. Teneffüste Mehmet "Ben de oynayabilir miyim?" dedi. Herkes "Sen bu kiloyla ancak yürürsün" dediler ve güldüler.

Mehmet bu sefer daha çok üzüldü. Mehmet bir kere koşmayı denedi. Çok yavaş koşuyordu. Herkes güldü. Öğretmen "Bir hafta sonra sınıfımızda koşu yarışması var" dedi.

Mehmet bu yarışmayı kazanmak istiyordu ve kararlıydı. Her gün erken yatı ve erken kalktı. Dengeli beslendi, düzenli koşu yaptı ve zayıfladı. Koşu günü gelmişti herkes çok şaşırđı. Koşu başladı ve Mehmet birinci oldu. Herkes Mehmet'ten özür diledi. **Fevzi Yiğit SÖNMEZ 3-E**

YAZ ARKADAŞIM

Benim bir yaz arkadaşım var. Onunla çok güzel vakit geçiriyoruz. Ne zaman bir araya gelsek beraber şarkılar söyleyip, oyunlar oynarız. Ama onunla sadece yaz mevsimi değil, her zaman görüşebilmeyi çok isterdim.

Yine bir yaz tatilinde birlikte denizde yüzerken, yanımdan geçen balıklar gördük. Ben korkup kaçmaya başladım. Kaçmaktan yorulup durduğumda etrafımdaki insanlar hiç tanıdık gelmiyordu. Denizden çıkıp arkadaşımın olduğu tarafa doğru yürümeye başladım. Fark ettim ki denize girdiğimiz yerden çok uzaklaşmışım. Çok yorulmuştum; biraz oturup dinlenmek istedim. Bu sırada az ileride birkaç kişinin bir kediye kötü davranıp onu kovaladıklarını gördüm. Ben de kediyi sevmek isterken bir anda kedi elimi tırmaladı. Sonrasında oradan uzaklaşarak arkadaşımın olduğu yere doğru gitmeye devam ettim ve sonunda onu buldum.

Arkadaşım beni çok merak etmiş. Bir anda balıklardan korktuğumu ve bu yüzden kaçtığımı, denizden çıkınca da sevmek istediğim bir kedinin beni tırmaladığını söyledim. Arkadaşım bunları duyunca, bana “Hayvanlardan korkmana gerek yok. Çünkü sen onları korkutup zarar vermediğin sürece onlarda sana zarar vermezler” dedi.

Ayşe Duru SELBÜK 4-A

ESİN VE METİN

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde... Adları Esin ve Metin olan iki kardeş varmış. Bu iki kardeş bir gün annelerinin sözünü dinlememiş ve evden çıkmışlar.

Şehirde bilmedikleri bir kişi onlara sizi çok eğlendireceğim demiş. Çocuklar bu teklifi hemen kabul etmişler. Ama adam aslında çocukları dolandırmış ve onları evine götürmüştü. Çocuklar nasıl kaçacaklarını bilmiyormuş. Esin yukarıda havalandırma var oradan kaçabiliriz, demiş. Çocuklar havalandırmadan sürünerek dışarı çıkmışlar ve adamdan kaçmışlar ama hala evin yolunu bilmiyorlarmış. O sırada adam onları görünce kovalamaya başlamış. Çocuklar adamdan çok zor kaçmışlar ve biranda bir polise çarpmışlar. Polis o adamı yakalamış ve çocuklara evin yolunu göstermiş. Anne ve babaları aslında onlara çok kızacaklarmış ama çocuklar kanuna yardım edince çok mutlu olmuşlar.

YAVRU KEDİ

Soğuk bir kış günüydü. Damla sabah kalktığında bir ses duydu ve bu sesin dışarıdan geldiğini anladı. Camı açtığında bir kedi gördü ve bu kedi miyavlıyordu. Hemen ablası Doğa'nın yanına gitti. Ablasına olayı anlattı. Damla bu kedinin yavru olduğunu anlamamıştı. Ama Doğa kedinin yavru olduğunu anladı. Annelerinden izin alıp bahçeye indiler. Kediyi alıp eve götürdüler. Yavru kediyi önce kurulayıp sonra beslediler. Ancak Damla hapşırmağa başladı. Çünkü hayvanlara alerjisi vardı. Sonra aklına bir fikir geldi ve ablasına şöyle söyledi:

- "Naylondan kediyi yağmurluk yapalım bir de tahtadan bir kulübe."

Ablası: "Kulübesi varken yağmurlukla ne işi olur?" Damla: "Belki canı sıkılır, dolaşmak ister" dedi.

Damla'nın bunu söyleyişi Doğa'ya mantıklı geldi ve bunu onayladı. Hemen kulübe ve yağmurluk yaptıktan sonra ablası:

- "Ödevini bitirdin" dedi.

Damla: "Ödevim falan bitmedi" diye söyledi.

Sonra Doğa ona biraz daha düşünmesi gerektiğini söyledi.

Damla: Şimdi hatırladım. Öğretmen bir canlının hayatını nasıl kurtarırız demişti diye aklına geldi. Damla bu davranışıyla okulda birincilik madalyası kazandı.

Mina EKİNCİ 4-A

CAN DOSTLARIM

Bir gün ailemle hastaneye giderken hastanenin bahçesinde demir parmaklıkların içinde bir anne kedi ve iki küçük yavru kedi gördük. Yeni doğum yapmış anne kedi yorgun ve bitkin görünüyordu. Yavru kediler çok aç ve susuz kalmışlardı. Hemen onlar için su, süt ve kedi maması alıp onlara yedirip içirdik. O kadar tatlı ve masumdular ki onları sahiplenmeye karar verdik. Onları veterinerine götürüp bakımlarını yaptırdık, onlara için alışveriş yaptık. Onların iki katlı evlerini kurduk. Yataklarını hazırladık. Kedileri mutlu etmek için onları aldığımız oyuncaklarla oynattık. Kediler mutlu görünüyorlardı. Aradan bir hafta geçti. Biz kedilere, kediler bize çok alışmışlardı. Yavru kediler günler geçtikçe büyümeye başladılar. Ailemize üç kişi daha katılmıştı. Hayvanları koruyalım, onlara sevelim. Hayvanlar bizim en iyi dostlarımızdır.

Mina GÜNDÜZ 4-B

ESKİ BAYRAMLARIMIZ

Büyük büyük ninelerimiz bayram yaklaşırken temizlik yaparlar. Bütün odaları tertemiz yaparlarmış.

Bayram temizliği yaptıktan sonra sarmalar, dolmalar, kendi usullerince yemekler yaparlarmış... En önemlisi de bayram tatlıları yapar misafirlere hazır ederlermiş. Sonra ise alışverişe gi-

der erzak, kendilerine ve çocuklarına bayram kıyafeti alır veya dikerlermiş. Daha sonra abdest alıp mezarlığa yakınlarına dua etmeye giderlermiş. Akşam olunca çocuklar bir an önce sabah olsun yeni alınan kıyafetleri giymek için heyecandan uyurlarmış.

Sabah olunca evin erkekleri bayram namazına giderken evin kadınları kahvaltı hazırlar, hep beraber kahvaltı yaparlarmış. Çocuklar kıyafetlerini giyip, sırayla büyüklerinin ellerini öper, bayram mendillerini alırlarmış. Kahkahaların, sohbetin, havada uçan kuşların sesiyle ortalık neşe dolu olurmuş. Akrabalar, komşular birbirlerine bayram ziyaretine gider, tatlı yer, sohbet ederlermiş.

Şimdi o bayramdan eser kalmadı... Şimdiki annelerimiz ve babalarımız bayramda ailelerinin yanına gitmek yerine tatil planı yapıyorlar. Bayram nedir bilmiyorlar. Büyüklerimiz çocukların ve torunlarının yolunu gözlüyorken onlar tatil ve gezme derdine düşüyorlar. Büyükleri ile bir arada olmak yerine başka yerlerde eğlence peşinde oluyorlar.

Böylelikle çocuklar bayramın değerini ailenin ne demek olduğunu bilmiyorlar. Sevgi saygı birlik nedir bilmeden büyüyoruz. Ben eski bayramı yaşamak istiyorum. Eski bayramdaki gibi sevginin, saygının, hoşgörünün, eğlenmenin olduğu bayram istiyorum. Ailelerimiz tatil planı yaparken biz ninelerimizi istiyoruz diye karşı çıkalım.

BEN BÜYÜKLERİMİZLE SAĞLIKLI, MUTLU, HUZURLU VE BOL KAHKAHALARIN HAVADA UÇUŞTUĞU BAYRAMLARA NİYET EDİYORUM VE YAŞAMAK İÇİN ÇABALAYACAĞIM. SİZDE GÜZEL BAYRAMLARA NİYET EDİN VE ÇABALAYIN ... ASLA VAZ GEÇMEYİN

SAYGILARIMLA

BENGİSU ÇOBAN 4/B

EVDEN UZAKTA

Bir gün Ayşe ile Zeynep ailelerinden izin alarak eğlence merkezine gitmeye karar verdiler. Ailelerinden izin aldıktan sonra parkın önünde buluşacaklardı. Fakat aileleri izin vermedi. Ama onlar ailelerini dinlemeyerek eğlence merkezine gitmeye ikna etti ve parkın önünde buluştular. Eğlence merkezine gitmek için otobüs durağına kadar yürüdükten sonra otobüse bindiler. Eğlence merkezinin giriş yolundan geçiyorlardı ama aslında doğru yoldan gitmiyorlardı. Çünkü kötü niyetli bir adam eğlence merkezine giden yolun tabelasını çıkmaz bir yola çevirdi. Otobüs o çıkmaz yolun sonuna gelince kaza yaptı. Neyse ki kimse yara almadı. Herkes otobüsten çıktıktan sonra kötü niyetli adam “Sizlerle bir oyun oynayacağız. Oyunlar 5 adet olacak. Kazanan evine gidebilecek. Fakat kaybedenler evlerine gidemeyecekler. Herkese iyi şanslar.” dedi. Herkes ikili gruplara ayrıldı. Ayşe ile Zeynep aynı gruptaydı. “Ama birimiz kazanır diğerimiz kaybeder” diye çok korkuyorlardı. Bütün oyunları Ayşe ile Zeynep diğer takımları eleyerek kazandı. Sıra geldi 5. ve son oyuna. Son oyun halat çekmeydi ve bu oyunda tek bir kazanan olacaktı. Tam o sırada polisler yetişti ve Ayşe ile Zeynep’i kurtardılar. Kötü niyetli adam da tutuklandı. Ayşe ile Zeynep evlerine gidince bütün olan biteni ailelerine anlattılar. Bundan sonra tek başına dışarı çıkmamaya ve ailelerinden habersiz bir işe kalkışmama söz verdiler.

Almina Derin Üstüner 4-B

FARKLI ANLAŞILAN ÖDEV

Öğretmen öğrencilerden ocakla ilgili ve özgün bir hikaye yazmalarını istemiş. Ama hikayelerin birbirinden farklı ve özgün olmasını istemiş. Aslında öğretmenleri ocak ayının önemi üzerine bir hikaye ödevi vermiş. Öğrenciler de öğretmenlerine sürpriz yapmak amaçlı bu kelimenin eş sesli özelliğini kullanmışlar.

Hiç Sönmeyen Ocak: Deniz hikayesini içinde ateş yakılan yer anlamına gelecek şekilde yazmış. Hikayeye göre bir köydeki insanlar dağlardaki taşlardan özel bir yakıt sistemi oluşturarak bir ay boyunca yanan ocak icat etmişler. Köylüler buluşlarını tüm ülkeye yaygınlaştırmasını sağlamışlar.

Aylardan Ocak: Işık ocak ayı ile ilgili bir hikaye yazmış. Çok eski zamanlarda bir küçük topluluk varmış. İnanılmaz soğuk bir ay ile karşılaşmışlar. O kadar soğukmuş ki tüm ağaçlar yapraklarını dökmüş sadece çam ağacı yemyeşil kalmış. Bir yandan da kar başlamış, ama kardan insanlar birbirini görmiyormuş ve insanlar bu süreçte bu soğuğa bir isim koymak istemişler. Bu kış ayının tek adı ısınıp soğuğu azaltan bir ay boyunca açık kalan Ocak olmalıymış.

Uluslararası Çay Ocağı: Özgür'ün hikayesi ise çay ocağı ile ilgiliymiş. Yurt dışından gelen bir grup Anadolu'nun güzel bir köyünü görmeye gitmişler. Köyde bir dükkanın önünde yaşlı dedeler oturuyormuş. Turistler sonra acıktıklarını fark etmişler. Burada bir çay içebileceklerini düşünmüşler. Çay ocağı adı verilen bu mekanın sıcak havası onları mest etmiş. Burada birer karışık tost yiyip kalkmışlar.

Öğretmenleri üç kafadarın ödevlerini okurken çok eğlenmiş.

Miray Türkyılmaz 4-C

KÜBRA İLE ENGELSİZ YAŞAM

Merhaba arkadaşlar ben Kübra. 8 yaşımdayım ve üçüncü sınıfa gidiyorum. Fakat benim diğer arkadaşlarımdan bir farkım var. Ben yürüme engeliyim. Küçük yaşta evin merdivenlerinden yuvarlandım ve bacaklarım felç kaldı. Ailem çok üzüldü çok ağladı. En çokta ablam Duygu üzüldü. Çünkü ben ablam arkadaşısı Buse ile telefonda konuşurken arkasını döndüğü bir anda ayağım takılmış ve merdivenlerden yuvarlanmışım. Doktorlar çok uğraşmış beni iyileştirmek için ama nafiye.

Okula ilk başladığım da yanıma kimse gelmedi. Tekerlekli sandalyede olduğum için benimle dalga geçtiler. Ama tek bir kişi geldi ve “Arkadaş olalım mı?” dedi. O kişi benim en iyi arkadaşım Pelin’dir. Her yere benimle gelir. Her şeye benle katılırdı. Beni bir kere bir saniye bile yalnız bırakmadı. Hatta bana yürümeyi öğretmeye bile çalıştı. Onun sayesinde evdeki mobilyalara tutunarak küçük adımlar atmaya başladım. Ama beni en çok mutlu eden, okulumuzda düzenlenen arkadaşlık gününde sınıf önünde yaptığı konuşmaydı.

- “Sevgili arkadaşlarım, değerli veliler ve en yakın arkadaşım Kübra. Arkadaşlar siz, Kübra’nın engelli olduğunu düşünebilirsiniz. Ama o tekerlekli sandalyede diye engelli sayılmaz. Oda her çocuk gibi yazıyor, oynuyor, okuyor, yiyor, eğitim alıyor ve yürümek istiyor. Ama buna cesaret edemiyor. Çünkü düşmekten korkuyor. Ve siz ona destek olmadıkça onu sevmedikçe hep korkacak. Kübra’nın ne kadar eğlenceli, zeki, neşe ve coşku dolu bir kız olduğunu fark ettiniz mi? Hayır! Çünkü onunla arkadaş olmayı denemediniz. Şimdi lüt-

fen sözlerimi boşa çıkarmayın ve onunla dost olmaya çalışın. Beni dinlediğiniz için teşekkür ederim.” Dedi.

O anda ona sarılmak istedim. Bu öyle güçlü bir his tiki ayağa kalktım, koştum, evet koştum. Yürüyordum! Pelin’e doğru koştum ona sarıldım ve şefkat içinde ağlamaya başladım. Bütün sınıf, veliler, annem, babam ve ablam şaşkınlık içinde bana baka kaldılar.

O sırada şu şekilde bağırdım:

-BEN ENGELLİ DEĞİLİM dedim.

Artık yürüyebiliyor, koşabiliyor, oynayabiliyordum. Bütün sınıf yanıma gelmiş, benden özür dilemiş ve benimle dost olmak istemişti. Bunların hepsi arkadaşım Pelin sayesinde olmuştu. O gün okul çıkışı annemi ya da babamı göremedim. O an “Kübra!” diye bir ses duydum. Arkamı döndüğümde mutluluk gözyaşları içinde bana koşan ablamı gördüm. Karşılık verdim. ”Ablacığım!” Birbirimize sarıldık. Eve gittik. Film seyrettik. En iyisi de bahçede kamp yaptık ve hepimiz çadırda gülüşmeler eşliğinde uyuduk.

Sevgili arkadaşlarım göremiyor, duyamıyor, yürüyemiyor ya da kolsuz ve felç olabilirsiniz. Ama siz, engelli değilsiniz. Siz güçlü ve cesaretli bireylersiniz. Kendinizi “Engelli” diye görmeyin. Kendinizi sevin arkadaş ve aile desteğiyle bir gün sizde iyileşeceksiniz. **BİZ ENGELLİ DEĞİLİZ!**

Kavin KAYA 4-C

İLK UÇAK YOLCULUĞUM

Bir sabah uyandığında ne göreyim? Aman Allah'ım odanın ortasında valizler doluydu! Bu neydi şimdi? Kim geldi? Kim gidiyor? Uykunun verdiği sersemlikle anlamış değildim. Evde herkes bir yerlere koşturuyor, sanki arkalarından atılı kovalıyordu.

Oysa ben gece uyuduktan sonra babam elinde uçak biletleri ile eve gelmiş, annem ve ablam ile konuşup Erzincan'a gideceğimizi söylemiş. Ben olanlardan habersiz mışıl mışıl uyuyordum. Annem benim uyandığımı görünce:

- Mehmet Akif günaydın hemencecik kahvaltını yapıp üzerini giyer misin? dedi. Ben de :

-Ne oluyor anne? Bu valizler nedir? diye sordum. Annem:

-Babam bize sürpriz yapıp Erzincan'a uçak bileti almış 15 günlüğüne Erzincan'a gidiyoruz dedi. Ben şaşırılmış bir halde kahvaltı yapıp ve üzerimi giyindim. Uçak nasıl bir şeydi? Televizyondan veya gökyüzüne bakınca havada yavaşça ilerleyen küçük uçaklar görüyordum şimdi ise bende içine girecektim. Ben ailecek gidiyoruz sanıyordum meğer iki teyzem ve bir kuzenim de bizimle birlikte gelecekmış. Evden apar topar çıktık havaalanına yol aldık ben havaalanını görünce heyecanlanmaya başladım. İlk güvenliklerden geçtik sonra valizlerimizi verdik sonra bekleme alanında gittik. Oradan uçakları görebiliyordum, kocamanlardı. İnsanlar yanlarında küçücük kalıyordu. Sanki gökyüzünde gördüğüm uçaklar onlar değilmiş gibilerdi. Ben böyle düşünürken vakit geldi kapılar açıldı ve uçağa doğru ilerlemeye başladık. Dizlerimin titrediğini ve merakla etrafa baktığımı hatırlıyorum. Annem cam kenarına oturmak istedi Bende cam kenarına oturmak istiyordum. Anne bile konuştuk anlaşma yaptık taş, kağıt, makas ile cam kenarına kimi oturacağına karar verecektik. Ve derken annem kazandı cam kenarına oturdu. Ben de annemin yanına oturdum kuzenim Hira da uzağında kalmıştı. Uçak hareket etmeye başladı. Ben de annemin elini sıkı sıkı tutmaya tabii.

Yolculuğumuz çok güzel geçmişti, ablamın getirdiği minik yastığı kuzenimle birbirimize atarak oynadık. Annemin üzerinden de olsa camdan aşağı gözlemesem havada olduğumuzu hiç anlamayacaktım. Manzara çok güzeldi dağlar, ormanlar harika görünüyordu. Kuzenimle oynayarak gülerek, sohbet ederek geçmişti yolculuğum. Çok memnun kalmış çok da sevmiştim uçak yolculuğunu. Zaten hiç de korkmadım uçak yolculuğundan.

Mehmet Akif CÖMERT 4/C

SPOR YAPMAK

Merhaba arkadaşlar,

Ben Ela, voleybol oynuyorum yani sporla ilgileniyorum. Spora başladığımdan beri kendimi mutlu, dirençli ve güçlü hissediyorum. Bence spor yapmak en faydalı aktivitelerden biri. Evde oturup tablet, bilgisayar gibi elektronik aletlerle oynamak yerine spor yapabilir ve kendinizi daha sağlıklı hissedebilirsiniz. Arkadaşlar sadece spor değil sanat ve diğer etkinliklerde bizlere katkı sağlar. Telefon, tablet gibi şeylere zaman harcamak yerine bize yeni bir şeyler katan, bize faydası olan şeyleri yapmalıyız. Bence hedeflerimiz hep büyük olmalı ancak çünkü büyük şeyleri düşünerek büyük şeyler başarabiliriz. Böylece hayal gücümüzde gelişmiş olur. Bu arada spor ile ilgilenirsek sosyal ortamımız daha geniş olur, yeni arkadaşlar ediniz, yeni yerler görürüz. Yani spor yapmak bizi geliştirir. Ben sporla ilgilendiğim için çok mutluyum. Sizin de sporla ilgilenmenizi öneririm. Bu metni okuduğunuz için teşekkür ederim.

Ela Beril ÖZBAY 4-C

EKMEK KADAYIFI

Bir gün Ekmek Kadayıfı adında bir at varmış. Kadayıf, şeker tüketmeyi çok seviyormuş. Her sabah kalktığında en az bir şeker yermiş. Bir gün Kadayıf çok şeker yemiş ve dişine ağrı girmiş. Sahibi Kadayıf'ı veterinerine götürmüş. Veteriner Kadayıf'ın dişini görünce çok şaşmış. 'Aman Tanrım bu ne!' demiş. Kadayıf'ın sahibi açıklamış:

-Doktor bey Kadayıf bazen çok şeker yiyor ondan kaynaklı demiş.

-Doktor: Tamam ama dişleri çok kötü olmuş, ayrıca ata şeker verilmez lütfen bir daha Kadayıf'a şeker vermeyin demiş. Bundan sonra Kadayıf'ın dişleri düzenli olarak fırçalanmış ve bir daha hiç sorun çıkmamış. Ama bazen adı gibi ekmek kadayıfı diye biliyormuş.

Yağız Kızıl 4-C

ONUN GÖZÜNDEN...

Merhaba; ben bir sokak kedisiyim.

Adım yok, sahibim de yok maalesef ki kayboldum. Kendimi temizlemeye çalışsam da olmuyor. Hiç kimse beni sevmiyor veya birkaç dakikalığına evine alıp mama vermiyor. Ben henüz 6 aylığım

yani çok küçüğüm. Benim durumum da şuna benziyor her ortamda sevilmeyen bir kıza işte o kıızı dün buldum. Hemen sahiplenmek istedi ama babası izin vermedi. Evlerinin bahçesine kadar onu takip ettim.

Bana dün her şeyi anlattı. Benim onu anlamadığımı sanıyor. Ama yanırlıyor. Aynısının bana da olduğunu söylemeye çalıştım ama ona göre sadece miyavladım. Diğer kedilerde bana bakıp pis, bakımsız ayrıca çirkin olduğum için bana camdan bakıp bazen de yanımdan geçerken güliyorlardı. Ayrıca sevilmemek çok kötü. Benim yaşıtım kediler birlikte oyun oynarken ben ise dışlanmış bir köşede tek başıma oturuyordum. Bir gün öğrendim ki kediler beni pis ve bakımsız olduğum için sevmiyorlarmış. Şimdi benim sahibimin parası olunca onu okulda, beni sokakta sevmeye başladılar. Ben ve o kız bizi şu an davet edenleri reddettik. E tabii ki ikimizi de önceden seven ve bizimle konuşan birileri vardı biz ise şu an arkamızda olanlarla eğleniyoruz. Her zaman bizi sevip, bizi arkadaşı olarak gören herkese çok teşekkür ederim. Diğer insanlar ve hayvanlar çok benciller.

Ben Bal size bu hikaye de benliğimin çok kötü ve neler kaybedileceğini anlatmak istedim. Bundan sonra bir de sokak kedilerinin gözünden bakıp empati kurmaya çalışın.

Azra Yılmaz 4-C

DENİZ YILDIZININ HİKAYESİ

Bir adam sabaha karşı okyanus kenarında yürüyormuş. Birden binlerce denizyıldızının karaya vurduğunu görmüş. Daha da yaklaştığı zaman bir çocuk fark etmiş. Çocuk denizyıldızlarını tek tek alarak denize geri götürüyormuş.

Adam çocuğa yaklaşarak sormuş:

-Bu denizyıldızlarını neden denize geri atıyorsun?

Çocuk cevap vermiş:

-Güneş yükseliyor. Birazdan sular çekilecek ve bu denizyıldızları susuzluktan ölecekler.

Adam bu duruma şaşırılmış:

-Sahil çok uzun ve çok fazla denizyıldızı var. Hepsini kurtaramazsın. Ne fark eder ki?

Çocuk adamı dinlemiş. Daha sonra sahilden bir denizyıldızı daha alarak denize bırakmış. Sonra adama dönerek:

-Bak görüyor musun bu denizyıldızı için fark etti demiş.

Ada YAZKAN 4-C

MINİK KELEBEK MORTO

Tırtıl Morto, bir sabah uyandı. Evet Tırtıl. O gün gene uyandı. İşe gidecekti kırk terliğini giydi, kırk ayağını yıkadı ve yirmi farklı çift ayakkabısını giydi.

Bunlar Morto için işkence gibiydi tabii.

Kahvaltısını yapıp evden ayrıldı. Morto işe doğru giderken Salyangoz arkadaşısı Bibi'yi gördü ve yanına gitti. "Bibi bence ayağın olmadığı için çok şanslısın, hiç ayakkabı giymen gerekmiyor" dedi Morto. Bibi ise;

"Biraz sabırlı ol Morto, zamanı gelince kurtulacaksın o 34 adet ayaktan" dedi. Morto hiç bir şey anlamamıştı. Kırk ayağı vardı ama bu konuyu fazla dikkate almadı.

Morto eve doğru gidiyordu. Kendini çok yorgun hissediyordu. Dönüşte bir Kelebek ve bir Uğur Böceği gördü. "Ne kadar az ayakları var dedi kendi kendine.

Morto eve gidip dinlendi. Bir süre sonra örümcek ağı gibi bir şey öğrendiğini fark etti. Ama o kadar yorgundu ki, yemek bile yiyemeden ördüğü kozanın içinde uyuyuverdi.

Yirmi gün sonra uyandı. Kafasıyla kozayı yırttı. Bir baktı ki altı ayağı, iki kanadı vardı. Sonunda hayaline ulaştı.

Altı ayağı ile özgürce uçmak...

Ahsen ŞEN 4-C

YILDIRIM KRALLIĞI'NIN KAYIP KEDİSİ

Küçük bir kasabanın ardından bir saray görünüyordu. Bu saray Yıldırım Kralığı'nın sarayıydı. Bu krallığın birde Moka adında prenses gibi bakılan bir kedisi vardı.

Bu saraya bir gün işçi gelmiş. Kral ve kraliçenin yerine geçip sarayı yönetmekmiş. Bu işçi bir plan kurmuş, hazırlanmış ve krallığa ayak basmış. İlk planı ise Kral ve kraliçenin gözüne girip sarayın gizli yerlerini öğrenmekmiş. Moka bu adamın ilk görüşte niyetini anlamış. Tam kral ve kraliçeye söyleyeceken, işçi kedinin karşısına çıkmış. İşçi aynı sırada kedinin de ilgisini kısıkanyormuş. İkinci planı o pire torbasını yok etmiş. Moka bir an korkmuş, çünkü işçi öldürecekmiş gibi bakıyormuş. İşçi içinden şöyle demiş:

Eğer ilk gün ortadan yok edersem, dikkat çekerim demiş. Öylece Moka'nın yanından ayrılmış. Moka kral ve kraliçenin yanına gitmiş, ama tahtlarında yoklarmış. Bunun nedenini sadece muhafızlar bilir diyerek muhafızın yanına gitmiş. Muhafız da kralın ve kraliçenin Fransa'dan Janet ve George adında oğlu ve kızı gelecekmiş. O yüzden at arabalarıyla onları karşılamaya gitmişler. Moka bunu duyunca çok sevinmiş. Çünkü Janet ve George onunla çok ilgileniyormuş. Onları dinleyen işçi ise, harekete geçmenin tam zamanı olduğuna karar vermiş. Sarayın kilerinden bir çuval alıp kediyi yakalamış. Artık zaffer onunmuş. Sarayın değerli parçasından kurtulacaktı. Onu bir çöpe fırlatmaya karar vermiş. Ama bir dakika kapıda muhafızlar vardı. Hangi birini geçip çöpe atacaktı. Camdan atlamaya karar verdi ve saraydan kaçtı. O sırada Kral ve Kraliçe onu yolda Saray'dan çıkarken gördü. Ne yaptığını sordu. İşçi ise çöp attığını söyledi. Fakat Kral ve Kraliçe neden çuvala attığını anlamamıştı. Sonra işçi Moka'yı çöp konteynera attı. Saraya dönerken hiçbir şey belli etmi-

yordu. Kral ve kraliçe Moka'yı göremeyince korktu. Muhafızlara sordu. Muhafızlar ise bilmediğini söylediler. O sırada Janet ve George sarayın bahçesinden çıkmış yürüyüş yapıyorlardı. Çöp konteynerda bir hareketlilik gördüler. Konteynerı açtıklarında Moka'yı görünce çok şaşırdılar. Janet ve George onu saraya götürdüler. Sarayın kamera kayıtlarına baktığında yeni aldıkları işçiyi görünce onu nezarete koydular. Bütün dertlerden ve kötü insanlardan uzak mutlu mesut yaşadılar.

Nisa YILDIRIM 4-C

THE HILARIOUS GIRL

Kumiko is the most hilarious girl in Japan. She does all things so funny that all people in her street call Hilario.

On Monday morning she woke up and she didn't sing a song! She couldn't find her favourite socks.

She called to her friend Shisoko:

- 'I can't find my best socks!' she said

- 'Well, you can look at the bathroom...' Shisoko answered.

- 'Yes! I can see them. I'm so happy! Thank you for your helping!' Kumiko said.

And on Wednesday she cried.

- 'Where is my pencil?' Kumiko asked her classmate Shila.

- 'It is in your.....shoe!' Shila answered.

- 'Which one? All right! It is.....inside my left shoe! Thank you!' Kumiko said

On Friday Kumiko didn't do her homework.

- 'Why didn't you do it?' the teacher asked.

- 'Because I ate my homework at home. I'm sorry. It won't happen again.' Kumiko answered.

- 'Did you eat it?' asked the teacher.

- 'No, but I didn't find it. I made a joke. I'm sorry.' Kumiko answered.

So.....Kumiko is a very funny girl but then she grew up and she became a good teacher at.....JOKING.

Maryana Mardasova 3-B

Aglaya Mardasova 3-B

THE CHASE AT NIGHT

Mr Smith works at the butcher's.

One night his boss gave him a piece of meat from the freezer. Mr Smith took the meat and went home.

There was a dog on the road. The dog saw the meat and chased Mr Smith. While he was running, a cat saw the meat too.

While running from the dog and the cat, he passed by a forest, and a fox saw the meat and ran like the others.

While exiting the forest, a bear saw the meat. Now there are four animals chasing Mr Smith.

Mr Smith went to the house, watching the animals behind the window. "What a crazy night!" He said.

When he took the meat to put it in the freezer, he realised the meat had fallen to the ground while he was running.

Meanwhile the animals saw the meat and all of them ate it.

Artin EHSANI 3-C

**“Haydi katılın bize!
Seferimiz var yeni ufuklara, yeni dünyalara...”**

Gülsen Mustafa Muzuri İlkokulu

ISBN NO: 978-605-7747-76-1

9 786057 747761